Machine Translated by Google

HAROLD A. COVINGTON

THE MARCH UP COUNTRY

Denne boken er for Fred, min med «slem brosjyre», til minne om 30. januar 1976 og til minne om det landet med håp og herlighet som var Rhodesia.

Machine Translated by Google

- Biografi -

HAROLD A. COVINGTON ble født i Burlington, North Carolina 14. september 1953. I løpet av tenårene mottok han en rekke mindre priser for prestasjoner innen kreativ skriving, musikk og dramatisk kunst. Han gikk på Governor's School of North Carolina i 1970 i drama. Han jobbet som ungereporter for lokalavisen i Chapel Hill, NC, og hans ukentlige spalter ble avisens mest populære søndagsinnslag, til tross for deres hyppige angrep på oppførselen til svarte elever ved videregående skole i Chapel Hill.

Covingtons politiske karriere begynte i USAs hær i 1972, da han ble med i en nasjonalsosialistisk frontgruppe kalt White Servicemen's League og ble utvist fra tjenesten på grunn av raseagitasjon. Han begynte i det nasjonale hovedkvartersstaben til National Socialist White People's Party (NSWPP) i Arlington, Virginia og ble kort tid etter redaktør for partiavisen, While Power. Etter et år som redaktør trakk han seg og emigrerte til Sør-Afrika, hvor han jobbet en kort tid for et sivilingeniørfirma i Johannesburg før han dro nordover for å verve seg til den Rhodesiske hæren, hvor han deltok i forsvaret av landet mot svarte terrorister. Mens han var i militæret, hjalp han lokale hvite i dannelsen av Rhodesia White People's Party (RWPP). Partiet ble undertrykt av Ian Smith-regjeringen og Covington ble arrestert på en siktelse for angivelig «terrorisering av jøder». Han ble deportert i 1976, sammen med to andre amerikanske nasjonalsosialister som hadde vært politisk aktive. To år senere overga Smith-regimet seg til de svarte, og i 1980 ble Rhodesia et marxistisk diktatur som passende ble omdøpt til "

Da han kom tilbake til hjemlandet North Carolina, dannet Covington en lokal nasjonalsosialistisk gruppe og skrev artikler og bøker for White Power Publications, Samisdat Publishers i Canada, avisen New Order og andre tidsskrifter. Han redigerte og publiserte sitt eget nyhetsbrev, White Carolina, samt et kortvarig teoretisk tidsskrift, National Socialist Review. Han stilte også i fire valg i North Carolina over like mange år, og fikk 34% av de hvite stemmene i en kampanje i statens senat i 1978 og hele 43%, som representerte 56 000 stemmer, i den republikanske primærval Han hjalp til i forsvarskampanjen for "Greensboro 16" i 1980, og ble i 1979 valgt til partileder for National Socialist Party of America (NSPA) av en spesiell offiserskonferanse.

I desember 1980 begynte den føderale regjeringen en fullskala offensiv mot NSPA, ved å bruke juridiske rammer og informanter i organisasjonen samt økonomisk press. Til tross for Covingtons beste innsats, kollapset organisasjonen. I september 1981 ble han beordret til å forlate landet eller bli drept av føderale agenter som forsøkte å undertrykke hans vitnesbyrd i en ny runde med rettssaker i Greensboro. I mars 1982 fikk han igjen beskjed om å forlate eller bli myrdet. Han tilbrakte de neste fem årene i Sør-Afrika, Storbritannia og Irland, og ble stadig "flyttet videre" av myndighetene. I april 1987 returnerte han til USA på tross av de føderale truslene. Til dags dato har det ikke vært noen gjengjeld

Machine Translated by Google

Covington har vært gift to ganger, begge ekteskapene endte med skilsmisse. Han har en sønn og en datter i Irland som for tiden er lovlig utestengt fra USA.

I 1980 publiserte han sitt eneste store skjønnlitterære verk, en historisk roman satt i middelalderens England med tittelen Rose of Honor. Boken ble undertrykt av jødene, som kjøpte ut hele presseoppslaget fra forlaget og ødela det slik at bare noen få eksemplarer overlever.

Machine Translated by Google

Harold A. Covington

MARSJEN OPP LANDET

1987 Liberty Bell Publications, Reedy, WV

Første utgave utgitt 1987 av Liberty Bell Publications, Reedy, WV USA

(C) Copyright 1987 av Harold A. Covington. Internasjonal opphavsrett og alle rettigheter, inkludert rettigheter til oversettelse og/eller forkortelser forbeholdt.

Trykt i USA

Machine Translated by Google

INNHOLDSFORTEGNELSE

KAPITTEL I
DEN NÅværende SITUASJONEN 1
Det senile systemet 5
Bevegelsen 12

KAPITTEL II
HVORFOR DEN HVITE MOTSTAND HAR MISLYKKET 19 1.
Uenighet i formål: 20 2. Den
fullstendige mangelen på et seriøst program 22 3.
Mange hvite "patriotiske" grupper er åpenbare svindel 24 4
Mangel på midler 25 5.
Enkeltsakspolitikk 25 6.
Problem med negativt bilde 26
7. Svikt i å kommunisere 27

KAPITTEL III
HVORDAN DEN HVITE MOTSTAND VINNER 29
The Tools of Victory 37

KAPITTEL IV
FIRE FASER TIL SEIER
FASE EN: Innledende kaderrekruttering 43
FASE TO: Grunnarbeid i den generelle befolkningen 45
FASE TRE: Politisk og propagandaangrep 52
FASE FIR: Væpnet kamp mot tyranni

KAPITTEL V
DEN VÆPNEDE KAMPEN

KAPITTEL VI
HANDELENS Triks
Livet i Twilight Zone 54
Håndtere fiendeovervåking 69
Hvordan oppdage en informant 73

KAPITTEL VII
HANDELENS Triks (forts.) 78
Enemy Violence 85
Håndtering av media 93

KAPITTEL VIII
HVA DU GJØR HVIS DU BLIR FANGET 99
Arresten 105

Machine Translated by Google

KAPITTEL IX
BEVEGELSESØKONOMI 111

KAPITTEL X
VALG 124

KAPITTEL XI
POLITIKKEN FOR SEKSUELL PERVERSJON 129

KAPITTEL XII
TIL DE SOM SKAL KOMME ETTER 138

EPILOG 142

Machine Translated by Google

Denne boken er for Fred, min med "slem brosjyre", til minne om 30. januar 1976 og til minne om det landet med håp og herlighet som var Rhodesia.

Machine Translated by Google

INTRODUKSJON

Denne boken er skrevet for praktisk og ideologisk instruksjon av revolusjonære. Dens primære formål er å øke effektiviteten og innflytelsen til den verdensomspennende hvite, ariske motstandsbevegelsen. Den later ikke til å være noen form for fullstendig analyse av den nåværende rasemessige geopolitiske situasjonen, og den later heller ikke til å være rettet mot massen av hvite mennesker generelt. Lesere vil finne mye usagt her, men hvis de er den typen person jeg prøver å nå, vil de kunne finne i hullene selv.

Denne boken er basert på visse grunnleggende prinsipper, og det er viktig at leseren er mer eller mindre enig i disse prinsippene før han begynner. De er:

1.) Den hvite, ariske rasen er i overhengende fare for fysisk utryddelse gjennom undergraving, sammenblanding og direkte vold fra ikke-hvite. Hvis dagens trender fortsetter, har vi i løpet av ytterligere femti år passert point of no return.

2.) Det andre og mest avgjørende grunnleggende premisset for denne boken er at selv så sent på dagen, er det fortsatt mulig å reversere denne nedgangen, og å hevde hvit autoritet over hele kloden.

3.) Det er livsnødvendig for det beste for alt liv på denne planeten at dette gjøres. I løpet av de siste tretti årene har de mindre rasene vist seg ute av stand til selvstyre, inkompetente til å styre sine egne økonomier, ute av stand til å opprettholde orden internt eller opprettholde fred eksternt, og kort sagt har vist at de utgjør en trussel mot hele verden. miljø og alt jordisk liv.

4.) Den jødiske rasens ondsinnede aktiviteter har en god del å gjøre med nedgangen til den hvite mannen og hans kultur.

5.) Når dette er sagt, hviler hovedansvaret for det som har skjedd med vårt folk ikke på jødene eller på noen ytre kraft, men i oss selv, på grunn av vår barnslige manglende evne til å komme overens med virkeligheten og med omfanget av vår egen raseskjebne. Forutsetningen for hvit seier er en åndelig transformasjon av vår rase innenfra.

6.) Den eneste metoden hvorved hvit seier kan oppnås, er gjennom en serie revolusjoner i hvert hvitt eller delvis hvitt land, der hvite rasenasjonalister overtar statsmakten og deretter fortsetter å gjennomføre en fullstendig forvandling av samfunnene der disse revolusjonene ta plass.

Hvis du har problemer med noen av disse forskriftene, så vil jeg si deg helt ærlig at du ennå ikke er klar til å lese denne boken. Gå i stedet tilbake til kilden du hentet den fra. Mer enn sannsynlig vil den samme kilden være i stand til å gi deg et komplett kurs med grunnleggende ideologisk instruksjon og bakgrunnsmateriale for dybdestudier om problemene med sionisme og jødedom, kommunisme, internasjonal finans, liberalisme, multirasisme og måten der alle disse henger sammen. Ikke prøv å lese The March

Machine Translated by Google

Up Country til du er mentalt og moralsk forberedt. Ellers vil du kaste bort både tiden din og min.

Jeg trenger å gi de av dere som allerede er forpliktet til White revolution en kort forklaring om boken og dens innhold. March Up Country er ment å forberede ditt sinn og ditt hjerte for den forferdelige perioden i livet ditt som nærmer seg.
Jeg skal ikke gå inn på en lang og detaljert gjengivelse av alle hindringene og prøvelsene som venter deg. Du vet sikkert allerede, hvis du ikke gjør det, vil du snart finne ut av det, og i alle fall ingen ord av meg på dette arket kan forberede deg til å møte alt.
Den styrken vil du finne i deg selv når den tid kommer. Ikke bekymre deg, det vil ikke svikte deg. Ånden i rasen vår er sterk og i blodet til hver mann og kvinne av oss, og heller ikke noen få korte tiår med brystrør og Big Mac-er er nok til å tappe den fra genene våre. Jernviljen og løvens mot til våre forfedre vil være der i din egen sjel når du trenger dem.

Men mens ånden er sterk, vil du finne at kjødet er dødelig og svakt. La meg være rett ut: Den revolusjonerende perioden i livet ditt, uansett hvor lang eller kort den måtte vise seg å være, kommer til å bli det verste som noen gang har hendt deg. Denne kampen ødelegger mennesker. Den bruker dem, drenerer dem og kaster dem til side. Den enorme mengden arbeid, tid, penger og konsentrasjon som du må investere for å få en snau, smertefulle centimeter av fremgang vil knuse hjertet ditt. Hensikten med denne boken er å sørge for at du gjør det lett, og at vi alle beholder den bittert omstridte og brutalt vunne centimeteren av fremgang som du vil oppnå. Mine brødre, jeg er lei av at denne bevegelsen ikke kommer noen vei. Jeg er lei av tid, krefter, penger og noen ganger blod som blåses bort uten ende. Jeg er opprørt og sint

ved skuespillet av modige unge menn og kvinner som sitter i fengsel i førti og seksti år for ingenting. Jeg er lei av de konstante blindveiene, "de store hvite håpene" som viser seg å være tyver, regjeringsspioner eller non compos mentis. Jeg er trett til døden av å se ungdom, håp, idealisme og entusiasme grepet, avledet, lempet av og deretter knust av psykopolitiske svindlere som ser på denne hellige saken som en virksomhet som gir dem et komfortabelt liv, og som ikke har til hensikt å noen gang gjort noe seriøst for å overta fienden.

Denne bevegelsen har ganske enkelt drevet i årevis, uten retning eller sentral veiledning, ingen koordinering, ingen innsats for å forhindre sløsing og duplisering av innsats, og uten den tåkeligste forestillingen om hvor vi er på vei. Det må ta slutt. Jeg påstår ingen magisk, kvasi-pavelig ufeilbarlighet. Hvis du stiller spørsmål ved noe jeg sier i denne boken, så kom med dine egne svar og se om de gir mer mening i din egen situasjon. Vi må få en vane med å bruke hodet til noe annet enn hattehyller. En av hovedfordelene som den hvite revolusjonæren har fremfor fienden, hvis han er skarp nok til å bruke den, er evnen til å tenke raskere og gjennomføre beslutninger mye raskere enn det tungvinte, senile byråkratiet vi står overfor.
Vi kan kjøre ringer rundt onkel Slime hvis vi bare tenker på det. Jeg håper jeg kan gi dere noen ideer på disse sidene, men ikke tenk på

Machine Translated by Google

denne boken som en slags bibel. Sett deg et mål, jobb som et helvete for det, følg instinktene dine, og fremfor alt, tenk. Og vi skal slå skurkene.

March Up Country **er skrevet fra et amerikansk synspunkt. Siden jeg er en amerikansk sørlending, er det fornuftig for meg å ta opp den taktiske situasjonen jeg er mest kjent med. Det meste av det jeg sier her er imidlertid sant for alle sionistiske okkupasjonsregjeringer (ZOGs) i hele den vestlige verden. Alle ZOG-er i såkalte "demokratier" bruker mer eller mindre samme svindel - panem et circenses, boob tube mind control, love-thy-nigger hjernevasking, la den hvite bondestanden velge noen vindsekker til en lovgivende snakkebutikk, osv. Vi trenger å gjenopprette USA eller en del av det samt Canada, Australia, New Zealand og Vest-Europa, selv om noen få land der som Irland og Tyskland utgjør spesielle problemer. Det ville vært fint å henge med i Sør-Afrika også, selv om jeg akkurat nå ikke er så glad for sjansene deres. For øyeblikket virker det sannsynlig at når en hvit rasenasjonalistisk revolusjon finner sted i et land som da ville være i en posisjon til å hjelpe Sør-Afrika, vil landet ha blitt overkjørt med bistand fra et bestikket nasjonalt partiregime i Pretoria. Det er ytterligere fem millioner hvite i røret fordi vi har kastet bort tiden vår på gule magekamper.**

Denne boken inneholder ikke alle svarene, men den forteller deg hvilke spørsmål du bør stille som en hvit revolusjonær. Vi går inn i en avgjørende periode fordi kulminasjonen av en vellykket revolusjon under de beste omstendighetene kommer til å ta en periode på år som kan måles godt i to tall, og hvis vi ikke tar fatt og tar en alvorlig begynnelse ganske snart klokken kommer til å gå tom. Jeg er overbevist om at vi fortsatt kan klare det, til tross for tiårene vi har kastet bort på diverse dumheter. Vi kan fortsatt klare det hvis vi kan stoppe tullet og komme i gang NÅ. Forberedelsene har vart lenge, men nå er de over. Det er tid for hovedarrangementet.

Machine Translated by Google

JEG.

DEN NÅværende SITUASJONEN

På grunn av den flytende naturen til den nåværende rasemessige og geopolitiske situasjonen, kan jeg bare gi deg en veldig bred, generell diskusjon her. Husk at jeg skriver sommeren 1987 og fremtidige hendelser kan enten bekrefte eller ugyldiggjøre mye av det jeg sier her Ikke desto mindre er det beste stedet å starte alltid i begynnelsen.

Politisk og demografisk er den hvite rasen på full flukt over hele verden. Hvite utgjør nå bare 15 % av den globale befolkningen, og den lille andelen eldes raskt. Hvert år synker den hvite fødselsraten, den ikke-hvite fødselsraten skyter i været, og medianalderen til de få gjenværende hvite stiger. Ting har blitt så ille i noen europeiske land, som Frankrike og Holland, at regjeringene der åpent trygler hvite par om å få flere barn og tilbyr skattelettelser og økonomiske insentiver for dem å gjøre det. Oversvømmelsen av den hvite befolkningen i USA har blitt så åpenbar for mannen på gaten at noen få omtaler av problemet til og med har lekket inn i System-mediene. I Canada har den sjofele sionistiske okkupasjonsregjeringen i Ottawa faktisk vist den rene gale å bruke den synkende hvite fødselsraten som en unnskyldning for å importere ikke-hvite asiatiske immigranter på grunn av "underbefolkning"!

Det ene lyspunktet i det ufrivillige mørket er Republikken Irland, den eneste hvite nasjonen på jordens overflate som for tiden reproduserer seg selv og faktisk øker antallet. Utrolige 60 % av irene er under 25 år. Den fullstendige mangelen på sysselsetting i republikken har ført til en massiv utvandring, hovedsakelig av unge og velutdannede hvite menn og kvinner som drar til Amerika, Canada, Australia, New Zealand , Sør-Afrika og EEC-landene på jakt etter jobber. Akkurat nå er det anslagsvis 80 000 til 100 000 unge irske immigranter i USA alene. Alle disse unge Seans og Bridgets er et velkomment skudd for de hvite genpoolene i alle disse landene.

Men i Amerika er tilstrømningen av irsk en dråpe i bøtta sammenlignet med flodbølgen av ikke-hvite fra Latin-Amerika, Karibien,

Asia og Afrika. I voksende deler av USA blir det engelske språket presset ut og erstattet av spansk eller kinesisk. Selv mens jeg skriver disse ordene, står horder av ikke-hvite i kø ved regjeringskontorer over hele landet for å dra nytte av den vanvittige «amnestien» som Systemet har tilbudt dem. Den høyteknologiske boomen har tilsynelatende økt behovet for billig, ikke-fagorganisert arbeidskraft til minstelønn eller lavere til det punktet hvor systemet til og med er villig til å risikere vreden til de en gang politisk allmektige negroidene for å sikre sin tilgang på kutt- prisarbeidere. (En av de mer oppbyggelige opplevelsene for dagens hvite rasenasjonalist i dette landet er å se negerne krangle med latinamerikanere, kineserne, sørkoreanerne, og andre "nye

Machine Translated by Google

Demokrater" som albuer de svarte til side fra bunnen der bobleleppene så lenge har slurpet.)

Faktisk er Amerika godt på vei mot å bli en polyglot, flerspråklig, multi-rasekollasje som ligner på det gamle østerriksk-ungarske imperiet. De av mine lesere som er nasjonalsosialister vil huske lederen Adolf Hitlers kommentarer om multirasiale imperier generelt og Habsburg-staten spesielt. Den uunngåelige skjebnen til alle slike hybrider er å brytes ned i komponentene. Yeats sa det godt: "Ting faller fra hverandre; sentrum kan ikke holde." I dette gradvise sammenbruddet av det amerikanske imperiet, tror jeg, ligger håpet til den hvite rasen.

Revolusjoner finner aldri sted i sterke, selvsikre, spreke og ekspanderende samfunn. De finner sted i samfunn som er åndelig demoralisert og forvirret, i kulturer som har mistet sin følelse av retning og hensikt, i tilstander som er grepet av ubesluttsomhet og fylt av selvtvil, blant folk som stiller spørsmål ved sin egen rett til det deres skjebne har. oppnådd. Denne situasjonen eksisterer nå i Amerika, og dette vil sannsynligvis ikke endres. Legg til en voksende, slåssende befolkning på et dusin forskjellige minoritetsgrupper og et dusin flere økonomiske og politiske spesialinteressegrupper, og du har et samfunn som er klar til å gå kritisk og demontere. Amerika i dag er moden for en bevegelse, enhver bevegelse, som tilbyr visjonen, den klare planen og følelsen av hensikt som systemet har mistet. Det er ingen gudgitt evig lov som gjør det nordamerikanske kontinentet og dets innbyggere immune mot lovene i menneskets natur og realpolitikk. Vi MÅ sørge for at, når det gjelder de hvite amerikanerne, er det den rasenasjonalistiske motstanden som overordner deres troskap og ikke en eller annen rar venstreorientert kult.

3

Forståelse: Jødisk kontroll over media og andre kraftkilder blir svakere og vil fortsette å gjøre det.

Dette er ikke å si at makten til jødenes penger og mediene deres fortsatt ikke er formidabel. Men glidningen er definitivt der, og den kan oppdages fra år til år. Det har alltid vært en tendens i bevegelsen til å kreditere disse skapningene med nesten overnaturlige krefter og evner. Makten deres er reell nok, og vil forbli dødelig i årevis, men husk at som alt annet Yehudi har, er det en lånt makt. Jødenes makt til å skade folket vårt kommer gjennom den lumske kombinasjonen av penger og tankekontroll som de har mestret gjennom århundrene. Det er et dødelig triks, riktig nok, men til syvende og sist er jeg overbevist om at de ikke vil klare å holde det oppe i det uendelige. Vårt sinn er førsteklasses, og på tross av all deres kløkt er jødenes sinn egentlig bare andre eller tredjerangs. Til slutt kommer de til å miste kontrollen, som trollmannen fra Oz da den lille hunden trakk til side gardinen og skjulte sjarlatanen og apparatet bak all røyken og støyen. Det er tross alt gjort med speil, og en dag vil speilene knuses.

I dag ser jeg direkte kritikk og fordømmelse av Israel i pressen og til og med i elektroniske medier, noe som ville vært helt utenkelig da jeg først fikk

Machine Translated by Google

inn i alternativ politikk for femten år siden. Jeg plukker opp publikasjoner som National Lampoon og jeg leser grusomme satirer om jødene, som aldri ville ha sett dagens lys for noen år siden. Jeg ser systempolitikere plutselig skifte hest midt i strømmen og fiske etter arabiske penger og arabisk innflytelse i stedet for det tradisjonelle sionistiske overflødighetshornet av godbiter. Det faktum at mye av denne antisionistiske kritikken og karikaturen kommer fra venstresiden er irrelevant; det faktum at det eksisterer i det hele tatt er det som er viktig. Jødene, til tross for all sin makt, har ikke vært i stand til å stoppe araberne, de sanne semittene, fra å konkurrere på samme kamp, og nå begynner de arabiske semittene å slå dem på det. Riktignok har den hvite motstanden ikke arabiske penger eller en rekke regjeringer ved makten, men den viser at Yehudi er langt fra uovervinnelig.

En annen spennende hendelsesvending vi hvite rasenasjonalister kan se frem til i årene som kommer, er smuldre og kollaps av "Holocaust" canard. Akkurat nå blir vi oversvømmet med nok en bølge av "Holocaust"-søppel - TV-spesialer, minnesmerker, taler fra shabbaz-goy-politikere, den skammelige deportasjonen av eldre østeuropeere til tortur og rituelle drap bak jernteppet eller i

den kvalmende sioniststaten Israel. Og likevel, så nesten jeg kan fastslå, er det bare å rulle av ryggen på folk. Ikke at de tviler på at det skjedde, siden revisjonistisk materiale på ingen måte er i stand til å konkurrere med jødiske medier i masseskala. Flertallet av hvite amerikanere aksepterer at det påståtte drapet på seks millioner jøder fant sted, på samme måte som de aksepterer at Columbus oppdaget Amerika i 1492 og George Washington hogget ned kirsebærtreet. (Faktisk er selvfølgelig disse to siste historiske "fakta" like falske som Holocaust-løgnen.) De aksepterer seks millioner-historien på samme tilfeldige måte, men de bryr seg bare ikke.

Det er dette jødene ikke kan forstå. De bruker utallige millioner av dollar hvert år på å forevige en mytisk begivenhet som aldri skjedde, og med tanke på kraften på deres kommando, er de naturlig nok i stand til å oppnå en trosrate på 99 % blant menneskene de ønsker å lure. Deres feil ligger i hele den grunnleggende forutsetningen om at det som kan ha skjedd eller ikke har skjedd for femti år siden betyr noe. Det gjør det ikke. Jeg snakket med en 20 år gammel jente her om dagen om «Holocaust». Først skjønte hun ikke hva jeg mente. Da jeg forklarte det til henne sa hun, "Å, ja, det," og endret deretter temaet til hennes kommende tur til stranden med kjæresten over den lange Memorial Day-helgen - en ferie, ironisk nok, ment å minnes våre forfedre som døde mens de kjempet jødenes kriger mot Europa for dem. 20-åringen min tenkte heller ikke slik. Alle veteranene hun noen gang har kjent kjempet mot kommunistene.

De millioner av dollar jødene bruker på "Holocaust"-dravel viser mindre og mindre avkastning hvert år. Revisjonistisk historie gjør fremskritt til tross for ADLs undertrykkelse og JDLs bomber og drap. Om ytterligere ti eller femten år kommer tilførselen av eldre kroater og litauere til å ta slutt, med mindre jødene kan overbevise folk om at SS vervet tiåringer. Det å dø ut vil også være kneblingen av skrikende Hebes som vifter med de tatoverte armene og raver om gasskamre, selv om jeg innbiller meg at med

Machine Translated by Google

Mosaisk oppfinnsomhet tilførselen av disse skapningene vil bli strukket til de absolutte grensene for goy godtroenhet. Imidlertid mistenker jeg at lenge før den siste "overlevende" endelig kvekker, vil vevet til den store løgnen ha blitt så tynt at selv de mest egenrådige sionister vil innse at det er unyttig å holde det oppe. I utgangspunktet går vi alle inn i en ny fase nå, både vi og fienden. I Star Wars-verdenen kan kornete svart-hvitt-fotoforfalskninger og skrapete nyhetsfilm bare ikke konkurrere med hologrammer og laserplater for å fange oppmerksomheten til boobus Americanus. Om noen år vil jødene,

for alle praktiske formål, være minus ett av deres primære våpen mot oss. Ikke før tiden.

Det senile systemet

Akkurat nå er det bare én ting som holder det amerikanske samfunnet sammen, og det er den allmektige dollaren. Når det går, vil oppdelingen av det nordamerikanske kontinentet i fragmenter følge like etter. Se på underskuddet, mine brødre, det er den tidsinnstilte bomben som til slutt vil sprenge fiendene våre fra hverandre. Når det skjer må vi være klare til å plukke opp bitene. Det vil ikke skje noen gang i det hele tatt, for dette kontinentet er fortsatt stort og rikt og utrolig motstandsdyktig til tross for tiår med misbruk, men det vil sk

Penger er den eneste sementen som binder alle de ulike elementene i Amerika sammen. Riktig nok er det en mektig sammenhengskraft. Det får ting til å skje, får ting gjort. Den kjøper den mutte roen til de voldelige ikke-hvite minoritetene og holder dem mer eller mindre håndterbare i sine ghettoer. Gud vet, penger kjøper vårt eget folk med lastebillasset: politifolk, føderale agenter og byråkrater, distriktsadvokater, dommere, mediareportere og kontrollører, pressens profesjonelle løgnere, tusenvis av advokater og lovgiverne som lager lovene, de avskyelige yuppiene som holder datamaskinene surrende og det knirkende gamle maskineriet smurt - de gjør det alle for den allmektige dollaren. Som Dr. Revilo Oliver sa en gang i et brev til en venn av meg, ... de er helt ute av stand til å skille mellom den kule riflen til en stabel med hundre-dollarsedler og Guds stemme.»

Forståelse: Menneskene som tar de faktiske avgjørelsene i det amerikanske samfunnet faller inn i tre kategorier. De er alle enten kriminelle, beviselig sinnssyke, eller begge deler.

Det er helt avgjørende for alle hvite revolusjonære å forstå at menneskene som styrer oss er totalt uegnet til å gjøre det, og at det viktigste elementet i en vellykket konsolidering av revolusjonen når den først er oppnådd vil være en 100 % erstatning av alle øvre avdelingspersonell, i alt. Dette inkluderer på ingen måte bare "valgte" tjenestemenn. Faktisk er den store hoveddelen av faktiske beslutninger i dag utført av mennesker

Machine Translated by Google

som er uvalgte og hvis eksistens bare er svakt mistenkt av befolkningen de kontrollerer.

Hver hvit eller delvis hvit nasjon har sin egen klikk av løst sammensveisede individer og grupper som faktisk lager politikk, implementerer beslutninger, setter trender, manipulerer informasjonen som får nå den hvite befolkningen, og kort sagt, utfører den faktiske driften av ting. . Jeg liker ikke begrepet «herskende klasse» selv. Ikke bare er det marxistisk, men det er også alt for klappet. Den faktiske virkeligheten er ikke så enkel. De ulike øvre crud-klikkene er ofte overlappende i medlemskap, jobber på tvers, noen ganger gjensidig antagonistiske, og har sjelden noen klar ide om det store bildet eller til og med sin egen rolle i ting. "Klasse" innebærer en særegen identitet, en hierarkisk hakkeorden, i det minste noen arvelige elementer, og svært få av disse finnes i Amerika i dag. Den beste analogien jeg kan trekke er at Amerika er én stor søppelhaug, og enkelte individer og grupper har kommet seg til et høyere nivå der lukten er litt mindre intens og de kan hjelpe seg selv til de mer smakfulle bitene av innmat. Hovedtyngden av oss peoner ligger selvfølgelig begravd under dynga, her nede med kaffegruten og blikkboksene og den mugne hamburgeren.

Ikke desto mindre eksisterer det faktisk en identifiserbar regjerende elite som monopoliserer penger og makt. Når du som hvit revolusjonær først forstår at disse menneskene faktisk er uten unntak kriminelle og galninger, så vil plutselig mye som tidligere var uforståelig bli klart. Baser din revolusjonerende tanke og taktikk på denne kunnskapen, og du har allerede en viktig fordel over dem helt fra begynnelsen.

Det kriminelle elementet blant vår øvre crud er åpenbart og åpenbart. De snubler regelmessig over sine egne lover som var laget for å holde bøndene nede, og ender opp med å bli dratt inn i rettssaler og slammer med frakkene over hodet. Presidenter, kabinettmedlemmer, senatorer, kongressmedlemmer, senior etterretningstjenestemenn, øverste embetsmenn, statsguvernører og byråkrater, politimenn fra kommissær og ned til patruljemann, dommere, distriktsadvokater, skattemyndigheter, entreprenører, forretningsmenn, ordførere og ordførere, bedriftsledere, Hollywood produsenter og stjerner, you name them. Hver uke blir de grådige grisene tatt med fingrene i kakeglasset. Vi ser dem avslørt, tiltalt, grillet av store juryer, bøter, bøteforhandling, forhandlinger om immunitet gjennom sine dyktige advokater for å rote på sine partnere i kriminalitet, flykte fra landet, blåse hjernen ut på TV-presse

ta konsekvensene av sin egen ondskap, og svært sjelden er de pålagt det.

Hver forbrytelse, hver synd, hver vederstyggelighet i boken er utbredt blant våre herrer og elskerinner. Våre herskere fnyser, inntar eller injiserer alle kjente stoffer i kroppen deres. De hengir seg til alle kjente seksuelle avvik og har oppfunnet noen nye perversjoner som ville skremme den mest fordervede romerske keiseren. De dukker regelmessig opp offentlig eller på TV pakket på kokain, strukket ut på piller, eller rett og slett fulle

Machine Translated by Google

elite myrder regelmessig sine egne barn gjennom abort. Begge kjønn lemlester eller dreper med jevne mellomrom den rare bonden gjennom beruset eller narko-gal oppførsel med biler, fly, våpen, motordrevne speedbåter eller generelt idiotisk hestespill. De fortsetter så, nesten uten unntak, for å kjøpe seg ut av problemer med overbevisning. Det ene lyspunktet er at mange av de motbydelige svinene faller døde fra overdoser av narkotika eller råtner bort til avskyelig råtnelse som M. Valdemar fra AIDS.

Jeg vil ikke diskutere det fantastiske hykleriet som er involvert i alt dette fordi ord rett og slett svikter meg. Men jeg vil si noen ord om den ene hobbyen, det ene kallet, den ene eksistensberettigelsen som vår regjerende elite driver fremfor alle andre.

De stjeler. Store Gud, den allmektige, stjeler massene våre i det store huset! Hunnen Attilas horder var butikktyver på gatehjørnet sammenlignet med legionene av tyver og parasitter som plyndrer Amerikas rikdommer fra sine plysjkontorer og toppleiligheter. Våre herrer og mestere stjeler gjennom alle kjente former for svindel. De forfalsker regnskaper, koker bøker, dumper opp selvangivelsen, tar imot returer og bestikkelser fra organisert kriminalitet, aksepterer falske «konsultasjonshonorarer» fra multinasjonale selskaper i bytte mot korrupte tjenester. De engasjerer seg i alle tenkelige former for underslag og avfalsering.

De stjeler varer og tjenester. De tar med seg junkets til Bahamas og den franske rivieraen på falske "statlige virksomheter". De stjeler bensin, måltider, hotellovernatting, nattklubbunderholdning, avgifter for hetero og homoseksuelle prostituerte, brennevin, klær og skriver alt av til skattebetalerne. De stjeler statlig utstyr, kjøretøy fra motorbassenger, dataprogramvare, kontorrekvisita, militære våpen og rasjoner, og videreselger alt på det svarte markedet. Politiet selger jevnlig beslaglagte stoffer tilbake til de samme kriminelle de fikk det fra, ellers bruker stoffene selv. Topp embetsmenn kjøper narkotika med skattebetalernes penger og aksjemeglere på Wall Street handler med kokain som alle andre varer. Dommere selger rettferdighet til høystbydende, guvernører og

prøveløslatelsestyrer selger frihet til ondskapsfulle voktere og mordere. Byråkrater stjeler millioner av dollar hvert år gjennom datasvindel, postniggere stjeler post, og alle stjeler fra småpenger.

Den ene motivasjonen for en stor prosentandel av våre politikere, embetsmenn og andre øvre råvarer er å komme til det offentlige trauet slik at de kan stjele. Det er den forbannet enkle, rene naken grådighet. De fleste av dem er utspekulerte nok til å innse at et visst minimumsnivå av ytre pynt må opprettholdes, men med jevne mellomrom tar deres altoppslukende grådighet overhånd. De kaster varsomhet til vinden og hopper hodestups inn i bunnen av rikdom som White America produserer, velter seg i alle de herlige pengene og skriker av dyrisk glede som svinene de er. Så høyt velter og hviner de at de forstyrrer de andre grisene som har slurpet roligere, og derfor må overløperne tiltales for å ha oppført seg dårlig. Noen av dem ender til og med opp med å gjøre litt tid i en av regimets luksuriøse fangeleirer for "hvit krage"-forbrytere, komplett med golfbane, svømmebasseng i olympisk lengde og aerobic for vektovervåkere.

Machine Translated by Google

Hvite revolusjonære bør huske på at så forkastelige som disse grådige krusene er, er de mer eller mindre tilregnelige og de utgjør derfor den største faktiske trusselen mot bevegelsen. Det er det kriminelle elementet i overklassen som vil ramme oss hardest. Dette er fordi de instinktivt føler en trussel mot inntektene deres. Enhver hvit aktivist som noen gang har rotet seg inn i systemet vil bekrefte at hovedmuskelen alltid er gitt, ikke av jøder eller til og med av ikke-hvite som er vanskelige å disiplinere og kontrollere, men av hvite leiesoldater som angriper sitt eget folks revolusjonære fortropp i bytte. for en månedlig sjekk som gir dem en liten brøkdel av rikdommen som etablissementet plyndrer fra rasen deres. Så langt har disse leiesoldatene forblitt mer eller mindre lojale, selv om det, for å være ærlig, så langt har vært liten risiko for dem ved å arrestere og ramme hvite politiske aktivister. Vi overgir oss generelt fredelig som små lam og blir dratt inn i et helvete og skriker "Du kan ikke gjøre dette mot meg", ganske uvitende om at systemet kan gjøre det og gjør det

Hvor lojale politiet og de andre leiesoldatene vil forbli til sine betalere når det først blir helsefarlig å ta på seg hvite revolusjonære, vil være vanskelig å si. Se godt nok, og til slutt kan man finne en eller annen som er villig til å gjøre hva som helst for penger, og jeg forestiller meg at det helt til slutten vil være noen få hvite som vil være villige til å tjene jødene for stadig større lønninger i verdiløse føderale myndigheter. Reserve notater.

9

Det vanvittige elementet i vår regjerende elite er litt vanskeligere å tallfeste. Jeg pleide å kalle dem teknobyråkratiet, men media har forpliktet meg ved å tenke på en passende nomenklatur for disse avskyelige menneskene, "yuppier." Når jeg sier at de er gale, mener jeg ikke at alle yuppier bruker tricorn-hatter og tror de er Napoleon, selv om mange av dem får nervøse sammenbrudd i løpet av karrieren og blir faktiske gummiromsmaterialer. Galskapen jeg referer til er en særegen form for schizofreni, en skilsmisse fra virkeligheten. Yuppier når til slutt et stadium hvor de ikke er i stand til å skille mellom virkelighet og sine egne høyteknologiske fantasier. De begynner å ignorere bevisene fra sine egne observasjoner, sine egne deduksjoner, sine egne sanser, og bestemmer seg i stedet for at innholdet i datamaskinutskriftene deres er virkeligheten. 'Yuppiens verden er en fullstendig kunstig en, og de blir så oppslukt av den at jo høyere de blir forfremmet inn i de øvre crud-lagene, jo mer løsner de seg fra planeten Jorden slik det store flertallet av menneskeheten må

Det er visse inngangskvalifikasjoner for Yuppie-dom. For det første er en ekte Yuppie en drone. Han er en reklamesjef, en markedsførings- eller salgsdirektør, en hvilken som helst annen datahacker enn en vitenskapelig, en systemanalytiker eller databasespesialist, en aksjemegler eller investeringsanalytiker, en økonom, en myndighetsbyråkrat, en "manageriell" sans, eller Yuppie-yrket par excellence, en advokat. Med andre ord produserer Yuppien ingenting. Han yter ingen viktige tjenester som lege eller medisinsk tekniker. Han produserer ingenting, i motsetning til sivilingeniøren eller produksjonssjefen. Yuppien manipulerer ganske enkelt papir, penger og informas

lønn fem eller ti ganger den produktive hvite arbeideren som faktisk gjør samfunnets ekte arbeid.

For det andre foretrekker en ekte Yuppi å forholde seg til papir i stedet for mennesker. Hans eneste obsessive frykt er å bli tvunget til å konfrontere og kommunisere med faktiske, levende mennesker i stedet for med maskiner eller skriftlige direktiver. Yuppi-verdenen har utviklet en helt ny sjargong for ikke-kommunikasjon, hvis formål er å programmere seg selv slik de programmerer datamaskinene sine til å reagere på menneskelige situasjoner, når de blir tvunget til å kommunisere, slik en datamaskin reagerer på input. De fleste vil være kjent med denne typen programmert sludder. Det er en terminologi designet, som Orwells Newspeak, for å formidle så lite genuin informasjon eller idéinnhold som mulig. "Grensesnitt", "hands-on", "state of the art", "on-line", "high tech, high spec", "la oss spise lunsj", "han gir et godt møte" osv. The Song of the Jabberwock på disketter.

Yuppiene er sjokktroppene til middelmådighetsmilitante. Det er de som holder papiret flytende, datamaskinene surrer, velferdssjekkene ruller av skriverne, og hjulene til den forfalne, smuldrende Systemmaskinen smurt og lappet sammen. Yuppier har møtt sin egen middelmådighet og mangel på moralsk fiber, akseptert det og systematisert det. De er de ultimate materialistene, som måler status og suksess i form av penger, fordeler og høyteknologiske gimcrack-leker. Blottet for prinsipper eller åndelige konsepter, blir de pakket inn i sine utskrifter og kokongert i sitt indirekte lette, blide, teppebelagte, ioniserte luftmiljø. Når de gidder å se ut på den virkelige verden der de fleste av oss må leve og slite og overleve, ser de vanligvis ned, høyt fra en monolittisk kontorblokk av glass og betong og stål, eller fra deres myke klimakontrollerte sikkerhet inngjerdet leiligheter. Som Alice blir de etter hvert i stand til å tro seks umulige ting før frokost.

Her ligger den viktigste svakheten til Yuppie-lederklassen, den vi kan utnytte for å ødelegge deres. Ute av stand til å skille mellom virkeligheten og illusjonene de selv skaper for å opprettholde sin egen fantasiverden, faller de i den fatale fellen å faktisk tro på tullet som Systemet legger ut for å forvirre og fragmentere Mikes arbeiderbefolkning. Liberalisme, raselikhet, feminisme og andre seksuelle perversjoner, myten om entreprenøren, myten om demokrati, alle disse er ment å bedøve de produktive hvite arbeiderne og stoppe dem fra å organisere seg politisk og fortsatt holde dem i arbeid hele tiden. Faktisk mislykkes denne floken av psykopolitisk slakteavfall ganske mye. Svært få hvite arbeidere i dag tror faktisk Systempropaganda om likestilling, fordi den strider mot sunn fornuft og den er i strid med hva de ser hver dag med egne øyne. Hvite har ikke organisert seg politisk ennå fordi det ikke har vært noen seriøs Hvit politisk bevegelse, et emne vi vil ta opp litt lengre ned i denne boken. Men i mellomtiden, i sine rene og luksuriøse plastståltårn høyt over den vanlige flokken, har Yups faktisk kommet til å tro på alt dette likhets- og frihetssøppelet.

Machine Translated by Google

Den mottatte visdommen sier at negroider er lik hvite. Så hvorfor ikke gi et viktig oppdrag til en neger, da? Når coonen fløter den, vil Yuppien studere VDUen intenst, og prøve å finne ut hva som gikk galt. Den mottatte visdommen er at jøder er strålende genier og fantastisk medfølende mennesker og rett og slett bedre enn noen andre. Det er i alle fall det de lærer på deres «sensitivitetstrening» og Holocaust-seminarer. Så når Dr. Shlepstein

analytikeren forteller dem i gruppeterapi at de må frigjøre seg seksuelt, for så å for all del lempe opp libidoene og alle de andre bevegelige delene! Synd med alle de eks-juppene som råtner bort på AIDS-avdelingen.

Utdanning er universalmiddelet for alle sosiale sykdommer? Kom da, la oss utdanne! Integrer disse skolene! Send disse tenåringene inn på seminarer om raserelasjoner og holocaust-indoktrineringskurs, og vi vil "utdanne" alle rasistiske og antisemittiske tanker rett ut av hodet på

Hva mener du, det fungerer ikke? Hva mener du med at hvite tenåringer i dag er mer rasistiske enn noen gang før i landets historie? Det er ikke det som står her på side 14 i utskriften! Nei, det er ingen misnøye blant hvite arbeidere på grunn av bekreftende handling. Denne grafen her beviser det. Hvite mennesker vil aldri stemme på rasistiske kandidater i et betydelig antall. Disse valgtallene må være en datafeil, vi skal feilsøke det. Hvilken hvit protest? Hvilket hvitt opprør? Hvis vi ikke så det på ti-nyhetene, skjedde det ikke. Hvilken revolusjon? Det er ingenting i våre årlige anslag om noen revolusjon. Hva gjør dere menn i stinkende jeans og arbeidsklær her inne? Dette området er ment å være biorent slik at støvpartikler ikke kortslutter mikrobrikkene våre. Hva gjør dere stygge tøser med den løkka?

Kanskje dette er en tilståelse jeg ikke burde komme med, men da jeg var på flukt i Europa i 1983 tok jeg et datakurs selv. Jeg lærte en interessant bit av hackersjargong - "GIGO", som betyr "søppel inn, søppel ut." Du tror kanskje de foregående avsnittene var en overdrivelse, og jeg antar at de er litt hyperbolske, men du vil oppdage at når revolusjonen er godt i gang, vil et stort antall av fiendens Yuppie-lederklasse rett og slett ikke tro at det skjer! Datamaskinene deres vil ikke fortelle dem det, og de vil ikke ta nesen ut av VDU-ene lenge nok til å se ut av sine egne vinduer i gatene nedenfor. Datamaskinene deres - datamaskinene som regimet og hele systemet nå er avhengig av, vil ikke fortelle dem noe om revolusjonen fordi ingen vil ha programmert databankene med riktig inndata. Forleden så jeg et lite skilt over skrivebordet til en datahacker: «Vi drukner i et hav av informasjon og sulter likevel etter noen smuler av kunnskap». Ettertiden vil registrere dette som epitafiet til Yuppien og systemet han serverer.

Bevegelsen

Machine Translated by Google

Du har nå en kort, svært ufullstendig miniatyrskisse av de 5 % av den hvite befolkningen som vil motarbeide oss. Hva med kjernen som vi vil bygge våre egne 5% på som vil kjempe på vår side? Hvilken form er den hvite rasemotstandsbevegelsen i?

Alt i alt i passelig god form. Helt ærlig er den i bedre form enn vi har noen rett til å forvente, med tanke på alle årene vi har kastet bort på tullinger og inkompetente og tyver. I USA er vi fortsatt i stand til å operere lovlig, selv om parametrene for hva som utgjør "lovlighet" for hvite rasenasjonalister innsnevres hvert år ettersom jødene bruker lakeiene sine i diverse statlige lovgivere for å skjære bort rettighetene våre stykke for stykke, i hva de omtaler seg selv som "salamitaktikk".

Noen av våre bedre ledere har blitt plukket ut av Mikke Mus-tiltale, falske vitnesbyrd og oppdiktede bevis. Mens jeg skriver, venter femten menn på rettssak anklaget for oppvigleri og diverse andre raps som et resultat av «Operation Clean Sweep», den første føderale offensiven som åpent og åpenlyst hadde som mål å undertrykke dissens fra rasehøyre. Et større problem er fortsatt utbrenthet. Det er hundrevis av førsteklasses ledere der ute i hele Amerika som kom inn i rasepolitikk i løpet av 1960- og 1970-tallet, kjempet en stund, og deretter forlot i en tilstand av fullstendig avsky og avsky over den elendige inkompetansen, skamløse pengegrisingen og underslaget. , og avsløringer av perversjon og agentprovokatørisme, som var endemisk blant ledelsen i så mange organisasjoner på den tiden. Å finne disse mennene og kvinnene, lade opp sine åndelige batterier, re-motivere og reaktivere dem kommer til å bli en stor utfordring for fremtiden for bevegelsen som helhet.

Noen av de gamle svindlerne fra 60- og 70-tallet eksisterer fortsatt, driver postordre-imperier og lurer på tøffe, men i økende grad blir de anerkjent som irrelevante, og jeg tror de til slutt vil visne bort. Noen av dem har trukket seg tilbake til store skogsområder på landsbygda, hvorfra de med jevne mellomrom utsteder fondsappeller mer av gammel vane enn noe annet. De fleste av disse sleive gamle synderne har gitt opp enhver form for seriøs politisk aktivitet, og hele rappen deres har blitt enten en åpenbar Amway-stil rip-off eller annet

de har degenerert til en bisarr mystikk, snakket med trærne og babler om de gamle ariske gudene, noe som er irrelevant om ikke blasfemi. Wotan ville ha kastet de fleste av disse hucksters til den store ormen hvis de hadde våget å vise ansiktene sine blant asene. Men jeg avviker.

Det er fortsatt en svært betydelig og (for meg) stort sett uforklarlig motvilje blant ellers seriøse hvite aktivister til å konfrontere hele spørsmålet om bevegelsessvindlere og hva som skal gjøres med dem. For eksempel er jeg personlig kjent med en person som uten tvil har gjort mer permanent skade på bevegelsen enn noen annen enkeltperson, og som absolutt har sabotert den ortodokse nasjonalsosialistiske fløyen av bevegelsen utover alt håp om bedring. Jeg personlig tror det er en digresjon på dette

Machine Translated by Google

individets lange og lyssky karriere ville være av verdi i denne delen av The March Up Country. Jeg vil gjerne nevne navn, gi datoer, fortelle hvor likene er begravet, og sitere kapittel og vers om hvorfor denne mannen og alle hans gjerninger bør unngås som ting som er urent. Om ikke annet, vil jeg kanskje lykkes med å avlede noen av titusenvis av dollar denne mannens hengivne strømmer inn i hans kult hvert år mot en slags bona fide rasenasjonalistisk aktivitet.

Og likevel kan jeg ikke gjøre det. Hvorfor? Svaret er enkelt, og det skjærer rett til hjertet av det kanskje største interne problemet motstanden står overfor. Av åpenbare grunner, når du ser på tittelsiden til The March Up Country, vil du ikke finne avtrykket til et stort forlag i New York eller Boston. Forlagsindustrien i dette landet kontrolleres av jøder som ville kutte av sine egne tøffer før de ville trykke og distribuere denne boken, uansett hvor mye penger de trodde de kunne tjene. Du vil finne at denne boken er trykket av et av de små, perifere forlagsselskapene som spesialiserer seg på vår type materiale. Disse selskapene yter en helt uvurderlig tjeneste for bevegelsen, en tjeneste som bokstavelig talt overgår prisen. De opererer på økonomiske bånd, og du kan skjule fortjenestemarginene deres bak et sugerør. Selvtillitstrikserne som jeg gjerne vil avsløre på disse sidene har alle kontantreserver som er relativt store for bevegelsen. De gir ut publikasjoner som når mange tusen aktivister og støttespillere. De vises på de samme plattformene som noen av forlagene som denne boken skal sendes inn til. Kort sagt, de kontrollerer den avgjørende brøkdelen av potensielt salg og distribusjon som raserettighetsforlagene må ha tilgang til for å overleve.

De fleste av forlagene jeg referer til vet at disse falske "lederne" er kjeltringer. Mange av dem har blitt brent i forsøk på å gjøre forretninger med dem, og likevel råder en "ikke rock båten"-holdning. Forlagene har ikke råd til å gjørme brønnen som de selv må hente vann fra. Og så svindlere og tyver og mulige regjeringsspioner, de såkalte "rasistiske lederne" som blir utpresset av ADL på grunn av tilsmusset aner eller seksuell perversjon, de inkompetente og grådige og alkoholiserte generalissimoene som har sluppet av kampen så ofte i tidligere, vil gå av lyset igjen i denne boken. De vil ikke bli navngitt, deres spesifikke forbrytelser og idiotier vil ikke bli avslørt, og deres feilaktige politikk og middelmådighet vil ikke bli offentlig dissekert. Hvis jeg forsøkte å gjøre det, vil utgiveren som til slutt gjør oss alle tjenesten med å trykke og utgi The March Up Country, rett og slett utøve sitt redaksjonelle privilegium og avskjære all henvisning til dem.

Jeg klandrer ham ikke for dette. Fra hans ståsted ville han være riktig å innføre slik sensur. Han har ikke råd til å gjøre til brønnen som han henter vannet han må drikke fra for å overleve. Så han må betale den stillhetens hyllest til menn som er ansvarlige for tretti års fiasko. Dermed vil forlagsselskapet hans overleve. Om den hvite rasen vil overleve er en annen sak. Jeg skal legge en annen forståelse på deg nå, og hvis du ikke absorberer noe annet i denne boken, vær så snill å absorbere dette:

Machine Translated by Google

Forståelse: Den hvite mannen er, og har alltid vært, sin egen verste fiende. Kampen, Kampf, er og vil alltid være en kamp mot alt som er ondsinnet svakt og korrupt i oss selv.

Det er ikke jødene som er problemet. Klipp dem for styrken til vertene deres, og som alle parasitter er de hjelpeløse. Jødene er kakerlakker og kan knuses uanstrengt når vi først har tatt oss sammen. Kommunistene er ikke problemet. Adolf Hitler brukte omtrent tre uker på å rydde opp i Tyskland fra topp til bunn. Negroidene er ikke problemet, de er dyr og uten jødisk eller hvit overfallslederskap kan de bli fengslet, om enn med noen vanskeligheter på grunn av deres ville natur. Alle disse fiendene har gjort det de har gjort mot oss *fordi vi har latt dem gjøre det.*

Vil dere se fienden, mine brødre? Ta en god lang titt i speilet. Der er han, mannen du må slå for at kappløpet vårt skal overleve. Alt i denne mannen som er lat, alt i denne mannen som

lengter etter den lette veien og det myke alternativet, alt i sjelen hans som lengter etter det eksotiske og uvanlige, alt i tankene hans som argumenterer for kompromiss med mørkets krefter og måtehold i jakten på rett - alt dette må du brenne fra ham med raseriets hvitglødende ild, raseriet til vår eldgamle rase, furoren Teutonicus som prestene i den smakløse nye religionen pleide å be til sin jødiske gud om å befri dem fra. Plei det raseriet, mat det, temperer det, og la det likevel aldri ta over deg. Som alt annet er raseriet ditt også], en acetylenfakkel som kan få jobben gjort, men som også kan blåse opp i ansiktet ditt hvis du er uforsiktig.

Vær aldri lett med deg selv som revolusjonær. Aldri tolerere slurv, ubesluttsomhet, feighet eller venalitet – og aldri tolerere det hos andre som bekjenner seg til den hvite trosbekjennelsen. I din karriere som aktivist vil du møte mennene (og noen få kvinner) som jeg har snakket om på de foregående sidene. Du vil være i stand til å oppdage lukten av mannlige bovine ekskrementer som strømmer ut fra deres retning. Du vil møte ellers oppriktige kamerater som sier: "Vel, ja, den og den har sine feil, men han gjør noe godt for saken." Dette er hestemøkk. Tyver, overløpere, inkompetente og fylliker gjør aldri vår sak noe godt. De blåser av gode folk som tar en titt på hva de forventes å jobbe med og sier farvel. De kaster bort tid. De kaster bort penger. De mister oss terreng som andre ekte aktivister har vunnet med sitt blod, svette og tårer. Å avsløre disse menneskene og fjerne dem fra politisk aktivisme er en av de viktigste pliktene til enhver hvit revolusjonær.

Du vil uunngåelig bli anklaget for å "spre splittelse", "så splid" osv. Forskjellen mellom legitim kritikk og bakvaskelse er veldig enkel og burde være åpenbar. Hvis jeg sier at Grand Panjandrum X er en full, en svindler eller en halvjøde, eller en myndighetsagent, og det er ikke sant, så gjør jeg enorm skade på bevegelsen, og jeg er lysår utenfor linjen. Hvis det derimot er sant, så er det Grand Panjandrum X som er ute av drift og burde ikke være i nærheten av Movement. Jeg

Machine Translated by Google

Følg Covington-metoden. Hvis jeg mistenker noe, undersøker jeg og holder munn mens jeg gjør det. Hvis jeg finner ut at mine mistanker om en såkalt «leder» er sanne, så roper jeg den sannheten fra hustakene, fordi tilstedeværelsen av kryp i Bevegelsen er et spørsmål om generell bekymring og i mange tilfeller fysisk sikkerhet. Jeg anbefaler Covington-metoden til dere alle.

Det er vanskelig å vurdere nøyaktig hvor mye vi har oppnådd de siste 30 årene. Det er sant at vi har kastet bort mye tid, krefter og ressurser på ulike boondoggles og blindveier, men på

på den annen side er det noen veldig klare indikasjoner som begynner å dukke opp på at det ikke har vært totalt bortkastet. Splittelsen mellom rasenasjonalisme og konservatisme er nå tydelig og permanent. Det jødiske spørsmålet er nå klart i forgrunnen i ideologien og propagandaen til praktisk talt hver gruppe og publikasjon. Vi har klart å kaste av oss mye tungvint ideologisk overflødig bagasje. Det er en knapt merkbar, men tydelig økning i rasebevissthet blant de unge, og fremfor alt er det en nesten overveldende mistillit til etablert autoritet som er utbredt over hele det hvite Amerika. Hvis USAs regjering skulle fortelle hvite amerikanere at solen skinte ute, ville svært få forlate hjemmene sine uten paraply.

En av de mest håpefulle utviklingene er denne automatiske, antatte mistilliten og vantroen. Det amerikanske folket har blitt løyet for så ofte av våre politiske slangeolje-selgere at de ikke lenger tror mye av noe de blir fortalt, med mindre selvfølgelig jødene bestemmer seg for en virkelig stor medieoffensiv for å påvirke den hvite opinionen. Selv disse er ikke lenger helt effektive, som vitne til nedgangen i interessen og troen på det påståtte "Holocaust". Det betyr at de ikke lenger tror på alt de blir fortalt om oss, blant annet. En knekk i fiendens rustning, mine brødre. Sikt på det, utvide det, utnytte det! Husk at folket vårt sakte men sikkert utvikler en immunitet mot jødisk-liberal dritt. Det skal mye mer av det, en mye tyngre dose, til for å produsere samme grad av mental anestesi blant hvite arbeidsfolk enn det tok for ti år siden. Gitt den økonomiske konkurransen som nå kommer fra araberne om mediemakt og andre kommunikasjons- og manipulasjonsmidler, øker de pengeutgifter som jødene må investere i deres propagandamaskin for hvert år og kan likevel bli uholdbare selv for deres enorme bankroller. Dette betyr en ytterligere glidning i deres troverdighet og en ytterligere utslitning av den grusomme mentale bedøvelsen blant folket vårt.

Hvor mye av den voksende rasegjæringen i Amerika er et resultat av vår egen innsats og hvor mye som er den uunngåelige konsekvensen av hendelser kan diskuteres. Men vårt bidrag har absolutt ikke skadet.

Og hva med selve den store hvite flokken, de rundt 150 millioner menneskene som og for hvem vi må vinne vår seier? Hva slags politisk tilstand er de i? Syder de av misnøye og raver etter revolusjon, og venter bare på at signalet skal reise seg og knuse undertrykkerne deres?

Machine Translated by Google

Nei, og la oss ikke lure oss selv med at de er i nærheten av det bevissthetsnivået. Men hvis vi gjør dette riktig, *kan vi få dem dit.*

Det er opp til oss. Fra nå av må det ikke være flere unnskyldninger, ikke lenger lat og uærlig skyld på folket selv. Hvite amerikanere er enige i nitti prosent av filosofien vår og vil støtte programmet vårt når disse ideene blir presentert for dem på riktig måte og når de får uttrykke sitt sanne synspunkt uten trusler om regjeringen eller negroidal gjengjeldelse.

Vi hevder at hvite er overlegne i intelligens, kreativitet og moralsk karakter enn de mindre rasene. Hvilken person motsetter seg virkelig å bli fortalt at han er et overordnet vesen? Vi hevder at hvite i dagens samfunn blir behandlet med skammelig urettferdighet og urettferdighet på grunn av en tvangspålagt «likhet» som ikke har noe grunnlag i naturen eller i den virkelige verden. Hvite menn kan se dette hver dag med egne øyne. Vi hevder at negroider er skadelige for livskvaliteten og utgjør en fysisk trussel mot vårt folk, spesielt våre kvinner og barn som er mindre og svakere og derfor sårbare for de kraftigere kongoide beistene. Igjen, vårt folk er ikke blindt. De ser dette selv og regulerer oppførselen sin deretter, selv om de i praksis er forbudt å protestere av frykt for gjengjeldelse.

Forståelse: Funksjonen til rasenasjonalistiske bevegelsers propaganda er å uttrykke hva vårt folk føler i deres hjerter, men som de ikke kan eller vil artikulere på egen hånd.

Til slutt kan det faktisk være et lite glimt av håp på den demografiske fronten. Av grunner som er best kjent for seg selv, unnlater regimet å publisere fullstendig og oppdatert statistikk over rasesammenbrudd og fødselsrate. Det ser imidlertid ut til å være noen indikasjoner på at mens den latinamerikanske befolkningsveksten fortsatt går gjennom taket, viser den hvite fødselsraten en liten omvending og den negroidale fødselsraten faktisk synker på grunn av økte aborter blant barnepiker og den høye dødsraten gjennom drap på unge svarte menn.

Enda bedre, det lille beviset som er tilgjengelig, synes å antyde at det er den bedre klassen av hvite som reproduserer, arbeiderne og produsentene som er mer rasemessig bevisste. Liberale og yuppier får få babyer, og når de gjør det, stopper parene deres vanligvis ved ett eller to. Fagoter og feminister har av åpenbare grunner ingen babyer i det hele tatt. Den øvre crud generelt ser ikke ut til å være i stand til å finne tid til å passe barnefødsel inn i deres travle timeplaner med intriger og spredning. Feiende generaliseringer langs denne linjen er risikable og usikre, men ved

Machine Translated by Google

og i stor grad de hvite som ser ut til å få barn er de religiøse konservative som mormonerne og bibelske fundamentalister, identitetskristne og de stort sett katolske blåsnippetnikkene i den urbane normen og Midtvesten.

Den nåværende situasjonen er utvilsomt full av fare. Men det er potensiale, det er håp, og det er en sjanse for at vi kan slå skurkene. *Det er opp til oss.*

(Kapittel II ble ikke arkivert på Wayback Machine, så jeg er redd boken hopper til kapittel III. Beklager – dudeman5685)

Machine Translated by Google

III.
HVORDAN DEN HVITE MOTSTAND VINNER

Kapitteloverskriften her er verken overdrevent optimistisk eller bare revolusjonerende overdrivelse. Jeg er personlig overbevist om at vi vil vinne til slutt. Vi vil vinne fordi vi til syvende og sist er smartere, moralsk og mentalt tøffere, slemmere og rett og slett bedre enn fiendene våre. Husk at den hvite rasen bare har tapt terreng siden den tidlige delen av dette århundret, og at vi i tre tusen år før det gikk gjennom dødsskyggens dal uten å frykte noe ondt fordi vi var de slemmeste SOB-ene i dalen. . Seier er i genene våre og gitt en halv sjanse vil disse Viking- og Conquistador-kromosomene hevde seg på nytt.

Det store spørsmålet er hvor mye politisk, økonomisk, sosial og genetisk skade vi kommer til å lide før vi tar oss sammen. Prisen vi har betalt for tre generasjoner med jødisk-liberalisme og materiell luksus er tragisk bratt nok allerede, men vi må kanskje betale en mer fryktinngytende pris fortsatt, og hvis vi betaler, betaler hele verden med oss. Husk at fremtiden til denne planeten og hele den humanoide arten avhenger av gjenhevelsen av hvit orden og autoritet over hele kloden. Hvordan vil dette skje, spør du? Akkurat hvordan skal vi reise oss opp av møkka og slimet som jødene og vår egen latskap og hedonisme har kastet oss i? Glad du spurte. Jeg skal nå fortelle deg hvordan vi skal vinne.

Det første vi skal gjøre er å *nekte å gi. opp.* Vi vil aldri, aldri akseptere rasefiendens seier som noe mer enn en midlertidig avvik fra historien, en geopolitisk rap i menneskehetens utvikling. Aldri, aldri vil vi akseptere raseintegrering, sammenblanding, venstreorientert sosial eksperimentering, degenerasjon og nymarxisme som "uunngåelig," Du vil legge merke til at hovedinnsatsen i fiendtlig propaganda alltid er nettopp det, den påståtte "uunngåelige" og uunngåelige naturen av deres såkalte "progressive" endring. Alltid er det refrenget, klagen på hvorfor kan ikke vi tøser innse at alt er forhåndsbestemt, skrevet i stjernene? Hvorfor kan vi ikke bare slappe av og la våre små honky sinn bare drive bort mens vi sakte blør i hjel i d

varmt bad av skitt og glitrende søppel som jødene har tillatt oss å velte oss i? Hvorfor vifte med de konfødererte flaggene, de forferdelige hakekorset, de antikke navnekorsene? Er det ikke ynkelig på en måte, Hymie? Goyimene tror faktisk de kan gjøre noe med det hele! Hvilke idioter! Vet de ikke at alt er uunngåelig?

***HESTEHOCKEY!* Ødeleggelsen av den hvite rasen er ikke, gjentatt, ikke på noen måte uunngåelig, forhåndsbestemt eller til og med sannsynlig! Det er fortsatt nok av oss igjen til å snu folkemordsprosessen og snu fiendene våre. Det er sant at vi er i undertall, men det er et afrikaans ordtak som sier at én løve kan drepe en hel tropp med ba Fienden har tallene, riktignok, men vi har egenskapen hvis vi kan vekke nok av våre brødre og bringe denne overlegenheten til utøvelse. For hundre år siden, små håndfuller hvite menn bevæpnet med jernvilje, lite fleksible formål, og fruktene av hvit kreativitet og**

Machine Translated by Google

håndverket la hele Afrika og det meste av Asia for føttene til den ariske mannen. Det kan og vil gjøres igjen. For vi vil ikke gi opp!

Rasefienden har tre ting på sin side. For det første har han overlegne tall som han godt kan forsøke å overvinne den hvite verden med i et scenario av typen "Camp of the Saints". Så langt har han holdt seg unna å orkestrere en så massiv migrasjon fordi han innser at hvite fortsatt er nødvendige for å opprettholde produksjon og orden. Japanerne og koreanerne og andre asiater blir for tiden preparert for å overta denne typen livsnødvendige funksjoner, og når jøden føler seg tilstrekkelig sikker på at hans andre orientalere kan lage bilene og datamaskinene, kjøre dem og holde vognene i kø, da den fysiske invasjonen av den hvite verden vil trolig bli eskalert. Faktisk fysisk blanding mellom den hvite rasen og diverse svarte og brune er en viktig bærebjelke i folkemordsprogrammet; jo mer jo bedre fra jødenes synspunkt, så lenge varer og tjenester opprettholdes og et minimum av orden som er nødvendig for å beskytte jødene selv opprettholdes.

Den andre tingen fienden har på sin side er penger, dvs. varene og tjenestene som penger kan kjøpe. Dette inkluderer det fysiske anlegget for hvit undertrykkelse - datamaskiner og politiutstyr og fjernsynskameraer og fengsler og så videre - pluss det dyktige leiesoldatpersonellet og temme ikke-hvite til å bemanne og betjene kontrollapparatet. I dette samfunnet er penger ekvivalent med politisk makt, ved at de gjør det mulig for dens eier å få til faktisk endring. Husk at mye av fiendens taktikk, slik som lovlig trakassering, vil bli utformet for å tømme våre egne små reserver av denne dyrebare, livsviktige ressursen. Mange uredelige hvite "patriotiske" grupper har blitt opprettet og opererer uten tvil fortsatt for

den doble hensikten med å diskreditere saken gjennom dårlig propaganda og gjennom å suge bort donasjoner fra legitime grupper.

Det tredje beinet på det dødelige stativet som fiendens makt hviler på er *tankekontroll,* som betyr alle de ulike mediene og de tusen og én måtene media bedøver, manipulerer og styrer sinnene til hvite mennesker. Så lenge massene av hvite mennesker vil adlyde regimet fordi de har blitt hjernevasket av goggle-gutten, vinner vi ingen vei. Vi kjenner og frykter alle kraften til det monstrøse røret og dets tilhørende film, video, rockemusikk, sport og trykte tentakler. Livene til hvite revolusjonære i disse tider er som en grad D-video ekkel der et lite band med normale mennesker flykter gjennom en evig natt omgitt av de levende døde som har reist seg fra gravene sine og snubler rundt overalt og klorer på oss og lager gryntelyder.

Fienden har mange flere dødelige gjenstander i bagen med triks, for å være sikker, men slå de tre bena på det vanhellige stativet ut under ham og han går ned med et rungende brak. Hvordan gjør vi dette? Hvordan motvirker vi disse tre overveldende kraftige våpnene som er trent mot oss?

Machine Translated by Google

For det første, når det gjelder fiendens oseaniske reserve av ubegrensede ikke-hvite tall, husk at fra hans synspunkt er dette ikke en ublandet velsignelse. Selv om en jevn strøm av ikke-hvite blir matet inn i den hvite verden hvor de kan og kan forurense den ariske genpoolen slik det er ment de skal, er den store hoveddelen av alle verdens ikke-hvite fortsatt i sine egne områder av kloden og eksisterer i en veldig primitiv og uraffinert tilstand. Det ville være svært vanskelig selv for et så kraftig apparat som det verdens ZOG-er har etablert å faktisk bringe disse tallene ut der de ville gjort mest skade på den hvite genpoolen. Hvordan vil for eksempel Washington ZOG rettferdiggjøre å bringe inn ti millioner hinduer til Wyoming og Montana eller Iowa, hvor det blir født for mange hvite babyer etter deres smak? White America har selvfølgelig vært utsatt for et sakte intravenøst drypp av ikke-hvite i mange år, men i likhet med arsen eller antimon har giften bygget seg opp til et smertefullt og farlig nivå og "pasienten" begynner å føle sykdommen og irritasjonen selv gjennom den tunge narkosen i brystet. Så husk at det ikke er hvor mange ikke-hvite det er *i* verden, men hvor mange fienden direkte kan *gjøre gjeldende* for en gitt hvit gruppe eller nasjon. Tallene er fortsatt urovekkende, sant, men ikke fullt så overveldende som et første blikk på verdens demografi kan tilsi.

32

Husk også at den enorme verdensreserven av ikke-hvite koster ZOG-ene i Nord-Amerika og Europa en pen krone å opprettholde. Akkurat nå er alt de gjør å spise, avle og slakte hverandre i store mengder mens de tapper Yehudis lommebok for midler som ellers kan bli vendt direkte mot oss. I tillegg begynner mange diktaturer i den tredje verden å få ideer over stasjonen deres og bite hånden som mater dem, hånden er ZOG, selv om brødet kommer fra det hvite Amerikas arbeid og produktivitet. Ikke-hvite er notorisk vanskelige å disiplinere, spesielt de svarte og brune, og det anglo-sionistiske internasjonale håndhevingsapparatet som IMF, Bilderbergere, etc., begynner å få fiendtlige vibber fra jungeltrommene i den tredje verden. ZOG har allerede måttet bruke mye tid og krefter på å slukke buskbranner på steder som Filippinene, Nicaragua, Angola, Etiopia, Sør-Korea osv. Japanerne viser spesielt en svært urovekkende tendens til å tenke selvstendig og en forferdelig vilje til å faktisk kritisere jødene. Denne stroppinessen fra den asiatiske nasjonen som blir preparert for å erstatte det hvite Amerikas produktivitet og infrastruktur må virkelig være veldig nervepirrende i høye sionistiske kretser. Yehudi kan godt finne at hans gjørmefargede "befolkningsbombe" sprenges i hans eget ansikt før han kan kaste den mot oss.

Den andre delen av det helvetes stativet er *penger.* Dette vil muligens være det verste å kjempe og beseire, fordi det er området vi er mest sårbare i selv.
De kan ikke tvinge oss til å pare oss med gjørmemennesker, de kan ikke hjernevaske eller rekondisjonere tankene til revolusjonære når disse sinnene er blitt frigjort, men de kan forbanna defunksjonalisere oss og sørge for at vi er ineffektive på grunn av mangel på midler.

Hele temaet bevegelsesfinansiering er et som må behandles separat. Vi skal snakke om pengene våre senere; akkurat nå la oss diskutere pengene ***deres .*** **Det er mange rasistiske høyrefolk som har viet hele sin politiske karriere til å analysere og**

Machine Translated by Google

dokumentere fiendens penger, hva han gjør med dem og hvordan han gjør det. Hvis du er en av personene denne boken er ment for, vil du sannsynligvis være kjent med de økonomiske aspektene ved verdensproblemet; hvis ikke, så har jeg bare ikke tid til å gi deg en lang avhandling om hvorfor og hvorfor penger, bruk og misbruk av dem. Gå til kilden du fikk The March Up Country fra, og sjansen er stor for at du vil kunne få mer lesestoff om emnet.

I utgangspunktet *er ikke penger i seg selv et iboende ondt konsept.* Det var historisk uunngåelig da byttehandel ble for komplisert og rekkevidden av

tilgjengelige varer og tjenester vokste med menneskets utvikling. Men noen tusen år før Kristus, oppfant våre små venner, jødene, en pen svindel for å få penger til å reprodusere seg selv. Denne svindelen, som er roten til all økonomisk ondskap den dag i dag, kalles renter. Pengene som påløper gjennom renter er egentlig ikke penger, det er en fantasme. Ekte penger har bare mening i den grad de representerer en eksisterende rikdom eller en tjeneste som ikke enkelt kan bæres i lommen eller posen - en geit, ti pilspisser, en dekar land, et sett med verktøy til å lage ekte ting med, en tjeneste som jordbearbeiding eller fylling av en tann. Penger som bare representerer mer penger er en absurditet, og likevel er det på denne absurditeten økonomien vår er bygget. Jeg unntar ikke gull og sølv, for dette er rett og slett metaller som samfunnet har blitt overtalt til å verdsette i seg selv, og ganske myke, ubrukelige metaller. Man kan ikke spise en gullbit, man kan ikke taklegge huset sitt i gull, man kan ikke hugge ved med sølv eller skyte den mot fiendene sine (med mindre du jakter på varulver.)

Det foregående er teorien, men i praksis får penger verden til å gå rundt, og for oss er dette sannsynligvis den operative situasjonen i vår levetid. Det vi alle trenger å forstå er imidlertid at Federal Reserve-sedler vi blir betalt med og som vi igjen betaler husleien og kjøper sekspakken vår med, ikke er ekte penger i den forstand at de representerer noen konkret verdi i seg selv. De er rett og slett biter av ganske drably-trykt papir. De er bare verdt det de andre menneskene vi må forholde oss til tror de er verdt. Hva bestemmer dette allment aksepterte verdinivået? Hvorfor vurderer utleieren din at leiligheten din er verdt 350 dollar i måneden? Hvorfor ikke $50, eller $5, eller $5000? Hvorfor belaster nærbutikken deg $3,99 for den sixpacken? Hvorfor ikke 39 cent eller $39? Enhver bestemmer prisen han tar for sine varer, tjenester og arbeidskraft på grunnlag av hva han selv må betale for varene og tjenestene han trenger. Hvis A belaster B $50 for en ekte vare eller en tjeneste, belaster B C $50 for en tilsvarende vare eller tjeneste, C belaster D $50 og så videre. Hvis A- øker prisen til $55, eller $60 eller $75, så passerer alle denne kostnaden til du må betale mer selv for leiligheten din og sekspakken din. Hvorpå du deretter belaster Mr. A mer for hvilke varer eller tjenester du tilbyr ham, og hele prosessen begynner på nytt. Dette, mine brødre, er kjent som en inflasjonsspiral, og det er måten vi vil knuse pengene på jødenes makt.

Machine Translated by Google

Hvordan starter en slik spiral? Enkel. Noen langs den lange, uendelig kompliserte kjeden er dårlige til å forvalte pengene sine eller har

uventede utgifter, og så prøver han å hente inn tapene sine fra neste mann i den økonomiske kretsen, og dermed begynner prosessen. Nå vil ikke en utleier eller en nærbutikk som øker prisene starte en økonomisk nedtur. Hvor begynner store økonomiske omveltninger? De er forankret i to årsaksfaktorer: verdensomspennende økonomiske trender og statlig inkompetanse. Noen ganger kan inflasjonsspiralen startes av et kutt i en kritisk råvare som olje eller korn eller jernmalm, svikt i en avling eller en tredje verdenskrig som hindrer en viktig ressurs. Men for det meste er inflasjon forårsaket av regjeringer gjennom økonomisk og finansiell feilstyring, som nesten alltid betyr underskuddsutgifter, enten direkte underskudd eller gjennom lån.

Akkurat nå bærer USA det største underskuddet i historien til menneskelig sivilisasjon på denne planeten. Tallene er i billioner av dollar, men på dette tidspunktet betyr de egentlig ingenting. Det det hele betyr er at regimet her, for å støtte byrden av ikke-hvitt velferd, plyndring fra den regjerende eliten, og økonomisk inkompetanse og mishandling i en skala utover det man kan forestille seg, har rett og slett gitt opp all påstand om å balansere budsjettet. , lever innenfor våre midler, og baserer pengene våre på enhver form for faktisk produksjon eller ekte rikdom. Den amerikanske regjeringen bruker ganske enkelt det det føles som å bruke på hva som helst, og jødene i Federal Reserve ruller bare disse pressene og gir dem ut dollar. Så langt har den utrolige rikdommen og mangfoldet på det nordamerikanske kontinentet, kombinert med den suverene produktiviteten og dyktigheten til den hvite amerikanske arbeideren, hindret boblen i å sprekke. Min gjetning er at den store hvite blåkragen Atlas fortsatt kan bære denne verden på sine skuldre en stund til, men til slutt må noe gi.

Vedlikeholdet av det nåværende systemet krever penger, penger, stadig mer penger, en endeløs strøm av grønne dollar for å holde det knirkende maskineriet smurt, kjøpe leker til yuppiene og narkotika til de ikke-hvite, holde dem velferdssjekker rullende av datamaskinskriverne og holde leiesoldatens SWAT-team på vakt for å dempe forstyrrelser. Det er massive utenlandske bistandsprogrammer som må settes inn, avgjørende for å holde vektene i kø. Det er massive subsidier som skal betales til ineffektive fagorganiserte industrier, for å holde de nordlige hvite arbeiderne i kø. Det er ATF- og FBI-kontorer som skal bemannes og leiesoldater i tredelte drakter som skal betales, informanter som skal bestikkes og fengsler som skal vedlikeholdes for å holde de sørlige hvite i kø. Det er massive mediepropagandakampanjer som skal finansieres for å holde femti forskjellige spesialinteressegrupper på linje og fremme

årsakene til ytterligere femti spesielle interessegrupper. Rike som Amerika er, har vi for lenge siden sluttet å produsere nok rikdom til å betale for dette ekstravagante og korrupte systemet. Så trykkpressene i Federal Reserve ruller videre.

Machine Translated by Google

Ressursene til systemet er allerede anstrengt nær bristepunktet. Et av våre primære strategiske mål, mine brødre, må være å legge stadig mer belastning på fiendens lommebok. De byråkratiske arteriene hans er tette, musklene hans svekket og nedslitte om de fortsatt er kraftige, og hele administrasjonsmaskineriet hans er livsviktig avhengig av pengers grønne drivstoff for å fungere. Få ham til å bruke, brødre, få ham til å bruke! Han kan ta fra oss våre titusenvis av dollar ved å dra oss inn og ut av rettssalene hans, ved å få oss sparket fra jobbene våre og defunksjonalisert, ved å trakassere oss med skatteregninger og andre taktikker. Men vi kan få ham til å bruke millioner på millioner hvis vi planlegger nøye, beveger oss raskt, slår bard og TENKER!

Skytingen i Greensboro kostet oss titusenvis, sant, og satte seksten fine menn i livsfare. Men hvor mye kostet det fienden, bortsett fra fem døde kjæledyr? Det kostet dem millioner i rettskostnader, politi og føderale byråer overtid, bestikkelser til varslere, flere bestikkelser i mislykkede forsøk på underforstått mened, mediedekningen, sikkerheten for påfølgende røddemonstrasjoner og negroidal handling, "borgerrettighetskommisjonen"-høringer , osv. På slutten av 1970-tallet, hvor mye kostet operasjon Skokie fienden i penger? Hvor stor økonomisk skade gjorde Ordenen på begynnelsen av 1980-tallet? Hvor mye penger investerer fienden hvert år i pågående etterforskning, trakassering og inneslutning av raseretten?

Hvor mye penger ville det koste dette systemet å bekjempe enhver form for utbredt, direkte hvit opprør? Hvor mye for politiovertid og farebetaling, for tropper, forsyninger, logistikk, etterretning, vedlikehold av fanger? Hvor mye penger ville fienden tape på grunn av streik fra de produktive hvite arbeiderne? Hvor mye vil sikkerhet for politikere og byråkrater for å beskytte dem mot attentat koste? Hvor mye ville den massive samtidige mediepropagandakampanjen koste? Hvor mye mer ville de måtte betale sine hvite leiesoldater når undertrykkelse av hvite revolusjonære ble fysisk farlig? Hvor mye penger ville de tape på uinnkrevde skatter og ødelagte skatteregistreringer? Hvor mye ville de tape gjennom føderale oppsigelser av helsemessige årsaker og manglende evne til å erstatte det tapte personellet for enhver pris? Hvor mye i enkepensjon og ytelser måtte de betale ut? Hvor mye i VA fordeler til sin egen sur

levende skader? Hvor mye penger ville de måtte avlede fra andre prosjekter med påfølgende økonomiske og politiske tap? Hvor mye ville de tape på ulike typer misnøye fra de ikke-hvite minoritetene som nødvendigvis ville ta støyten av opprøret fra begge sider?

Det forrige scenariet er selvfølgelig rent hypotetisk. Men husk, mine brødre, at selv om vi ikke har råd til å tape de hundrevis og tusenvis av dollar som de krever fra oss, er ikke de millionene vi kan og koster dem kyllingfôr heller. Og hva blir løsningen deres? La de trykkepressene rulle, sveiv ut de grønne papirbitene! Resultatet? En inflasjonsspiral som vil lamme fienden mer enn noen bombe eller pistol eller angrep vi kunne komme opp med.

Machine Translated by Google

Det tredje beinet på det uhellige stativet er røret, og i mindre grad den trykte mc diaen, musikkindustrien og så videre. Å bryte kraften til sølvskjermen kommer til å bli vanskelig, for å være sikker, og i lang tid vil vi ikke kunne skjelne mye fremgang. Men det kan gjøres, jeg forsikrer deg.

I en militær situasjon mot et grunnlovsstridig tyranni, i motsetning til det kvasikonstitusjonelle vi har nå, vil håndteringen av røret bli forenklet fordi vi vil være i stand til å forholde oss direkte til personellet som bemanner kameraene og sørger for ansikter og stemmer. På et senere tidspunkt skulle motstandens militære arm også kunne fremtvinge en følelse av balanse og nøyaktighet i det filmatiske og andre medieapparatet. Jeg mistenker at et kort blikk ned i feil ende av en .44, en opplevelse som å stirre nedover munningen av Holland Tunnel, vil være nok til å få de mest venstreorienterte Hollywood-produsentene til å se lyset, og dermed dempe strømmen av anti-hvite filmer fra MGM og Universal. Fratatt sine viktigste propagandavåpen i media, eller i det minste fratatt deres 100% effektive bruk gjennom militær aksjon, vil Systemet halte fra begynnelsen når skytingen endelig starter.

Problemet kommer til å ligge i de innledende politiske fasene av den revolusjonære kampen, når vi fortsatt er begrenset av "lovligheten" som tvinger oss til å følge reglene som systemet ignorerer etter eget ønske. Dette er når medienes makt vil bli tatt i bruk mot oss med potensielt overveldende kraft. Vi må planlegge veldig nøye hvordan vi skal håndtere denne langvarige flommen av fekalier som kommer til å bli dumpet over oss fra brilleboksen, videoen, radioen og filmlerretet. Gjør ingen feil, til tross for den hvite offentlighetens økende skepsis til alt de blir fortalt fra "offisielle"

kilder, er de fortsatt veldig mottakelige for de mange subtile og subliminale teknikkene media bruker for å manipulere sinnet og kontrollere tankene deres.
Det første den hvite revolusjonære bevegelsen må gjøre er å bygge våre egne kommunikasjonslinjer, ikke bare med hverandre mellom våre forskjellige grupper og celler, men bygge kommunikasjonskanaler fra bevegelsen direkte til den hvite befolkningen. Hovedinnsatsen i vårt politiske arbeid må alltid være å omgå fiendens media og få vårt rasemessige og politiske budskap direkte til det hvite samfunnet uten å filtrere det gjennom det elektroniske og trykte apparatet der det vi sier blir redigert, forvrengt, selektivt presentert eller sensurert .

I begynnelsen av våre organiseringsaktiviteter må vi unngå media som pesten, på samme måte som vi unngår forviklinger med fiendens politi og domstoler. Dette tjener det doble formålet å beskytte våre aktivister mot identifikasjon og påfølgende offer, og også beskytte det hvite samfunnet i området mot fiendens desinformasjon om programmet vårt og våre mål.

Senere kan det bli politisk hensiktsmessig å forsøke å bruke media til propagandaformål for å fremme vår sak. Dette er imidlertid en veldig teknisk og kompleks

Machine Translated by Google

emne på egen hånd, en revolusjonerende ferdighet som krever finesse, takt, dissimulering og en veldig fin følelse av timing og effekt. Det skal ikke foretas lett, og det skal heller ikke foretas i det hele tatt bortsett fra under helt spesielle omstendigheter. Ethvert forsøk på å bruke media kan alltid slå tilbake. Husk: fienden er ikke idioter, og mediefolk vil sannsynligvis være smartere enn de fleste, spesielt de hvite renegadene som utgjør en høy prosentandel av deres fremre personell.

Seierens verktøy

Det åpenbare kravet som er nødvendig for å få til endring er statsmakt. Det vil si at hvite rasenasjonalistiske revolusjonære må organisere seg for å gripe myndighetenes institusjoner og instrumenter og bruke de samme institusjonene og apparatet for å avgjøre det fienden har gjort. Man skulle tro at dette konseptet er så grunnleggende, så selvfølgelig at det ikke engang trenger å bli artikulert.

Feil. De fleste rasistiske høyreprogrammer nevner ikke engang statsmakt. Hvordan i all verden kunne noe slikt skje? Hvordan er det mulig for

Hvite rasenasjonalistiske grupper til å fungere år ut og år inn, gi ut aviser og nyhetsbrev, holde møter, formulere programmer, samle inn midler, dele ut brosjyrer, arrangere offentlige samlinger og aldri nevne det som er avgjørende for seier? Aldri nevne politisk statsmakt i det hele tatt? Aldri engang antydet hvordan de håper å få til endringen de hevder å gå inn for? Ikke spør meg, folkens. Det har alltid forbløffet meg. Det eneste jeg kan foreslå er at svindel er veldig vanlig på den hvite høyresiden, som jeg har sagt før. Jeg skal ikke bruke mer tid på å argumentere akkurat dette punktet. Alle som tror at en stor varig endring kan oppnås mens fienden fortsatt kontrollerer statsapparatet, er så langt ute av det at han er ubrukelig i enhver sak.

Det første verktøyet som er nødvendig for å ta statsmakten er et *hvitt revolusjonært parti,* et organ jeg heretter vil referere til som et WRP. Det trenger ikke kalles et "parti" som sådan. Det kan være en «front», en «union», en «kongress», til og med, Gud hjelpe oss, en «klubb». Kall det hva du vil, du må ha en gruppe menn og kvinner som jobber mot samme mål og under en viss disiplin. WRP kan utvikle seg til et stramt disiplinert og monolitisk parti som Lenins bolsjeviker. Det kan være en koalisjon av uensartede grupper med ulike syn og vektlegging. Det kan være en formløs masse bare kjennetegnet ved et vagt navn. Det kan legemliggjøre alle disse foregående aspektene, endre kameleon-aktig

Jeg kommer ikke til å sitte her og pontifisere om det hvite revolusjonære partiet i Amerika og hvilken form det kan få i fremtiden. Jeg ser for meg at det vil kjøre spekteret av alle tenkelige strukturer, strategier og formater. Men jeg vil fortelle deg hva det bona fide hvite revolusjonære partiet ikke vil, ikke kan være. Disse negativene er livsviktige, fordi de har å gjøre med WRPs sjanser for seier.

Machine Translated by Google

Det hvite revolusjonære partiet må først og fremst være hvitt, det vil si at dets medlemskap må bestå utelukkende av hvite mennesker, dets program må være rettet utelukkende mot den hvite rasens fordel, og ikke-hvite må utelukkes fullstendig fra alle aspekt av organisasjon og ideologi. Du skulle tro, igjen, at dette ville være åpenbart. Tydeligvis ikke. Jeg har kjent ellers oppriktige hvite rasenasjonalister som lidenskapelig tar til orde for allianser med ikke-hvite, en tragisk avskyelig innrømmelse av fullstendig svakhet. Jeg har sett niggere iført nazi-uniformer fra det tredje riket og delta på angivelig NS-møter (jeg lurer ikke på deg!). Jeg har sett «gode jøder», dvs. angivelig angrende jøder, som ønsker å gjøre opp for folkets forbrytelser, og adresserer angivelig rasenasjonalistiske møter. Jeg har sett arrangørene av hvite "patriotiske" funksjoner sende kaffe og smultringer ut til niggere som ser på

saksgang, bare venter på ordre om å komme inn og begå vold mot deltakerne. Jeg har sett såkalte «Hvite patrioter» fiske etter negerstemmer. Jeg har kjent såkalte hvite rasister som var gift med orientalere eller hadde brunhudede venninner.

Hva kan jeg si om alt dette? Jeg vet ikke. Ord svikter meg. Trenger jeg å si noe om det? Krever det virkelig noen kommentar? Er jeg den eneste som kan se noe galt i å invitere ikke-hvite inn i rekkene?

La meg prøve å forklare noe veldig grunnleggende. Hvite mennesker er hvite mennesker, ikke hvite mennesker er det ikke. Forstod det? Eller vil du at jeg skal gjenta det? En person er hvit eller ikke-hvit på grunn av hans aner, gener, kromosomer. Rase er biologisk. Det betyr at det er arvelig. Det er noe du er født med, og som du ikke kan endre.
Du kan ikke slutte å være hvit og en neger kan ikke starte. Heller ikke en orientaler. Innholdet i den niggerens hjerne, hans tanker, hans ytringer har ingen som helst betydning. Han kan oppriktig tro på raseskille. Mer kraft til ham hvis han gjør det. La ham vise sin tro ved å holde seg atskilt, eller enda bedre, frivillig repatriere seg selv til Afrika. Han er en veldig slått spade, men han er ikke vår venn, ikke vår allierte, og ikke vår kamerat. Han er ikke av vår rase. Han har ingenting med oss å gjøre. La ham være et annet sted.

Hvis vi hvite rasenasjonalister er så forbannet svake, så maktesløse, så slappe at vi på en eller annen måte må alliere oss med noen form for raseslam overhodet, så må vi henge det opp, oppløse våre forskjellige grupper og organisasjoner og komme videre. med å dø. Vi har mislyktes hvis vi ikke kan seire på egen hånd, alene, strengt tatt. Hvis vi må bruke ikke-hvite tall, ikke-hvite rasesolidaritet og ikke-hvite motvilje mot menneskehetens universelle fiende jøden, for å fremme våre egne ideer, så er ikke våre ideer verdt å fremme. La oss overlate det til de svarte muslimene og dra oss fulle. Bare det faktum at jeg skulle måtte avbryte denne boken for en digresjon som dette indikerer hvor mye feil enkelte ting i denne bevegelsen er.

Men før jeg forlater dette emnet, skal jeg prøve et spesifikt eksempel, for å illustrere akkurat hvordan denne idiotien kan sile inn i rasenasjonalistisk politikk. Hvis det blir bowdlerized så være det;

Machine Translated by Google

mange av mine lesere vil vite at jeg sikter til den uetterlignede mester i Movement Flummery, selveste Romany Fuhrer. På slutten av 1970-tallet fikk «Fuhrer» et hetetokt på en svindel for å få tak i noen av de store pengene som er tilgjengelig i Floridas cubanske samfunn for antikommunistiske formål. Han ble koblet opp med et par fremkommelige hvite cubanere i Miami og dannet noe som heter Na

sosialistisk cubansk legion. Denne greia gjorde aldri mye av noe, selv om et par cubanere kom opp til "Fuhrers" hovedkvarter og fikk tatt bilder, iført hakekorsarmbånd og håndhilste på den store mannen. Etter det jeg forstår, fant til og med noen av "Fuhrers trofaste støttespillere denne åpenlyse multirasismen litt mye å svelge, og uansett hvilke dollar cubanerne gjorde kompenserte tydeligvis ikke for antallet NSWPP-medlemmer som trakk seg i avsky.

Men la oss si at en dag kommer «Fuhrers»-mannen i Havana, Juan Mendez, opp til hovedkvarteret fra Miami med en besøkende. Juan selv er visuelt hvit, forstå.
Han introduserer sin følgesvenn for den store mannen, "Kommandanten, det er min fetter Carlos Mendez. Han har flyktet fra preeson på Cuba. Han seiler hele veien til Key West på to oljefat. Han tilbringer femten år i Castros preeson for skyte kommunister. Han er en modig antikommunistisk fighter, så la oss ønske heem velkommen inn i partiet." Nå er jeg ikke i tvil om at kusinen Carlos er en modig antikommunistisk fighter.
Ingen liker å leve under kommunismen, og krydder er intet unntak. Bare ett lite problem - fetter Carlos er også svart som spar-ess. Den store mannen blir grønn og flykter til sin indre helligdom ovenpå, og etterlater et par forvirrede cubanere i litteraturrommet.

Poenget jeg prøver å gjøre her er at noen slags ideologiske kompromisser fører til en glatt skråning som til slutt vil lande hvite revolusjonære i søppelkomprimatoren. Vi må lære forskjellen mellom taktisk kompromiss og minimal ideologisk prinsipp. Når jeg vet hvilken som noen ganger er vanskelig, er jeg enig.
Men visse ting er hinsides, og forbrødring med ikke-hvite er sikkert en av dem. Når det gjelder det gamle spørsmålet om hvordan man bestemmer hvem som er hvit? Enkel.

FORSTÅELSE. For våre formål innebærer det å bestemme hvem som er hvit tvilens fordel. Vi gir ingen. Hvis det i det hele tatt er noen rimelig tvil om en manns eller kvinnes rasemessige antecedenter, utelukk dem. Den minste tvil er ikke verdt noe mulig bidrag et rasemessig marginalt individ kan gi.

Det andre nødvendige aspektet ved WRP er at det er revolusjonerende, det vil si at det søker en helt ny sosial orden. Den søker ikke å reformere det nåværende korrupte systemet. Den søker ikke å delta i

Machine Translated by Google

systempolitikkens ritualistiske mumbo-jumbo. Den anerkjenner at det nåværende regimet er totalt korrupt og totalt tilsmusset og fullstendig utenfor forløsning. Den forstår at USAs grunnlov har blitt så forvrengt av rettslig og statlig overgrep at den nå er ubrukelig i sin nåværende form. Under ingen omstendigheter inngår den hvite revolusjonære kompromiss eller utøver måtehold. Moderasjon i jakten på hvit makt er et svik mot enhver hvit mann og kvinne som har lidd og døde i fiendens hender.

Det hvite revolusjonære partiet er *selektivt i sitt medlemskap.* Det sikrer at de som jobber for dets mål og de som representerer dets idealer overfor det hvite samfunnet reflekterer disse idealene i sin egen livsstil og sin egen presentasjon. WRP tolererer ikke innenfor sine rekker de som er uvillige eller ute av stand til å disiplinere seg selv og regulere sin oppførsel for å bringe seg selv i samsvar med prinsippene om hvit makt og vanlig anstendighet.

Det hvite revolusjonære partiet er *eksklusivt.* Den krever, og mottar, den fullstendige og totale lojalitet fra medlemmene og deres lojalitet til ekskludering av alle andre hvite organisasjoner. En WRP er ikke en kinesisk meny, der man plukker noe fra kolonne A og noe fra kolonne B og dessert fra kolonne C. Partiet krever, og mottar hver eneste unse av innsats og støtte som medlemmet har å tilby Bevegelsen. Dabblers, dilettanter og hobbyister er utestengt fra å være tilknyttet WRP og blir renset hensynsløst når de kryper inn til tross for alle anstrengelser. Konservative blir forbudt og hånet med samme kraft som homofile, raseblandere og andre degenererte. WRP har ikke noe ønske om å spare noe. Den ønsker å jevne det nåværende samfunnet til dets selve grunnlaget og deretter bygge opp igjen på ruinene.

Det hvite revolusjonære partiet er det primære verktøyet vi vil bruke for å få til vår seier og vår nye tidsalder som fører til det ariske imperiet som vil være menneskehetens høyeste uttrykk for sin skjebne. Det vil være mer enn ett slikt parti, i mer enn ett land. Hver WRP vil ha noen forskjellige egenskaper og en noe annen utvikling, men de vellykkede vil følge reglene jeg nettopp har skissert. Hvordan selve revolusjonen vil utvikle seg er temaet for neste kapittel.

Machine Translated by Google

IV
FIRE FASER TIL SEIER

Jeg vil igjen minne leserne mine om at denne boken ikke er ment å være en slags hellig skrift som er gravert i granitt. Det er bare ment for å få folket vårt til å begynne å bruke tøffingene sine og å sirkulere noen ideer for diskusjon i bevegelsen.
Jeg vil ikke begynne å fastsette loven og påstå at den hvite revolusjonen absolutt vil være slik og slik og må være slik og slik. Jeg kan ta feil.

Jeg er overbevist om at den hvite revolusjonen, når den inntreffer, vil skje delvis på grunn av en kombinasjon av gunstige omstendigheter og delvis fordi en WRP har planlagt og lagt grunnlaget i årevis for å forberede seg til å dra nytte av nettopp et slikt sett av omstendigheter. Men jeg kan ta feil. Det kan være en massiv katastrofe som feier systemet like effektivt som enhver menneskeskapt oppstand. Vi kan få ekstern bistand som gjør oss i stand til å kutte år av timeplanen, selv om jeg akkurat nå ikke har en anelse om hvor slik hjelp kan komme fra. Romvesener fra Alpha Centauri, kanskje, eller jeg antar at jeg på et blunk alltid kunne selge sjelen min til gamle Nick i bytte mot en hvit revolusjon. (Et røverkjøp. Jeg ville gjort på et blunk hvis jeg kunne være overbevist om at jeg ville sikre den hvite rasens evige overlevelse for all tid ved å gjøre det.) Spøk til side, det er ting som ennå kan skje som kan endre radikalt hele ligningen og gjøre hele denne boken foreldet.

FORSTÅELSE. Hver revolusjon er en hybrid, en mutant. Selv om det kan være noen likheter med andre revolusjoner som har skjedd tidligere i andre tider og steder, hver gang ingrediensene er i forskjellige proporsjoner, er krydder og garnityr forskjellige, koketiden og temperaturen gjør det til en helt ny oppskrift. Vi kan til en viss grad bli veiledet av de som har gått før, men ikke helt, ikke alltid. Vær aldri redd for å improvisere.

43

Hver revolusjon har også en rekke avgjørende vendepunkter, steder som kan identifiseres for den senere historikeren som deretter kan argumentere: "Det var her de gikk galt," eller "Her fikk de det riktig," hver revolusjon har en gnist, en forbrenning som å vri på en tenningsbryter når den plutselig levde, løp, beveget seg. Vår revolusjon vil lykkes, om ikke av annen grunn enn den moralske vissheten om Guds intensjon om at vår rase skal overleve.
Når historikerne i fremtidige århundrer setter seg ned for å skrive om revolusjonene som reddet den hvite rasen, er jeg overbevist om at i hver hvit nasjon, som tillater en bred grad av miljømessige og omstendigheter, vil historien alltid lese mer eller mindre slik:

FASE EN:
Innledende Kaderrekruttering

Machine Translated by Google

Det hvite revolusjonære partiet (WRP) vil begynne med en liten, hard kjerne av ideologisk motiverte individer som henter sin inspirasjon fra landets nasjonalistiske historie og fra de store oppvåkningene på slutten av det nittende og tidlige tjuende århundre i Europa. Selv om disse menneskene i utgangspunktet bare kan være nasjonalistiske eller proto-fascistiske og autoritære, vil de alle etter hvert erkjenne forrangen til nasjonalsosialismen og Fuhrer Adolf Hitler, i det minste i deres egne tanker. De vil marsjere under mange bannere, mange navn, mange programmer, og ta i bruk mange forkledninger og kamuflager, men i deres hjerter vil de ringe den udødelige sangen til en ung tysk gatekjemper ved navn Horst Wessel. Bittert, beklagelig, motvillig må vi erkjenne det fullførte faktum at det ene ekte banneret ikke kan heises for øyeblikket. Det er rett og slett for mye på spill til at vi kan gi fienden et slikt forsprang helt fra starten. Lederen selv ville være den første til å fortelle oss dette. Den mektigste av alle ariske sjeler ønsker at vår rase skal leve i frihet og i herlighet, ikke å dø innhyllet i den falmede pynten som rikets tapre krigere bar

Og så vil vi nøye oss med mindre, men fortsatt stolte og strålende bannere og symboler - mine egne karmosinrøde stjerner og barer, det grønne i Irland, løvestandarden i Skottland, fargene til den hvite mannens nyeste nasjoner som Australia og Sør-Afrika, emblemer og totemer fra vår rasefortid og de som ennå ikke er oppfunnet. Hvem vet? Kanskje en dag kan de grønne og hvite fly igjen over Cecil Square i Salisbury. Jeg vil gjerne tro det. Men uansett navn, hvilke symboler,

Uansett hvilke flagg vi marsjerer og kjemper under, vil det alltid være små private sammenkomster og skåler 20. april og 9. november. *Und Ihr habt doch gesiegt, Kameraden.*

Denne lille gruppen mennesker vil komme sammen og bestemme at noe må gjøres. De vil da begynne å kontakte, føle seg ut og rekruttere andre likesinnede. Det vil praktisk talt ikke være noe i veien for formell organisering på dette stadiet, bare en gruppe mennesker som har lignende synspunkter som korresponderer, møtes og diskuterer visse tir Hver person som innvies i denne utvalgte sirkelen vil være av høyeste intelligens, dedikasjon og personlig integritet. Hver person som innvies i denne sirkelen vil fullføre et grunnleggende kurs med lesing, studier og ideologisk utvikling hvis de ikke allerede har gjort det. Hver person i denne lille, utvalgte kretsen vil være grunnleggende enig i noen få grunnleggende prinsipper og vil være villig til å aktivt arbeide for å sette d

En viss rudimentær organisasjon vil dukke opp under de siste stadiene av fase én. På hver lokalitet vil en eller to personer sortere seg ut som generelt anerkjente, om ikke formaliserte celle- eller seksjonsledere. Grunnleggende operative taktikker innenfor hver lokalitet der sirkelen er aktiv vil bli bestemt. Enkelte rudimentære forsyninger og utstyr som papir, trykkeri og hemmelig kontor- og lagerplass vil bli identifisert, lokalisert og stilt opp.

Machine Translated by Google

Mot det aller siste vil et eller annet navn bli bestemt for bruk under de kommende operasjonene i fase to. Dette navnet vil være nødvendig utelukkende for å skille WRPs folk fra folket i andre hvite organisasjoner og for å kreve den nødvendige grad av eksklusivitet fra de menneskene som går inn i WRPs sirkel. Navnet kan være navnet som ble brukt i fase tre og fire. Siden det kun er for identifikasjonsformål, kan det være noe helt ufarlig som "All American Chowder Society" eller "Committee for Policy Studies" eller hva som helst. Det ultimate eksempelet på dette er betegnelsen som ble vedtatt av mafiaen på 1930-tallet, La Cosa Nostra, som på siciliansk dialekt ganske enkelt betyr "Denne tingen vår". Det vil ikke være noen medlemslister, ingen medlemskort, ingen uniform eller merker, ingen offisielle titler eller stillingsbeskrivelser på dette stadiet. Hovedmannen for WRP, for en slik person må det være, vil ikke ha noen storslått betegnelse som Generalissimo eller Grand Panjandrum; han vil ganske enkelt være "Joe" eller "Fred".

Kretsen av aktivister vil stille, effektivt forberede seg psykologisk og materielt på et liv i kamp og konflikt. De

vil betale ned så mye av gjelden som mulig, klare boliglånene hvis de kan, utarbeide beredskapsplaner for når de blir tatt eller når de må på flukt. De vil rydde dekkene og binde så mange løse ender de kan, slik at fienden har så lite å gripe tak i som mulig. De vil utarbeide alternative økonomiske planer for å opprettholde seg selv i tilfelle de blir identifisert av fienden for tidlig og defunksjonalisert, sparket fra jobbene sine og utestengt fra ytterligere "legitime" ansettelse.
De vil utdanne seg og forberede seg psykologisk og åndelig for livet i utkanten av det såkalte "normale" samfunnet, livet til fredløse og kjettere. De vil lage sine testamenter.

FASE TO:
Grunnarbeid i den generelle befolkningen

I løpet av fase én vil det hvite revolusjonære partiet ha utarbeidet et program og en grunnleggende linje med propagandahjelpemidler som brosjyrer, marginale hindringer som klistremerker og konvoluttstoppere, traktater og brosjyrer, egentlig ting for å fange oppmerksomheten til potensielle støttespillere og aktivister og få dem interessert. Fase to vil begynne med at WRP innleder et oppsøkende program for å rekruttere, utdanne og motivere nye aktivister hentet direkte fra Mite-samfunnet, personer med liten eller ingen tidligere historie med politisk engasjement. Gjennom fase to vil denne typen selektiv, forsiktig rekruttering finne sted. Med svært få unntak vil ingen bli med i VVRP etter søknad - det er slik informanter og agenter provokatører kommer inn. WRP vil invitere nye mennesker til å bli med, etter lang og nøye indoktrinering, undersøkelse og gransking av det potensielle medlemme

Hensikten med fase to vil være å forberede WRP til å *engasjere fienden* under fase Tre, det vil si, begynner åpen agitasjonspropaganda og et politisk angrep på

Machine Translated by Google

institusjoner og apparater for fiendens makt. Det er uten tvil den mest avgjørende av de fire fasene, fordi WRP vil stå eller falle på grunn av styrken eller svakheten i arbeidet under fase to.

Hvor mange mennesker må rekrutteres som kadrer under fase én? Under fase to? Hvor lenge varer fase én? Hvor lang tid før tilstrekkelig fase to-forberedelse er fullført for å "gå

offentlig" og starte åpen politisk kamp? Helvete, jeg vet ikke. Hvor lang er en snor? I de fleste tilfeller vil de aktuelle WRP-ene ikke engang utpeke disse fasene på samme måte som jeg utpeker dem her. Jeg Jeg sikter til måten en vellykket hvit revolusjonær bevegelse vil utvikle seg organisk på. Jeg vil imidlertid legge til at jeg antar at forskjellige deler av den samme WRP vil gå inn i fase én, to og tre på forskjellige tidspunkter på forskjellige steder. På et gitt stadium en WRP kan ha enheter i fase tre, fase to og fase én som alle kobler sammen og gir propaganda og logistisk støtte. Når fase fire kommer, påvirkes imidlertid hele WRP.

Begynnelsen av fase to på nasjonalt nivå vil imidlertid bli preget av to viktige hendelser. For det første vil det dannes et lite direktorat på nasjonalt nivå eller sentral kommandogruppe, helt uoffisielt i begynnelsen, utelukkende basert på funksjonelle hensyn og meritter. Jeg ville brukt begrepet "sentralkomiteen" hvis det ikke hørtes marxistisk ut. Disse mennene og kvinnene vil ikke ha noen offisielle titler eller embeter bortsett fra tomme som gir dem myndighet til å snakke og forhandle med fienden der det er absolutt nødvendig, for eksempel "formann" for en gruppe med brevpapir eller redaktør av et fotokopiert nyhetsbrev. Men alle i WRPs aktivitetsenheter vil vite at når Big Bob fra veien nede i Riverdale eller hvor som helst kommer med en mening, er det ikke en mening, det

Den andre grunntonen til fase to vil være den første utgaven av en kamppublikasjon som vil løpe gjennom hele revolusjonen som en sammenhengende tråd eller arterie. Denne publikasjonen kan starte som bare et fotokopiert nyhetsbrev av typen "fanzine" på grunn av den evige økonomiske mangelen som de revolusjonære vil måtte kjempe med, men til slutt må den bli en tabloidavis - lett å brette og transportere, det billigste formatet å trykke og sende i bulk, mest ord- og grafisk innhold for pengene, den mest psykologisk autoritative presentasjonen. Det vil være andre organer i WRPs undergrunnspresse, for å være sikker, ideelt sett alt fra grovt masse "hat-niggere" agitasjonsmateriale til glatte og urbane teoretiske tidsskrifter. Men partiorganet i seg selv må alltid utgjøre det viktigste agitprop-våpenet.

Opplag av partiavisen må være den primære plikten til hver aktivist, og distribusjonsnettverkene som den kommer i hendene på den hvite befolkningen vil utgjøre ideelle celler og kanaler for fremtidig politisk og utenompolitisk aktivitet. En hel skjult organisasjon som ikke er noen organisasjon kan bygges rundt distribusjon av en ikke-godkjent og til slutt forbudt publikasjon. I tillegg vil partiorganet utgjøre hovedkanalen for ledelsen til com

Machine Translated by Google

kommunisere ideer, politikk og direktiver til støttebasen i bunnen av pyramiden, blant den hvite befolkningen selv. For mange av våre isolerte kamerater langt ut i Grease Gap, Texas eller Catamite Falls, Pennsylvania, vil partiavisen være deres eneste kommunikasjonslinje med den større bevegelsen.

Fase to vil ha tre hovedmål for WRP. Hvis partiet forsøker å gå inn i fase tre for tidlig, før disse målene er oppnådd, vil fase tre være den korteste og den terminale fasen, fordi WRP vil bli klottert på svært kort tid. Systemet er ganske i stand til å gjenkjenne en genuin trussel mot dets makt og dets eksistens og vil reagere.

Det første fase to-målet må være å forberede partiet til å engasjere fienden. Dette betyr å rekruttere nye mennesker på den måten som allerede er beskrevet, men også å stille opp finans; teknisk anlegg og nødvendig utstyr for en politisk offensiv; sikkerhet lokaler hvor WRP kan arbeide og lagre anlegg i en viss grad av sikkerhet; ta kontakt med sympatisk personell der vi trenger slike kontakter; etterretningsforberedelse og etablering av et informasjonsinnhentingsapparat; forskning på gjeldende fiendtlige lover og forskrifter som de vil bruke for å trakassere og forstyrre WRP; etablering av en serie dummy-selskaper og andre papirentiteter for å overføre og skjule eiendeler fra trakasserende private søksmål, et av fiendens favorittvåpen; valg av offentlige talsmenn og organisering av aktivitetsenheter.

Det andre målet må være det mest omfattende og vedvarende propagandaarbeidet blant den hvite befolkningen mulig med de begrensede ressursene som er tilgjengelig for WRP. De hvite menneskene som bor i hvert utpekt operasjonsområde må på en eller annen måte bli avbedøvet og dekondisjonert fra den livslange brystrørindoktrineringen de har vært utsatt for. De må vekkes politisk og gjøres rasebevisste, slik at de vil gi stilltiende om ikke aktiv støtte til WRP. Dette er en stor ordre, sant nok, og det kommer til å bli en lang og vanskelig oppgave, men det må gjøres. Det er rett og slett ingen vei rundt det, ingen snarvei. WRP må etablere sine egne kommunikasjonskanaler direkte inn i det hvite samfunnet, omgå og omgå fiendens media. Det hvite samfunnet må på sin side lære å lytte til hva WRP sier og ikke røret. Dette kommer til å ta tid, mye hardt arbeid og mye empati og grasrotforståelse for samfunnene der WRP opererer. Men det er rett og slett ingen annen måte.

For all del, la oss dra nytte av teknologien vår rase har skapt og som fienden bruker for å ødelegge oss. Datamaskiner, videoer, kassetter, CB-radio, offentlig tilgjengelig fjernsyn, alle disse er innen rekkevidde hvis vi prøver. Men ingenting vil noen gang slå gode gamle samtaler ansikt til ansikt med et ekte levende menneske i stedet for en feministisk Barbie-dukke eller et hologram av typen Max Headroom. Vårt folk vil svare på den levende menneskelige WRP-aktivisten i mindre antall, men i større grad enn de adlyder deres elektroniske programmering. Det kan gjøres, mine brødre. Det kan gjøre

Machine Translated by Google

Det tredje store prosjektet som må gjennomføres under fase to, og det jeg ser frem til med mest glede og forventning, er initieringen av psykologisk krigføring mot fienden. Målet med denne kampanjen vil være å myke opp ulike statlige og private formasjoner vi skal kjempe mot, som forberedelse til fase tre og fire. Psykrigen de hvite revolusjonærene gjennomfører i løpet av fase to vil være tilsynelatende smålig og mindre til å begynne med, og det vil være lite øl sammenlignet med de senere fasene, men WRP kan utvikle sine ferdigheter og teknikker for senere stadier av kampen.

Psykologisk krigføring tjener flere viktige formål, og det er overhodet ingen grunn for oss å vente med å gjøre alt vi kan for å rasle fiendens bur. Psywar nerver fienden, demoraliserer ham, forvirrer ham om sin egen rolle i tingenes ordning. Psywar villeder fienden om våre tall, våre intensjoner, våre evner og hans egen sårbarhet. Uttrykket som vanligvis brukes for å beskrive den ønskede effekten av psywar er "alarm og motløshet"; når fienden er i den sinnstilstanden, når han er nervøs og usikker, så begynner han å gjøre feil som går tilbake til vår fordel. Psykologisk krigføring bør få fienden til å tvile. Det bør også heve vår egen moral tilsvarende. Det er livsnødvendig for esprit de corps og resolusjonen til det hvite revolusjonære partiet at den hvite mannen skal slå tilbake, minst en gang i blant.

Av ulike grunner ønsker jeg ikke å gå inn på spesifikke detaljer her om psykologisk krigføring. Det er et komplekst og viktig fag alene og må studeres og mestres som sådan. Imidlertid er en av de mer skarpe fakta som har dukket opp i løpet av de siste årene med prøving og feiling hvor lite som skal til for å få fienden varm under kragen, spesielt jødene. Det er fullt mulig for et hvitt revolusjonært parti å skape total opprør og forvirring i regjeringsorganene og blind hysterisk panikk blant jødene uten å bryte en eneste system-"lov" og bruke svært lite penger i prosessen. «De skyldige flykter

hvor ingen forfølger...» sier den udødelige Bard av vår rase, og med alle de fæle forbrytelsene mot menneskeheten som jødene har på sin kollektive samvittighet, er det ikke så rart at de ser Stormtroopers gjemt bak hver busk og SS-menn under sengen . Bortsett fra "Holocaust"-tull, brakte hele episoden med det tredje riket det utvalgte folket litt for nær rettferdighetsgrensen for komfort, og de skjelver i støvlene i frykt for en gjentakelse de kanskje ikke vil kunne inneholde og ødelegge. Spill på den frykten, mine brødre! Husk at en nervøs og skranglete jøde er en jøde som gjør feil.

Psykologisk krigføring bør i all hovedsak håndteres av sentraldirektoratet på nasjonalt nivå, men det er ingen grunn til at lokale aktivister ikke skal prøve seg. Det er kostnadseffektivt, når det brukes riktig, er det rimelig trygt, og det planter frø som vil føre til uventede høstinger i mange år inn i fremtiden. Husk disse grunnleggende prinsippene: psywar bør demoralisere, forvirre og villede fienden mens den oppmuntrer vårt eget folk og andre hvite. Psywar bør dra nytte av våre styrker, vår anonymitet, vår moralske rettferdighet, samtidig som vi ser på fiendens svakheter som hans e

Machine Translated by Google

usikkerhet og hans indre splittelse. Så snart fase to begynner er det på tide å begynne å eksperimentere med ulike teknikker og ideer langs denne fine.

Fiendens reaksjon på WRP vil begynne i fase to. Ideelt sett burde fienden ikke ha noen anelse om at WRP i det hele tatt eksisterer under fase én, og hvis de oppdager aktivitetsenhetene under kaderrekruttering, har noe gått galt. Enten har WRP ikke overholdt de strenge sikkerhetsreglene som sunn fornuft tilsier, eller så er det en informant om. Men når fase to begynner og litteratur begynner å bli distribuert, folk begynner å bli kontaktet, og psykologisk krigføring begynner, vil katten være ute av sekken. Hvis fase én har blitt håndtert på riktig måte, bør den lokale ZOG-en på hver lokalitet valgt som operasjonsområde fanges i lur. Nervene deres vil bli stivnet av dette, et psykologisk kupp i seg selv for vår side.

De vil bli overrasket og kan overreagere med politirazziaer, trakasseringsarrestasjoner, defunksjonalisering av identifiserte aktivister gjennom jobbdeprivasjon og forbud mot ansettelse, og så videre. Hvis denne reaksjonen ikke lykkes, og i stor grad avhengig av hvor mange jøder det er i operasjonsområdet og hva slags press de utøver, kan det lokale politiet bestemme seg for å sende inn en informant på lavt nivå for å se seg rundt og se om de kan få en idé om numrene og identitetene til de involverte i WRP. Nøye rekruttering bør minimere denne muligheten. Angiveren vil trolig være en marginal karakter med opptegnelse på

narkotika eller småkriminalitet i stedet for en politimann som bærer emblem, og en slik har ingen sak å bli rekruttert. Et ord til advarsel: Se opp for kvinnelige informanter. Den første spionen Raleigh politiavdelingen sendte inn i North Carolina NSPA i 1977 var en kvinne, en narkotikabruker og en deltidsprostituert som byttet tjenestene hennes som en kommende Mata Hari for skånsom behandling på en narkotikasiktelse. Jeg tok henne opp i tide, men hvis vi hadde gjort noe ulovlig, ville hun sannsynligvis ha tatt det opp og brent oss.

Fiendeangrep: **Lovlig og kvasi-juridisk trakassering i et forsøk på å arrestere WRP-aktivister og anklage dem for ekte eller innbilte «forbrytelser».**

Hvit teller: **Hold deg helt lovlig. Hold deg så ren at du knirker. Ikke jaywalk, ikke spytt på fortauet. Når dette skrives er det fortsatt mulig å gjøre dette i USA og til en viss grad i andre land. Hvis de fortsatt vil fortsette og prøve å klare deg, må de bare stole på oppdiktede bevis og betalt mened. De vil trolig være tilbakeholdne med å gjøre dette i de tidlige stadiene av den politiske kampen. Enhver påtalemyndighet eller politimester vet at oppdiktede bevis og falske vitnesbyrd kan være svært vanskelige. Det kan komme opp selv år etter at domfellelsen er sikret og forårsake all slags forlegenhet. Senere vil de ikke nøle med å dikte eller mene, men vanligvis ikke i de tidlige stadiene med mindre de er under veldig sterkt press fra de lokale hebene.**

Fiendeangrep: **Planter provokatører for å lokke WRP-aktivister til å begå forbrytelser, slik at de kan bli internert under lovens farge.**

Machine Translated by Google

Hvit teller: **La aldri noen bli med i gruppen din. Gruppen din slutter seg til dem. Du velger ut dine potensielle rekrutter, screener deres bakgrunn, blir kjent med dem, undersøker deres tro og holdninger, og til slutt bringer du dem inn i kretsen av aktivister. La aldri noen melde seg frivillig med mindre det er noen du kjenner fra barndommen på tilnærmet blodsbrorbasis, og kanskje ikke engang da. Husk at gull kan gjøre selv den eldst Tillater i%A uforsiktig eller løs snakk om ulovligheter. Vær ekstremt mistenksom overfor alle som snuser rundt og tilbyr deg "tilbud" på våpen, eksplosiver, ekstremt billige bildeler, hva som helst. Hold deg funksjonell. Hold deg på gaten. Du gjør ingen noe godt i fengselet.**

Fiendeangrep: **Medieoppmerksomhet konsentrerer seg om å identifisere WRPs medlemmer og målrette dem for offer. De vinner følger mistenkte WRP-medlemmer til jobbene deres og trakasserer medarbeidere og arbeidsledere med spørsmål og TV-kameraer, og sikrer dermed at aktivisten får sparken i dobbelt-rask tid. De vil fotografere en mistenkt rasist**

hjem og skrive ut bildet og adressen på forsiden av avisene deres og negroidale papirer også, ofte aktivt oppfordre svarte til å angripe mannen og familien hans. De vil skrive ut bilder av den kjente eller mistenkte hvite aktivisten og behandle bildene for å få ham til å
virke stygg, overvektig eller vise et bisarrt ansiktsuttrykk. Hvis de får lov til å delta i et møte eller får et intervju, vil de skrive nedsettende ting om folket vårt eller deres hjem, vrir og forvrenger det vi sier for å få oss til å fremstå som dumme eller analfabeter.

Hvit teller: **Unngå media som pesten. Ikke svar på spørsmålene deres. Ikke gi intervjuer. Henvis dem til ledelsen på nasjonalt eller statlig nivå, hvis jobb det vil være å håndtere media, under Plough Two. Staten eller nasjonal ledelse bør kun svare på skriftlige spørsmål, skriftlig, i nøye utvalgte ord og uttrykk til. gi mediene så lite å gripe og forvrenge som mulig. Husk at med en reporter er det ikke noe slikt som "off the record". Husk også at alle medierepresentanter er fiender av vår rase og bør behandles deretter. Så langt det er mulig, ignorer media fullstendig. Konsentrer deg om å gjøre jobben din, som er å jobbe innenfor selve det hvite samfunnet og forberede seg på aktivt engasjement.**

Under fase to vil aktivitetene til hver lokale WRP-celle eller enhet bli rapportert til ADL-kontoret i en av de lokale synagogene. Det vil bli påbegynt en fil om aktiviteter og identifiserbart personell i området, og alt dette vil bli gitt videre til det nasjonale ADL-hovedkvarteret som igjen vil videreformidle det til den israelske Mossad, som håndterer hemmelige operasjoner og terrorisme for sionistiske interesser og verdens jødedom . Vær så snill å ha i bakhodet at ethvert av folket vårt som er identifisert av fienden er ganske sannsynlig å bli myrdet på et fremtidig stadium når jødene tar av seg hanskene. Prøv å holde identifikasjon av medlemmer og støttespillere på et a

Machine Translated by Google

Mange av oss er allerede merket for eventuell død i alle fall, fordi vi i tidligere år deltok på dumme små "stevner", åpne møter der sikkerhet ikke eksisterte, tillot at lisensen vår ble tatt ned av FBI eller lokalt. politiet, tillot at bildene våre ble tatt iført uniformer fra 1930-tallet eller klan-kåper osv. All den informasjonen er nå i ZOGs databanker, og en dag kommer tusenvis av hvite patrioter til å bli arrestert, internert, torturert og myrdet på grunn av noen gale. liten dust av en "mini-fuhrer" ville; gå og skrik i gatene og få bildet hans på klokken seks nye. med flaks vil mange av oss kunne unnslippe og unngå den eventuelle likestillingen

Politiets dragnett, og kjemper videre i undergrunnen. Men det betyr ikke at politikken med åpne offentlige funksjoner gir mer mening.

Vi er i teorien forpliktet til å ødelegge dette onde systemet. Hvorfor gir vi da høflig denne dødelige fienden våre navn, adresser og yrker på et sølvfat, mot at vi får lov til å paradere i en absurd komisk-operauniform eller et sengetøy?
Fordi en god del av menneskene som ledet oss i fortiden er kriminelle bedragere eller rett og slett idioter, det er derfor. En dag kommer vi til å høre at det banker på døren, eller mer sannsynlig, vil vi høre dørene våre bli sparket inn klokken fire om morgenen når sionismens hemmelige politi og dollarregningen kommer for å ta oss bort. Jeg håper absolutt de av oss som ikke vil få det til å se bra ut på nyhetene om seks for mange år siden. Fordi vi kommer til å betale lenge og hardt for å spankulere tingene våre i regaliene våre i vår ville ungd

Noen endelige generelle retningslinjer for fase to: arbeid direkte i befolkningen, hold nesen mot slipesteinen og konsentrer deg om jobben som skal gjøres, og ignorer alle potensielle avledninger og distraksjoner. Ikke engasjer fienden direkte, selv om du kan utføre hit-and-run-raid på hans psyke så godt du kan. Fremfor alt, hold deg unna media. Du kan ikke hindre dem i å skrive ut søppel om deg, men ikke gi dem hjelp.

FASE TRE:
Politisk og propagandaangrep

I fase tre, etter antagelig tilstrekkelig forberedelse av operasjonsområdet under fase to, vil det hvite revolusjonære partiet begynne faktiske angrep på institusjonene og undertrykkelsesapparatet som ZOG bruker for å kontrollere og slavebinde den hvite rasen. Hoveddekken WRP vil bli tvunget til å anta i denne fasen vil være det juridiske politiske partiet, men det vil være mange andre - fagforeninger for hvite arbeidere, sosiale klubber og samfunn, frontgrupper, spesialutvalg og bevegelser, en hel underjordisk hvit presse og nytt hvitt mediesystem, "sportsklubber" som faktisk gir militær trening osv. Formen på WRP må være flytende og lett formbar, pga.

i løpet av denne perioden vil fienden bruke sin "lov" for å forsøke å undertrykke hvite dissens ved å bruke ting som RICO, "borgerrettighetslover", privatrettslige søksmål osv. Målet må være

Machine Translated by Google

å slå fienden hardt og deretter danse tilbake utenfor rekkevidde, slik at kloen hans lukker seg for tom luft når han prøver å gripe WRP.

Enhver form for propaganda vil bli brukt i denne fasen - valgpolitikk; den underjordiske pressen; "gateteater" publisitetsstunts; graffiti; pirat radio; hemmelige videoer; datamaskiner; passiv motstand og sivil ulydighet; infiltrasjon av fiendtlige formasjoner; massiv psykologisk krigføring; økonomisk og sosial sabotasje av anti-hvite institusjoner og programmer; bevisst forstyrrelse av fiendens forsynings- og kommunikasjonslinjer for å forårsake forvirring og overbelaste hans allerede forfalte infrastruktur; og sterke personlige angrep mot fiendens ledelse for å diskreditere og undergrave systemets autoritet.

FORSTÅELSE. Fase tre bør bestå av alt annet enn faktisk ulovlighet og vold.

Fienden vil motangrep, brutalt og blodig. Gjør ingen feil: I fase tre skal vi begynne å begrave venner og kamerater. Vi kommer til å lide, men før eller siden må vi stå opp mot ZOG og kjempe mot monsteret hånd i hånd. Vi vil aldri kunne snike en seier ut under fiendens nese. Den hvite mannen har vist seg verdig til sin skjebne mer enn en gang tidligere, på Tours da han kjempet mot islams halvmåne; i Wittenberg da Luther spikret de nittifem tesene til døren til All Saints' Church og ga arieren tilbake sin vredesgud; i snøen ved Valley Forge; i de tyske ølhallene hvor jødenes marxisme fikk sitt første nederlag fra Stormtroopers nevene.

Den skjebnen har nå falt over oss, de hvite rasenasjonalistiske revolusjonære i denne generasjonen og den neste. Vi kan ikke unngå det eller unngå det. Hvis vi gjør det, vil rasen vår gå til grunne. Vi er nødt til å gå mano en mano med Yehudi og hans tankeløse pengeslaver, datamaskinene hans og hans horder av gjørmefargede humanoider. Selv om vi på en eller annen måte kunne snike oss og lyve og finne oss til seier, er det ikke slik for mennene i nord.

Jeg kan ikke sitte her ved arbeidsbordet mitt og banke bort på den lille manuelle skrivemaskinen min og fortelle hele verden hvordan det bør gjøres. En dag skal jeg vise deg hvordan jeg føler det bør gjøres i stedet for å fortelle deg det, men inntil den dagen kommer ville jeg rett og slett vært lenestolgeneral hvis jeg skulle fortelle

dere, mine brødre, "Først gjør dere dette under fase tre, så gjør dere det andre" , så gjør du det Husk at revolusjonen nå vil ha fått et eget liv og WRPs makt til å kontrollere hendelser kan være sterkt begrenset . Jeg beskriver ikke så mye en bevisst plan under de to siste fasene som jeg er den naturlige utviklingen av en uunngåelig historisk prosess. I fase én og fase to vil WRP ha ansvaret for arrangementer, på toppen av ting. (Det hadde i alle fall bedre vært!) Men min gjetning er at når WRP tar beslutningen om å gå inn i åpen konfrontasjon med fienden, begynner berg-og-dal-banen Tide og ingen går av før den stopper, .

Machine Translated by Google

Jeg har bare ett akutt råd å gi for Pb se Three: hold deg lovlig. Hold deg funksjonell. Hold deg på gaten. Presset "som fienden bringer mot dere vil være enormt, mine brødre, noe vi ikke kan forestille oss nå. Mitt ene mareritt har alltid vært at den hvite motstanden vil bli presset til å lage et dødsdømt, for tidlig militæreventyr og timeplanen satt tilbake uten bedring. Ta fornærmelsene, ta trakasseringene, ta om nødvendig tapene, julingene, drapene, men bli på gaten, mine brødre. Hold deg på gaten!

FASE FIRE:
Væpnet kamp mot tyranni

Til slutt, forutsatt at WRP spiller alle kortene sine riktig, vil presset på systemet ganske enkelt bli for mye, og det vil falle tilbake på sin siste utvei: USAs åpne kasting. Grunnlov og rett krigslov. Bill of Rights vil offisielt være en død bokstav, selv som den faktisk er nå. Alle som mistenkes for den grufulle forbrytelsen «rasisme» vil ganske enkelt bli dratt bort om natten og låst inne i en konsentrasjonsleir eller drept og dumpet i en hemmelig massegrav et sted.
På dette tidspunktet endres endelig ballspillet. Omsider vil maskene av lovlighet og rettferdighet bli revet fra ansiktene til jøden og hans leieboere, og der vil Yehudi stå, dryppende talmudisk hat, skrike i sin frykt og raseri, og oppfordre slavene sine til å ødelegge den forhatte ariske goyishe rasen. I sitt hysteri og sin gale begjær etter blod vil han ikke lenger ha ønsket eller evnen til å opprettholde bryst-rørbedøvelsen til den hvite befolkningen, og våre millioner av brødre og søstre vil sakte begynne å våkne. De vil se soldatene på Amerikas gater, OD grønne uniformer med svart og brunt og gult

ansikter. Plutselig vil de forstå hvis de ikke gjorde det før, og da vil miraklet skje.

Den hvite befolkningen i Amerika vil trekke tilbake sitt samtykke til å bli styrt av ZOG. Fra da av er seieren vår sikker.

De fleste av dem vil selvfølgelig aldri løfte en finger for å hjelpe oss, men de vil heller ikke hindre oss. De vil ikke rapportere vår tilstedeværelse til ZOG-tropper. Når de blir bedt direkte om hjelp, vil minst halvparten av dem gi det, om enn litt fryktet og motvillig. De yngre hvite vil være mer fordelaktige, og vil gi etterretning og logistisk støtte. Hvite leger vil behandle våre ofre og ikke si noe til soldatene. Andre hvite vil slå små individuelle slag, sukker på en byråkrats bensintank, feilprogrammerte datamaskiner, "miste" viktige skatteregistreringer, mindre industriell sabotasje. Fiendtlige tropper som leter etter hvite geriljaer vil bli feildirigert eller ledet inn i gerilja-bakhold.
TV-mannskaper vil bli sendt på ville gåsejakt eller lide uforklarlige tap av utstyr, punkterte dekk, syre hellet på film, etc.
I fase fire vil vi høste fruktene av år og år med politisk organisering og propaganda og hardt arbeid. Når vi til og med kommer inn i det stadiet er seieren vår sikker. Av

Machine Translated by Google

å forby oss og ved "offisielt" å suspendere eller tilbakekalle Grunnloven vil fienden ha innrømmet nederlag. Og hvis han ikke kunne holde oss nede med alle pengene sine, datamaskinene, fjernsynet og Holocaust-løgnen, hvordan kan han da holde oss nede med bare våpen og piggtråd?

Machine Translated by Google

V.
DEN VÆPNEDE KAMPEN

På dette punktet mener jeg det er nødvendig å klargjøre mine egne synspunkter på hvit politisk vold og på rollen til væpnet kamp i den hvite motstanden. Jeg blir nødt til å velge mine ord ganske nøye her, og en stund vurderte jeg å skrive dette kapittelet på det Lenin kalte «esopisk språk», det vil si fabelspråket, for å unngå trakassering fra systemets påtalemyndigheter. og forfølgere. Jeg har imidlertid bestemt meg for ikke å prøve noe mer eller mindre enn en direkte uttalelse om mine oppriktige meninger.

For det første vil jeg ikke at noen skal slite under noen forvirring om nøyaktig hva jeg prøver å si her. Temaet er viktig og klarhet er viktig. For det andre, ved å spille ordspill og prøve å sikre og kvalifisere meg, innrømmer jeg fienden en svært betydelig moralsk seier. ZOG vil ikke at hvite menn skal si høyt de sanne og usensurerte tingene vi føler og vet. Faktisk går Systemet til en god del problemer med å tvinge hvite rasister til å pakke deres tro inn i et ullent språk og skjule deres sanne betydning i rituell ansvarsfraskrivelse. De er ennå ikke i stand til å forby all hvit rasenasjonalistisk tale og skrift, selv om det nærmer seg et år. For øyeblikket nøyer de seg med å stenge av all meningsfull tilgang til media for kommunikasjon til våre talsmenn, mens de tvinger de samme talsmenn til dobbeltsnakk og allegorisk språk gjennom frykt for ondsinnede private søksmål, "oppvigleri"-lover, "oppfordring til rasehat" lokale ordinanser, all den niggling lille taktikken de bruker for å skjære bort rettighetene våre, tynt lag for tynt lag.

Men dette er en bok til instruksjon av hvite rasenasjonalistiske revolusjonære, og for en gangs skyld skal mine brødre og søstre bære frem de sannhetene som mange av våre såkalte "ledere" frykter å si, og som ZOG definitivt ikke vil at du skal Tenk om.

For det første, forfekter jeg, Harold A. Covington, vold? Nei jeg gjør ikke. Forfekter jeg tvangsstyrtet av USAs regjering? Ikke i betydningen "Hei, la oss alle få våpen og marsjere mot Washington og drepe alle politikerne!", det gjør jeg ikke. Hva forfekter jeg?

Jeg

gå inn for overlevelsen til den hvite, ariske menneskeslekten. Ok da, hvordan går jeg inn for at den hvite rasen skal gå frem for å sikre sin overlevelse? På dette tidspunktet kan jeg se for meg et team av advokater fra ADL og justisdepartementet som gransker dette kapittelet med en fintannet kam, og ber meg stille: "Vær så snill, Harold, vær en god liten nazist og si noe vi kan arrestere deg for! Vær så snill, chust vun liddle bit av oppvigleri eller forræderi? Kanskje noen få ord vi kan lage en konspirasjonssak på? Chust en liddle bit oppvigler vold mebbe? Alt i det hele tatt kan jeg komme og låse deg inne med vits, ho?

Gutter, det er slik. Jeg forfekter ingenting. Jeg hetser ikke til noe. Jeg trenger ikke. Jeg har studert historien til denne sinnssyke verden og den like sinnssyke menneskearten som bor i den, og jeg trenger ikke å oppfordre mine hvite brødre og søstre til å gjøre noe som

Machine Translated by Google

kan bryte din dyrebare fordømte "lov". Det som kommer til å skje med dette landet, det som kommer til å skje over hele verden i løpet av det neste århundre eller så, er det uunngåelige resultatet av politikken som verdenssionismen og dens allierte har fulgt siden ca. 1890, før det hvis du ønsker å få esoterisk. Hva som kommer til å skje med alle dere elendige små jøder der ute har ingenting å gjøre med noe jeg kan skrive her, eller som George Lincoln Rockwell skrev i 1960, eller Adolf Hitler skrev i 1924. Den kommende ødeleggelsen av jødedommen og alt det urene. verk er den logiske og naturlige konklusjonen av det jødiske folks oppførsel. Hvorvidt du gjør meg til taushet eller ikke tusen som meg er uvesentlig. Vi er ikke oppviglere, vi er bare kommentatorer, og i noen få tilfeller er vi profeter. Vi bringer ikke over de Du har tatt det på deg selv gjennom din egen oppførsel.

Jeg går ikke inn for vold. Jeg oppfordrer ikke til vold. Jeg personlig vil ikke se vold. Jeg har sett det tidligere. Jeg synes det er ekkelt, usmakelig og kvalmende. Jeg har tjenestegjort i to hærer og to kriger, og jeg har opplevd all slags politisk motivert og rasemessig forankret vold. Jeg vet hva kuler, bomber, splitter, kniver, knuste flasker og butte instrumenter gjør med menneskekroppen fordi jeg har sett det. Jeg sitter ikke her og pontifiserer om noe jeg bare kjenner fra flikk og tørre sider med bøker. Jeg har bodd i Irland og jeg har sett hva vedvarende politisk paramilitær vold gjør med samfunnsstrukturen, bortsett fra selve blodsutgytelsen. Jeg ville aldri villig slippe løs slike hendelser i mitt eget land.

Og likevel, når det eneste alternativet er craven underkastelse, absurd overgivelse og aksept av vår egen død, hvilket valg er det? hvis

Jøder ønsket ikke å risikere vold fra ariernes hender, de skulle ikke ha oppført seg på den måten de har gjort gjennom tiårene og århundrene. Volden som har blitt rettet mot dem og deres leietakere, og som vil bli rettet mot dem og deres leietakere i fremtiden, er det på forhånd og uunngåelige resultat av politikken som det jødiske folk selv og deres sionistiske okkupasjonsregjeringer har ført i minst tre generasjoner.

Jeg hetser ikke. Jeg bare spår. Hvis mine spådommer er nøyaktige, så er det ikke min feil, men feilen til de hvis oppførsel vil ha ført til ødeleggelse over seg selv.

Om menneskets natur er slaven av historisk imperativ, eller om det er omvendt, har jeg ennå ikke funnet ut. Alt jeg vet er at gjennom tidene har mennesker alltid reagert på samme måte på lignende sett av omstendigheter. Det enkle faktum er at du bare kan presse folk så langt før de reagerer voldsomt på slike ting som undertrykkelse, overfall, ran, baktalelse, systematisk drap på venner og familie, massevoldtekt av kvinner, kort sagt alle de små pecadilloene som Det amerikanske samfunnet presser på den hvite mannen. Hvite amerikanere trenger ikke å bli forelest om voldens ondskap. De lever med det hver dag. Nivået av daglig skremsel og angst som hvite må håndtere i sine påtvungne forhold til ikke-hvite er gigantisk i omfang. Antallet av

Machine Translated by Google

Hvite kvinner i løpet av de siste tretti årene som har blitt voldtatt, seksuelt ydmyket og mentalt arret for livet av ikke-hvite er utenfor menneskesinnets makt til å forstå eller pennen til å fortelle. Den pinefulle terroren som eldre hvite gjennomgår, fanget av faste inntekter i ikke-hvite nabolag, er en forferdelig skam for det som er igjen av vår rasemessige manndom.

Hvite amerikanere er de daglige ofrene for institusjonell vold og aggresjon fra ikke-hvite. Denne institusjonelle volden er ikke bare tolerert, men bevisst igangsatt og orkestrert av den føderale regjeringen i USA. The Black Terror tjener en rekke formål fra ZOGs synspunkt. den belønner negroider og latinamerikanere for deres støtte til systemet. Det terroriserer hvite til et mønster av underdanig oppførsel og betinger dem til en refleksiv frykt og panikkreaksjon. Det bidrar til å undertrykke hvite politiske dissens, fordi hvite amerikanere vet at hvis de våger å gi uttrykk for noen form for protest som betyr alt, vil de bli utsatt for ikke-hvite vold og ingenting vil bli gjort med det. Hvit frykt og lidelse spilles på av systemet for en rekke formål, for å manipulere hvite stemmer, for å kanalisere hvitt sinne og frustrasjon inn i "akseptable kanaler" (dvs. døde

slutter), og å føre psykologisk krigføring mot det hvite samfunnet som helhet. Politiet pågriper av og til, og domstolene fengsler av og til, de mer åpenlyse negroidale og latinamerikanske kjernene, men dette er kun for å opprettholde minimum av orden og sikkerhet som er nødvendig for å sikre fortsatt produksjon av hvite arbeidere. Fengsel er ikke avskrekkende for negroider eller spiker som anser dommene sine for å være en slags ferie hvor de kan henge på gården med alle «hjemmeguttene» og se på farge-TV hele dagen.

Det endelige målet med all denne uberegnelige daglige volden og trusselen er selvfølgelig folkemordet på den hvite rasen. Svart og brun vold er forkant av fiendens strategi, et slags pågående massedrap som vi har blitt vant til og som vi aksepterer med all den uforsiktige apatien til svin som venter på å bli slaktet. Den forferdelige generelle voldtektsorgien som ble påført hvite kvinner, kompenserer for den (til ZOG) uakseptabelt lave frekvensen av frivillig blanding blant ariske kvinner. Barnehjemmene og reformatoriene i Amerika er fylt til siste plass i dag med halvrasebarn som stort sett er et produkt av svart/brun-på-hvitt voldtekt. Disse halvrasene vil vokse opp for å gjenta prosessen, hannene blir selv voldtektsforbrytere og hunnene går på velferd og produserer et stort antall pikaninnier.

FORSTÅELSE. Hvite amerikanere har all moralsk rett til å motstå den føderale regjeringen i USA med alle nødvendige midler, inkludert med våpenmakt, for å forhindre videre implementering av den regjeringens folkemordspolitikk.

Det moralske valget som den hvite mannen står overfor i Amerika er enkelt: Plukk, ta opp en pistol og slåss, eller dø. Det er den eldgamle moralske dilemma med å dø på,, sine føtter i motsetning til å leve på sine knær. Så langt, skammer jeg meg over å si, har folket mitt valgt å leve på knærne.

Machine Translated by Google

Men det betyr ikke at de alltid vil velge det. Jeg håper at de til slutt vil våkne og oppstå. Faktisk er jeg personlig overbevist om at de vil. Spørsmålet er bare om de vil våkne i tide.

De moralske spørsmålene er ganske klare og går 100 prosent inn for åpent og væpnet opprør mot Washington og de skitne. horder av jøde. Men vi lever i en virkelig verden og våre valg må være basert på virkeligheten hvis vi skal ha noe håp om å overleve. Bare fordi hvite er moralsk berettiget til opprør, betyr ikke det at det ville være klokt for

dem til å gjøre det nå, eller når som helst i overskuelig fremtid. Faktisk er organisert væpnet vold mot ZOG ikke gjennomførbart, og det vil det heller ikke være i det nærmeste. Bevegelsen er ikke forberedt militært og vårt folk som helhet er ikke forberedt politisk og følelsesmessig for noen form for fysisk streik mot systemet. Hvite rasenasjonalister må avstå fra voldshandlinger og ulovligheter, ikke fordi det ville være feil å angripe et folkemordsregime, men fordi vi ikke kan vinne. Når det kommer til overlevelsen til den hvite rasen, er fiasko den eneste umoralen, og å ødelegge sjansene våre for seier gjennom en for tidlig militærkampanje ville være like ille som å mislykkes med å slå et slag i forsvaret vårt.

FORSTÅELSE. Vi må ikke foreta noen væpnet opprør eller geriljakampanje før vi etter best mulig beregning og ekstrapolering har minst 50/50 sjanse for seier.

Selv er jeg bare ikke forberedt på å risikere å miste alt vi har jobbet i over to generasjoner på et kast med militærterningene med mindre vi har minst en sjanse på 50150, og ingen andre hvite rasenasjonalister burde være det heller. Hvordan måler vi oddsen? Når vi kan være så sikre som mulig på at det vil være våre 5% av den hvite befolkningen mot deres 5% av befolkningen, og de resterende 90% av det hvite samfunnet vil enten forbli nøytrale eller passivt vippes mot vår side. Med andre ord, de vil ikke hjelpe oss aktivt, men de vil heller ikke hjelpe regjeringsstyrkene. Det er det beste vi kan gjøre.
Slå ut den passive støtten til folket fra under regimet og la dem bli med datamaskinene deres, yuppiene deres, deres betalte leiesoldater og negerne deres; gitt ordentlig forberedelse på vår side, tar vi på onkel og tørker fortauet med ham og vennene hans.
Fordi vi er bedre enn dem.

I fase én, to og tre må stikkordet være å holde seg rett! Hold deg så ren at du knirker! Hold deg funksjonell, og hold deg på gaten! Jeg vet jeg har sagt alt dette før, men det tåler å gjentas. Hvis du som revolusjonær tillater deg selv å bli sperret inne i en femti års dom i et helvetes fengsel, er du ikke verdt en tulle for deg selv eller noen andre. I disse tidlige fasene er det ikke nødvendig å bryte loven. Det er fortsatt så mye vi kan gjøre innenfor rammene av Big Brothers "lovlighet" hvis vi bare vil bruke fantasien og prøve nye taktikker, nye metoder, aldri treffe ham der han forventer oss og så aldri la ham få et grep om oss. Det er ingenting som Big Brother liker bedre enn

Machine Translated by Google

å ha et "håndtak" på en hvit revolusjonær - en eller annen Mikke Mus-anklage som han kan bruke for å holde oss i kausjon, varetektsfengsling, sprette inn og ut av rettssalene hans, på prøvetid, under rettskjennelse for å unngå "upassende assosiasjoner" (dvs. , andre hvite rasister), og så videre og så videre. Ikke gi Big Brother et håndtak på deg!

Jeg forstår fullt ut frustrasjonen, sinnet, depresjonen, fortvilelsen som griper folket vårt mens de slenger videre og i det uendelige, år etter år, uten å se noen fremgang, isolerte og fremmedgjorte og knuste og nervene deres slitt for å tulle strenger av den konstante presset av å leve utenfor den komfortable flokken. Jeg forstår lengselen etter å plukke opp en hagle og viske ut de brumlende svarte og brune ansiktene som omgir deg, for å dempe de grusomme negroidale booga-booga-booga-stemmene som gjør deg gal med sin rene glutinous stygghet. Jeg forstår lengselen etter å få noe til å skje, hva som helst, selv om det er på bekostning av din egen fife. Mine brødre og søstre, jeg ber dere om ikke å gi etter for den fristelsen. Dine femmer er dyrebare for meg og de er dyrebare for oss alle. Livet ditt er juveler gitt til deg av den allmektige Gud og ikke til å bli kastet ned i gjørmen uten håp, uten hensikt. Så hva om du dreper noen få symbolske kongoider eller til og med noen få jøder? De avler raskere enn du kunne. muligens drepe dem, og de er ikke verdt en dråpe av ditt krystallinske ariske blod.

Vårt mål er ikke å oppnå privat hevn eller tilfredsstillelse for skadene vi har lidd som enkeltpersoner. Vårt formål er ikke engang å hevne vår rase som helhet, selv om vi i løpet av vårt arbeid delvis vil oppnå nettopp en slik generisk rettferdiggjørelse. Vårt mål er å forandre verden. Det største monumentet vi kan tilby til våre brødre og søstre som har dødd og som har lidd, er å sikre at våre barn og deres kan gå i sollyset i stedet for den mørke natten i Sion. Hvit seier vil være den søteste hevnen av alle.

FORSTÅELSE: Til tross for den nåværende nødvendigheten av streng lovlighet, må alle hvite revolusjonære forstå at det til slutt vil bli en væpnet konfrontasjon med USAs regjering.

En slik konfrontasjon vil skje som et spørsmål om historisk; uunngåelig, og det vil være den føderale regjeringen som initierer væpnet "mat når vi beseirer den politisk. Dette er begynnelsen på fase fire.

Vi må alle akseptere at det til slutt vil banke på døren i nattemørket, eller mer sannsynlig at dørene våre splintres.

åpner klokken fire om morgenen når ZOGs hemmelige politi kommer for å ta oss bort. Etter hvert skal vi finne rett spor politisk og propagandamessig og vi skal presse Systemet så hardt at det må ta det endelige, avgjørende skrittet med å kaste sin egen Grunnlov. Presset på etablissementet vil bli så stort at bare salami

Machine Translated by Google

taktikk, den gradvise skjæringen av våre rettigheter, vil ikke lenger være tilstrekkelig. Så vil "nød"-lovgivningen, interneringsleirene, piggtråden, torturkamrene, de hemmelige rettssakene og summariske henrettelsene, masseoppsamlingene av hvite, likestillingspolitiet for å undertrykke alle manifestasjoner av "rasisme", alt panopolet av tyranni og folkemord. Hvite har da ikke noe valg lenger. De kan ta opp pistolen eller de kan dø. Noen vil velge å dø, men flere vil kjempe. Husk, husk alltid de vikingkromosomene!

Hele trikset for vår vellykkede revolusjon må være å avholde den endelige konfrontasjonen så lenge som mulig. For hvert år blir vi litt sterkere og de blir litt svakere, og siden det ikke er noen tenkelig måte det nåværende Etablissementet kan rette seg opp på og rette forholdene på i dette landet, kan tiden bare være på vår side. Hvert år blir flere hvite brutalisert og fremmedgjort, hvert år svekkes systemet og arteriene herder litt mer, hvert år øker oddsen i vår favør med en liten brøkdel av et prosentpoeng. Når høyresiden kommer vil vi være en numerisk minoritet, et annet dårlig aspekt vi er nødt til å akseptere, fordi hoveddelen av folket vårt rett og slett ikke vil være villige til å våkne opp fra brystrørsdvalen før det skjer. Vi kommer til å miste Gud alene vet hvor mange brødre og søstre til Black Terror, til voldtekt og trusler, til Systemets helvetes fengsler.

Vi er nødt til å svelge utallige overgrep, ydmykelser, fornærmelser og fornedrelse selv, mens vi venter på at den rette tiden skal inntreffe. Men den tiden kommer, mine brødre! Den magiske 50/50 vil komme, og da vil gatene bli røde av det skitne blodet til Yehudi og leieboerne hans og de gjørmefargede kjæledyrene hans! Jobb for den dagen, mine brødre. Arbeid for det, og fremfor alt, lev for det! Ikke la Big Brother ta deg ut nå, ellers vil du gå glipp av den flotte dagen.

For nå, når jødeloven sier frosk, hopper vi. Når loven sier hopp, sier vi "hvor høyt?" Når loven sier løp, sier vi "hvor langt?" Jeg skulle ønske det var en annen måte, mine brødre. Men det er det ikke.

Machine Translated by Google

VI.
HANDELENS Triks

Følg nøye med på dette kapittelet, brødre, for det vil spare dere fra å kaste bort mye tid i mange blindveier. Den vil lære deg de nyttige snarveiene du trenger å vite, og den vil lære deg de tingene du ikke har råd til å ta snarveier på. Jeg skal gi dere noen taktiske godbiter som kan virke enkle, åpenbare eller i noen tilfeller unødvendige og utdaterte. Tilpass dem og forbedre dem, men husk at noen av disse små ferdighetene og taktikkene har vi lært gjennom årene gjennom bitter erfaring. Noe av kunnskapen her er bokstavelig talt kjøpt med hvitt blod, så selv om du ikke setter helt pris på det nå, ikke forakt det.

Det første du trenger er rimelig sikker kommunikasjon, så billig som mulig. I praksis betyr dette en veldig stor avhengighet av posten. Den nåværende portoprisen er 22 cent per innlandsbrev, og det er ikke billig, men sammenlignet med tre minutter med telefonkommunikasjon til selv den laveste prisen gir det mye for pengene. Du trenger minst én offentlig tilgangsadresse, for eksempel en postboks eller en absolutt sikker gateadresse, for innkommende post fra offentligheten og for din offisielle adresse. Du bør også ha minst to eller tre sikre e-postadresser, ukjent for fienden, hvor du kan motta e-post trygt og konfidensielt.

Den primære fiendeteknikken for å overvåke posten din er det som kalles "postomslaget". Dette innebærer gransking av den innkommende e-posten din, og i noen tilfeller din utgående e-post på alle måter uten å faktisk åpne den. De noterer poststempler, returadresser, mulige måter å identifisere avsenderen eller innholdet på. Noen ganger gjøres dette av postansatte og noen ganger av FBI-agenter eller lokale politi. Jeg pleide å se gjennom de små glassvinduene på det sentrale postkontoret i Raleigh om morgenen og se vår jødiske spesialagent for "nazi-desken" gå over partiets post med de negroide postkontorene, og prøve å finne ut hvem som var skrive til oss og hvorfor. Ved flere anledninger åpnet jeg postkassen med nøkkelen min, så de kunne høre meg, og ropte ut forskjellige jibber

som, "Det er et brev fra venninnen min!" eller "Jeg har ventet på den, den er fra ACLU," eller bare "Vil dere skynde dere? Jeg vil hente posten min og spise frokost!" Vi ble ikke underholdt.

Et postomslag er teknisk sett ment å gjøres kun med en rettskjennelse, men fienden ignorerer det etter eget fornøyelse, akkurat som han ignorerer de fleste andre slike regulatoriske inkunabler. Regler er for oss bondebønder, og loven er ikke bare et esel, det er et sirkus med tre ringer med et bur full av bavianer. De er ikke ment å åpne posten din med unntak av en rettskjennelse for hver enkelt vare i forhold til spesifikke anklager og på jakt etter visse spesifikke bevis, akkurat som å ransake hjemmet ditt krever en arrestordre. Dette er en annen du kan fortelle til marinesoldatene. Jeg kan ikke telle hvor mange brev og pakker NSPA mottok i løpet av årene «åpnet ved en feiltakelse». En pakke ankom vårt hovedkvarter i Chicago

Machine Translated by Google

viser synlige tennermerker, der en neger på postkontoret faktisk hadde tygget opp den fordømte tingen og fjernet halvparten av innholdet, enten det var under føderal ledelse eller bare stjålet, det skjønte vi aldri.

Faktisk trenger de ikke lenger å åpne posten vår skjult. FBI, BATF og andre byråer har nå en fluoroskopisk enhet som gjør dem i stand til å røntgenbilde brevene dine, og deretter mate det resulterende negativet inn i en datamaskin-de-krypteringsenhet som gjør tingen til et slags hologram, folder ut sidene, korrelerer alle dataene fra skanningen, nemlig papirtykkelse, i En tetthet, du kaller det, og rekonstruerer brevet ditt i en papirkopi uten noen gang å åpne konvolutten! SOB-ene kan faktisk lese e-posten din uten å åpne den! Jeg pleide å le av folk som lukket posten sin i aluminiums- eller blyfolie av frykt for slike skanningsenheter. Ser ut som den siste latteren i så fall er på meg og ikke på de jeg en gang betraktet som paranoide «kokker». I det siste har jeg til og med vært kjent for å skrive inn et spesielt sensitivt brev eller to selv, og hvis du sender noe med posten du ikke vil at Big Brother skal lese, så ikke nøl med å gjøre dette selv.

Ett råd, men: når du har å gjøre med det amerikanske postvesenet, er det alltid litt vanskelig å si når du blir konfrontert med bevisst tukling eller om det er enkel negerinkompetanse. Postkontoret har tradisjonelt vært en av de største tullerne for å gi niggere føderale sjekker under påskudd av at de tjener dem, i tillegg til en dumpingplass for hver hvit tulling og misfornøyd som har ormet seg til den nederste enden av offentligheten. gjennom. Hovedeksemplet på dette kom i 1979 da JDL sendte seks pakkebomber til ulike NS-grupper og eldre østeuropeere, meg selv på

listen. Fem av bombene ankom etter planen, ble lett oppdaget på grunn av deres klønete konstruksjon og utseende, og ble detonert av lokale bombegrupper. Min kom aldri. De fordømte negrene på postkontoret mistet bomben min! For alt jeg vet, kan det være at den sitter på kontoret for døde brev i St. Louis eller Saskatoon den dag i dag. Eller også stjal en postmonkoid den, tok den med hjem til Frogtown og tenkte at det var noe godt å spise, og fikk seg en overraskelse da han åpnet den.

Jeg kan legge til, for å dempe lettsindigheten her, at en av mottakerne av disse bombene var Tscherim Soobzokov, den sirkassiske samfunnslederen i New Jersey som senere ble myrdet av Jewish Defence League. Bare en påminnelse om at ingenting av dette er morsomt.

Telefoner kan være svært nyttige kommunikasjonsverktøy, men de har en tendens til å være dyre hvis de brukes mye, og de er også utsatt for fiendtlig trakassering. Jeg pleide å gå gjennom hver partitelefonregning og fjerne alle JDL-anropene som var blitt fakturert til nummeret vårt, Candygrams sendt til fremmede, falske telegrammer fakturert til nummeret vårt osv. Noen bevegelsesaktivister vil være sterkt uenige med meg på dette punktet, men personlig ser jeg veldig lite behov for at et hvitt revolusjonært parti skal ha et offentlig tilgjengelig telefonnummer. Når du har et oppført telefonnummer, ringer idioter deg og kaster bort tiden din. Jeg kan ikke telle hvor mange timer jeg har kastet bort på telefonen i

Machine Translated by Google

den meningsløse jakten på å prøve å overbevise folk om å bli med oss gjennom fornuft. Fornuft har ingenting med det å gjøre; Jeg tviler på om jeg noen gang har overtalt en enkelt hvit person til å slutte seg til bevegelsen gjennom rasjonelle, logiske resonnementer i løpet av den tiden jeg har vært politisk aktiv. Folk vil bli med oss når de er tilstrekkelig lei av forhold utenfor deres eller vår kontroll. I mellomtiden, hvis du lar dem, vil de ringe deg på telefonen og snakke skomakere i timevis.

Et annet problem med et åpent oppført telefonnummer er de evigvarende sveivsamtalene og spåner som ringer opp. Til å begynne med likte jeg å sparre med disse dustene, jødene og sentralbankene og dumme ungene og sporadiske niggere, pluss Jesus-freaks og sexpervertene og raringene som ville fortelle meg alt om de grønne mennene fra Planet Omega som strålte dårlige vibber hjemme hos dem. Etter hvert skjønte jeg at det å binde opp Partytelefonen, selv for en kort stund per samtale, var en slags seier for dem. Mens den hvite aktivisten tuller med en hebe-hekler, kan han gå glipp av det avgjørende varselet om et forestående politiraid. Telefonen er ikke et leketøy, det er et kommunikasjonsmedium og må brukes, ikke lekes med.

Et siste ord om bruk av telefonen: anta alltid, ALLTID at linjen er avlyttet!
Faktisk blir det ganske sannsynlig benyttet av minst ett offentlig byrå og kanskje flere "private" som ADL. Det er sant at hvis de vil bruke noe de registrerer mot deg i retten, må de ha en rettskjennelse, men det er bare en byråkratisk detalj. De lytter uansett, og hvis de plukker opp noe de tror de kan bruke til å henge, går de bare til en sympatisk føderal dommer og får ham til å signere en beleilig tilbakedatert autorisasjon. Jeg gjentar, behandle alle telefoner du bruker som om de ble avlyttet!
For det er veldig sannsynlig at de er det.

LIVET I SKUMRINGSSONEN

Som en hvit revolusjonær vil du finne at du lever i en slags limbo eller Phantom Zone, du må leve og fungere innenfor det såkalte "normale" samfunnet og likevel er du ikke, kan aldri bli, en del av det samfunnet. Du kan ikke bli med i flokken igjen selv om du vil, fordi hjernen din har blitt koblet fra brilleboksen og du kan aldri bli omprogrammert. Jødene vet dette, og det er derfor de aldri tilgir og glemmer aldri.
Det har vært mange tilfeller jeg kjenner til der aktivister har blitt lei og forsøkt å integrere seg på nytt i det som passer til «normalitet». De bryter alle politiske kontakter, flytter til nye byer, skaffer seg en ny vennekrets, til og med skifter navn noen ganger. det fungerer aldri helt, ikke helt, og noen ganger ti eller femten år senere vil flyktningen vende tilbake til hvit rasenasjonalistisk aktivisme.

Problemet, den uoverstigelige hindringen, er at uansett hvor hardt du prøver å skjule eller glemme faktum, så VET du! Du vet om jødene. Du vet hva som skjer og hvorfor ting er som de er, og du kan aldri plukke opp en avis eller slå på brystet eller gå ned en bygate igjen uten å tolke alt du ser, hører og lærer i lys av den kunnskapen . Det spiller ingen rolle om legningen din var eller er

Machine Translated by Google

Nasjonalsosialist, identitet, klan, revisjonist, nyfascist, hedensk vekkelse, Posse Comitatus, hva har du. I det øyeblikket den gnisten av kunnskap sprutet og flimret til en flamme i tankene dine for alle disse årene siden, var du permanent og ugjenkallelig tapt for jødenes sjelløse, glitrende Eden. I likhet med Adam ble du på en eller annen måte lokket til å spise av den forbudte frukten, og du kan aldri igjen gå inn i det falske paradiset av salig uvitenhet, å ta alt for pålydende og ikke

vite. For noen er bevisstheten om at de aldri kan gå tilbake selv om de prøver det verste med å være involvert.

Det faktum at du besitter denne dyrebare kunnskapen og du må leve og bevege deg i et samfunn som hovedsakelig består av mennesker som ikke gjør det, er en veldig vanskelig ting å tilpasse seg og i det lange løp forårsaker sannsynligvis mest problemer for aktivistens psyke. Det haster med å dele kunnskapen griper oss alle. Vi ønsker å ta de dumme goyene i jakkeslagene og skrike i ansiktene deres og riste kunnskapen inn i dem, skrike og riste til de forstår. Men det kan vi ikke gjøre. Vi må ikke prøve. Faktum er at det store flertallet av våre naboer, bekjente og medarbeidere ikke er klare til å assimilere denne forferdelige kunnskapen, og vil sannsynligvis aldri være det. Det eneste vi noen gang vil kunne gjøre med de fleste av dem er å overtale dem, gjennom gulroten eller pinnen eller begge deler, til å trekke tilbake deres aktive samarbeid med regimet og det meste av deres passive samarbeid også. De vil aldri hjelpe oss, og vi må være fornøyd med at de ikke hjelper ZOG heller.

Det er alltid en fare for at vi overreagerer, at vi derved får et rykte blant våre hvite medmennesker som å være krumspring, ekstremister, litt «kjekke». Dette er fatalt for vår troverdighet og må unngås for enhver pris. Det første trinnet i å kommunisere med folk er å få dem til å lytte til det du har å si, fordi de mener det er verdt å høre. Dette betyr at de må respektere deg som person. Hvis de respekterer deg og liker deg som mann eller kvinne, vil de gi dine politiske og sosiale synspunkter den tilliten.
Folk vil ikke høre på "kokker". De vil lytte til andre mennesker som de vet gjennom personlig erfaring er intelligente, av god karakter, mentalt og seksuelt normale, ikke avhengige av narkotika eller alkohol, ansvarlige medlemmer av samfunnet, og så videre. Dette er bildet vi må projisere, og hele livet vårt i samfunnet må bidra til dette.

FORSTÅELSE.- Hvite revolusjonære er alltid på scenen. De har ikke råd til en eneste lapp, ikke engang de mindre lappene som medlemmene av det hvite «publikum» kan slippe unna med. Publikum ser ikke på hverandre, de ser på DEG. Sørg for at de ser en mesterlig forestilling.

Et annet problem hvite revolusjonære møter i sin daglige kamp er paranoiaen.
Problemet er at bare fordi du er paranoid, betyr det ikke at de ikke er ute etter å få deg.
De er ute etter å hente deg.

Machine Translated by Google

Selv paranoider har fiender. Trikset er å skille mellom forsvarlige sikkerhetstiltak og grunnløs frykt som kan og noen ganger driver folket vårt rundt vendingen. Det er en fin kunst, en du må lære gjennom erfaring. Men jeg skal prøve å gi deg noen tips.

For det første, vær kjent med de i ditt område som faktisk kan prøve å skade deg. Utvikle et ekte etterretningssystem for aktivitetsenheten din. Identifiser kjente JDLere eller kommunister, kjent undercover politi og FBI, deres kjøretøy og lisensnummer, deres sannsynlige taktikk og angrepsveier. Ikke bare sitt og hoppe på skygger. Det ukjente er alltid nervepirrende, så prøv å gjøre dine genuine potensielle problemer til en kjent faktor i stedet for en ukjent. Når du føler at du har en ganske nøyaktig ide om akkurat hvilken type trakassering du kan forvente (vanligvis proporsjonal med aktivitetsgraden din), så prøv å ikke bekymre deg unødig. Ta det hele med ro. Anta at telefonene dine blir avlyttet, men ikke gjør en stor produksjon ut av det. Så langt som mulig, forutse bevegelsene deres, og når de skjer vil du ikke bli helt s

Yuppie-ledere og byråkrater blir stadig advart om farene ved stress, og det blir tredoblet for hvite politiske aktivister. Det offentlige bildet ditt skal være firkantet og skinnende og på ballen, men ikke vær redd for å gå i tempo. La tankene dine bli rolige, slapp av med jevne mellomrom, kom deg ut av byen din eller hvor som helst og få en endring av natur, et sted nær naturen, hvor du kan høre havet og lytte til vinden som rasler i bladene på trærne. Invester i en god båndekk og slapp av med god solid arisk musikk, barokkkammerensembler eller Hank Williams, hva enn du føler deg best med. Spill sport i stedet for å se dem på brystet. Spill et musikkinstrument hvis du har lyst til det. Spill sjakk, dyrke en hage. Ikke la presset og fiendens psykologiske krigføring redusere deg til et nervøst vrak. Vi gjør det mot ham.

Før du blir helt paranoid om en mindre hendelse, undersøk de fysiske bevisene. Tror du bilen din har blitt tuklet med? Hvilke konkrete bevis er det? Tror du at noen i det stille har drevet hjemmet ditt på jakt etter "bevis" eller plantet det samme? Hvilke konkrete bevis har du for denne troen? Det er rikelig med indikasjoner på at fiendens hemmelige operasjoner generelt er ganske inkompetente, og hvis de har rotet rundt, vil de vanligvis etterlate seg noen fysiske spor. Hvis du ikke finner noen klare, håndgripelige spor av fiendens aktivitet, er sjansen stor for at det er din overaktive fantasi.

Synes at! Alltid. Før du handler, før du snakker, tenk! Det er budskapet i denne boken. For det gjør fienden svært sjelden. Hele trikset for å få til dette er å få fienden til å reagere i stedet for å handle, få ham til å slå ut i alle retninger, spre innsatsen, svekke sin egen styrke i kostbare, men meningsløse blindveier. Vi kan gjøre dette hvis vi holder hodet kaldt, tenker, planlegger fremover og ikke lar ham få oss til å skrangle. Mens vi selvfølgelig rasler til helvete ut av ZOGs bur. Paranoia er et våpen, et tveegget. Vi må rette dens forkant mot systemet mens vi skjermer oss mot det. Det er ikke lett, og det blir ikke lettere fra nå av, men det er et livsviktig «triks» som vi alle må mestre.

Machine Translated by Google

HÅNDTERING AV FIENDES OVERVÅKNING

I hvilken grad du vil bli trakassert av fiendens myndighetsorganer avhenger av to faktorer, den første er hvor aktiv du er og hvor effektiv denne aktiviteten er. Den andre relaterte faktoren er nivået av press som det lokale jødiske etablissementet og deres ikke-hvite kolleger utøver på myndighetene for å «gjøre noe med disse forferdelige rasistiske antisemittene». Noen lokale politiavdelinger er mer politiserte enn andre og er dermed mer utsatt for manipulasjon og tvang. Representasjoner fra Anti Defamation League of B'nai B'rith om å ta "en aggressiv og kreativ rettshåndhevelsesholdning" mot hvit politisk dissens er mer sannsynlig å påvirke politiet i Silver Springs, Maryland enn de er i Bugtussel, Mississippi. Ikke det at ADL ikke kan komme til sheriffen i Bugtussel også, men det vil ta mer tid og de må gjøre det mer subtilt, for eksempel gjennom diskret tilbudte kampanjebidrag eller en rolig prat med Mississippi-guvernøren i State House over en bourbon og gren. Du bør gjøre deg kjent med nøyaktig hvordan ZOG opererer i ditt område og prøve å forutse bevegelsene deres.

En av de første tingene loven vil gjøre er å sette eventuelle identifiserbare hvite rasenasjonalister under overvåking. Denne seieren varierer i intensitet og omfang i henhold til hvor mye arbeidskraft som er tilgjengelig, bøyes sterkt det jødiske presset er, og hvorvidt de virkelig mistenker deg for å gjøre noe ulovlig. (Jeg gjentar for tiende gang at under de tre første fasene av det revolusjonære scenariet bør du holde deg ren.) De fleste hvite lokale politifolk har mer enn nok ekte

kriminalitet på hendene uten å kaste bort mye tid og krefter på å overvåke juridiske politiske aktivister av sin egen rase som de sannsynligvis er enige med i det skjulte, bare for å glede bakromsguttene i sentrum som får varme fra rabbiner Shlumpfelstein fra Interreligiøs Human Relations Council eller uansett hva den lokale ADL-fronten heter.

Hvis du kan dyrke et godt forhold til de lavt rangerte politimennene på takten, vil dette gi enorme utbytter. I de fleste avdelinger blir alle fra rangen som sersjant politisert og til slutt kompromittert ved å måtte stå på linjen for ZOG og vise "følsomhet for minoritetsbekymringer", dvs. politisk pålitelighet. Men politimannen på beatet får støyten av niggerisme hver dag, og han vet hva som er hva. Politiets mentalitet vil bli nærmere diskutert senere, men her diskuterer vi å håndtere dem på en-til-en-gatebasis. Husk at hvis og når du blir tilstrekkelig farlig for systemet til å fortjene et voldelig angrep på ditt liv eller din frihet, er det mer enn sannsynlig politimannen på rytmen, en hvit mann som deg selv, som vil bli sendt etter deg. FBI og BATF har blitt noe nervøse i løpet av årene for å ta på seg hvite rasister og gjør det sjelden lenger uten omfattende hjelp fra lokalt politi som vil ta hoveddelen av risikoen hvis skyting starter. (Lokale politifolk misliker og forakter generelt føderale agenter, noe vi kan lære å spille på.)

Machine Translated by Google

Husk: en politimann er vant til å håndtere kriminelle og punkere. Billig bravader, uanstendig overgrep, lettvinte løgner, mutt frekkhet, han har sett alt. Hvis du oppfører deg på en slik måte mot ham, vinner han forutsatt at rabbineren har rett og at du bare er et lavt kriminell avskum, og han vil behandle deg deretter. Behandle alltid hvite patruljemenn og sersjanter med respekt, høflighet og profesjonalitet. Dette vil gi utbytte, og dessuten fortjener de fleste av dem det. Fra løytnant og oppover begynner råttene å sette seg inn, og sjansen er stor for at du har å gjøre med en leiesoldat hvis ide om lojalitet er å forbli kjøpt, selv om betalingsmestrene hans er engasjert i å ødelegge rasen hans. Med høyere rangerte politimenn vær kul, høflig og korrekt. Fortell dem ingenting overhodet. Ikke noen gang, ikke under noen omstendigheter. Ikke diskuter noe politisk med dem i det hele tatt. De er ikke potensielle rekrutter, de gjør ingenting uten grunn, og de er alltid ute etter noe ut av deg for sine egne ondsinnede formål, (se det senere kapittelet med tittelen Mat to Do M

Elektronisk overvåking vil være den vanligste formen for spionasje du vil bli utsatt for. Det er kostnadseffektivt, relativt enkelt og frigjør arbeidskraft for ekte kriminelle etterforskninger. Det gjør politiet i stand

for å forsikre rabbiner Shlumpfelstein og byrådsleder Nicodemus Washington om at det virkelig blir gjort noe med disse stroppy honkies og til slutt vil de bli kastet inn i de dypeste og mørkeste fangehullene i Sion hvor slike kjettere og blasfemister hører hjemme. I tillegg, hvis du er dum nok til å se bort fra mine gjentatte påbud mot ulovlighet, kan de til og med fange deg på å gjøre noe ulovlig og virkelig låse deg inne. Teknisk sett er all elektronisk overvåking ment å være strengt kontrollert og kun utføres etter en rettskjennelse, men jeg kan desinfisere og legalisere båndene deres når som helst med signaturen til en dommer som praktisk talt ikke vil legge merke til at dokumentene er datert tre. måneder før. Jeg har ennå ikke hørt om ett enkelt tilfelle der en politibetjent eller føderal agent har blitt disiplinert på noen måte for å misbruke elektroniske avlyttingsprosedyrer. Det er deres hovedvåpen mot oss, tett fulgt av bruk av inform

Jeg har allerede diskutert telefonavlytting. Det pleide å være at de måtte snike seg inn i hjemmet ditt på en eller annen måte og faktisk installere feilen inne i selve telefonrøret, men de gjør alt nede ved sentralbordet nå, ellers slår de seg på en linje ved en koblingsboks på en stolpe på noen måter fra huset eller leiligheten din. Sjansen er stor for at når du flytter inn i et nytt nabolag eller får installert en ny telefon, og de finner ut om det, vil du legge merke til en servicebil fra et telefonselskap og en "linjemann" opp på en stolpe i nærheten veldig kort tid etterpå. Det er derfor lurt å ikke gi dem beskjed om hvilke telefoner du bruker til ditt politiske arbeid. Dette er ikke alltid lett, siden datamaskinene deres kan ta en liste over kjente hvite patrioters telefoner over hele landet, søke i byens eller fylkets telefonregninger og skanne hundretusenvis av anrop, og i løpet av få minutter spytte ut en liste over hvem i området har kalt identifiserte hvite rasenasjonalister. Et roterende system med spesifikke tider og telefonkiosker er bedre, men igjen hvis de får med seg, kan de bruke datamaskinene sine til å delvis eller helt rekonstruere mønsteret ditt for telef

Machine Translated by Google

Mange telefontapper har rett og slett direkteopptakere festet til seg som er lydsensibiliserte for å slå på og begynne å ta opp på visse nøkkelord som «pistol», «bombe», «drepe» "Jøde" osv. Når du må snakke på en avlyttet linje, kan det være en god idé å bruke esopisk språk, fabelspråket. Bruk kodeord som "kjeks" for pistol, "sement" for eksplosiver, "kakerlakk" for jøde osv. Dette forutsetter at du diskuterer slike ting på en avlyttet linje til å begynne med, noe som ikke er en god idé, men der er tider da du må bruke disse ordene i en helt legitim sammenheng. Mange er tiden i NSPA da jeg sa "våpen" eller

«bomber» i en helt lovlig samtale, mens jeg snakket om en nyhet eller artikkel jeg skrev, og jeg hørte et hørbart klikk da opptakeren startet.

Faktiske insekter blir ofte plassert i hjemmene og bilene til hvite patrioter, vanligvis gjennom "svartsekkjobber". Dette er innbrudd utført av politi eller føderale agenter for å utføre ulovlige søk, stjele eiendommen din, plante elektroniske avlyttingsenheter eller skjule belastende bevis som narkotika eller håndgranater i hjemmet ditt som de deretter kan "finne" på et eller annet påskudd. egentlig veldig lite vi kan gjøre med dette hvis de virkelig er bestemt, bare forbli lovlige, foreta periodiske søk etter feilene og kjøre videre. Hvis de vil sette deg bort, kommer de til å gjøre det, og de vil ikke tillate kresne små detaljer som lov, moral eller fakta stå i veien for dem. Dette er noe vi må akseptere før vi noen gang blir involvert i ikke-godkjent politisk aktivitet. Det er tilgjengelige manualer i den underjordiske pressen om hvordan du finner og fjerner avlyttingsenheter, hvordan du gjør en "sweep" osv. Lær disse teknikkene og øv dem regelmessig. Vær forsiktig med hvem du snakker med om hva, vær forsiktig med hva du sier på telefonen, og fortsett å kjøre. Jeg pleide å spille spill med overvåkingsteam. I Arlington ropte jeg noen ganger til FBIs skyggebiler, "vi skal til trykkeriet nå!" eller hvor vi nå skulle.

Noen ganger mistet jeg dem ved å kjøre på rødt lys, svinge meg rundt blokken, og så trekke meg opp ved siden av de forvirrede Gmen ved neste lys og sa: "Hei, folkens! Fint vær vi har!" Jeg glemte imidlertid at dette ikke er et spill, og at dette var ondskapsfulle kjeltringer jeg rotet med, og etterhvert fikk jeg kompetanse.

Jeg og en annen smart-aleck-unge ved NSWPP-hovedkvarteret bestemte oss for å spøke med droidene. Vi gjennomførte en prangende samtale på telefon om en forsendelse med ulovlige våpen, og nevnte et sted og et tidspunkt vi skulle begrave disse gjenstandene. Vi dukket opp med et par plastposer fulle av skittentøy og begynte å grave, hvorpå en hær av flakjacketed Feebies og lokale politimenn reiste seg opp av jorden og tok tak i oss. Da det gikk opp for jævlingene med nålhodet at de hadde vært offer for en Dick Tuck-prank, tok de oss med inn i distriktet (vi hadde blitt tatt til fange i Virginia) og låste oss inne på Anacostia politistasjon, en lokal DC copshop . Vi ble aldri formelt arrestert under hele 8 timers prosedyren. Jeg ble lenket til en radiator, og etter et par timer kommer en nigger DC-politisersjant inn og uten et ord fortsetter han å slå meg innen en tomme av livet mitt med et vått håndkle, nevene og de åpne håndflatene hans som han klappet sammen over ørene mine, forbannet nær ved å sprenge trommehinnene mine. Den andre ungen fikk det samme

Machine Translated by Google

behandling i rommet ved siden av, fra en hvit frafallen politimann. Vi ble deretter kastet ut døren til politistasjonen og bedt om å gå hjem til Arlington, dette var rundt midnatt i den verste negerslummen i Washington DC

Den andre ungen kunne ikke ta det, og han forlot hovedkvarteret like etterpå. Jeg holdt meg til bevegelsen, men lærte å ikke behandle denne kampen som et spill. Det bør du også lære deg, brødre, og det rett fort. Livet ditt kan godt avhenge av det. FBI-menn og andre føderale agenter er spesielt trente mordere, og i mange tilfeller er personene du vil forholde deg til faktiske mordere også. Vi er forbannet heldige at de ikke kastet bort oss og dumpet oss i Potomac den kvelden. Hvis de gjorde det, ville ingen ha reist et klynk av protest, fordi vi var "nazister", og alle vet at "nazister" ikke engang har rett til å eksistere.

FORSTÅELSE: Det er uklokt å spille spill med det hemmelige politiet til enhver nasjon eller regjering. Slike menn er ikke kjent for sin myke natur eller sin sans for humor.

HVORDAN FINNER DU EN INFORMANT

Den andre angrepslinjen fienden vil bruke mot aktivitetsenheten din, vil til slutt være informanten. Det er viktig å være klar over at informantene, på grunn av funksjonens karakter og oppgave innenfor aktivitetsenheten, alltid oppfører seg på samme måte. Det er variasjoner på temaet, men med litt innsikt og litt kunnskapsrik vil du kunne få øye på mønsteret. Jeg gjentar at praktisk talt hver agent eller informant etterlater de samme avslørende tegnene og skadene. Jeg er ikke bortsett fra den elendige Bernard Butkovich, BATF-agenten som var med på å skape Greensboro-fiaskoen. Vi hadde faktisk allerede sett Butkovich som en plante, og forrige gang han dukket opp på et partimøte ble vi bare begrenset av tilstedeværelsen av reportere og TV-kameraer fra å konfrontere ham med bevisene vi hadde samlet. Butkovich var bare uvanlig ved at han var et faktisk merke som bar ATF-agent, mens de fleste informanter er en lavere type kriminell, en småtyv eller narkotikabruker.

Jeg kan legge til at Butkovichs påfølgende død i en mystisk flyulykke gir en interessant liten moral for de 'droidene i tredelte dresser som stoler på onkel Slime som den store hvite faren

som for alltid vil verne om og beskytte dem i sin ormefulle barm. Butkovich gjorde onkel flau med sin inkompetanse, og onkel setter ikke pris på å bli flau av sine tjenere. Og mange ting kan gå galt med de små privatflyene, selv for en erfaren pilot ah, men jeg avviker. RIP., skurk.

Følgende punkter skal ses etter i ulike anlegg. De er kanskje ikke alle til stede, men ser etter et overordnet mønster av mistenkelig oppførsel og rare tilfeldigheter. Også sikkert

Machine Translated by Google

Atferds- og aktivitetsmønstre indikerer at du kan ha å gjøre med en faktisk Fed eller en annen politimann av gumshoe-type.

1. *Småkriminell virksomhet.* De fleste informanter hengir seg til en eller annen form for kriminalitet, riving av salgsautomater, salg eller bruk av myke stoffer, "fem finger-rabatter" på K-mart eller dagligvarebutikk, osv. Folk som det burde ikke være i deres hvite politiske aktivitetsenhet i alle fall, men jeg nevner dette fordi det er en viktig indikator på holdning. Noen som vil butikktyveri eller stjele fra en parkert bil eller selge narkotika har ingen personlig følelse av integritet eller ære og vil selge ut deg, vennene hans, sin egen bestemor eller hvem som helst i bytte for små mengder penger, ellers immunitet mot straffeforfølgelse. Den mest patetiske saken jeg noen gang har hørt om var Royal Canadian Mounted Polices viktigste informant i en rekke assorterte kanadiske grupper. I årevis var denne mannens pris ti kanadiske dollar og to flasker rom hver uke. Jeg vet ikke hva som er mer grotesk, det eller det faktum at mannen fortsatt henger i periferien av bevegelsen til tross for sin rekord og hans åpenbare alkoholisme og senilitet.

2. *Informeren snakker stort, men produserer lite.* Han er alltid i nærheten, og ønsker alltid å møte nye mennesker, han ønsker alltid å avsløre alle freebies, alltid full av historier om hvordan han kommer til å gjøre dette, det, og det andre for bevegelsen. Og likevel ser det ikke ut til at disse store tingene på en eller annen måte blir til virkelighet. Avdøde Joe Tommasi ble advart av en kontakt ved det lokale politihovedkvarteret om at et så lavt liv forsøkte å infiltrere NSWPP-enheten hans i Los Angeles på vegne av LAPD. Tommasi brukte et enkelt middel: hver gang fyren kom rundt El Monte-hovedkvarteret ble han satt på jobb, og skittent arbeid. Han vasket opp; han renset trykkpressen; han klippet plenen; han brettet aviser til fingrene var svarte av blekk; han ryddet toalettene. Hans entusiasme for den nasjonalsosialistiske nye orden tok omtrent tre uker å forsvinne, og vi hørte aldri om ham igjen.

3. *Melderen ønsker alltid navn og adresse.* Han melder seg ivrig frivillig til å hjelpe med utsendelser av bulletiner og aviser, for i

standpunkt, fordi han kan få en dekko på postlisten. Han har alltid med seg skrapepapir eller en liten notatbok slik at han kan få navn og telefonnumre til nye mennesker. Han har et godt minne for skilt og en stor interesse for biler. ("Say, what year of Pontiac is that you're drivin', brother?") Han er fascinert av våpen - han elsker å plukke dem opp, håndtere dem, se lenge og nøye på serienumrene, finne ut alt om hvor folk fikk dem, hvor mange andre våpen de eier, hvordan våpenopplevelsen deres er osv.

4. *Informeren liker å vandre.* Du vil finne ham overalt, spesielt rundt hjemmet eller kontoret. Du vil finne ham rote i skuffer på et eller annet påskudd, på jakt etter en fyrstikk eller en penn eller hva som helst. Du vil finne ham titte inn i garasjen din, soverommet ditt, kontoret eller arbeidsrommet, mørkerommet ditt, trykkeriet ditt, uansett hvor han ikke har noe å gjøre. Du vil støte på ham ved et uhell på gaten.

Machine Translated by Google

Han vil alltid være rundt, dukker opp til uvanlige timer, og ringer deg for uendelige og meningsløse samtaler.

5. ***Informeren elsker å snakke om ting som er voldelige og ulovlige.*** **Dette er merket til agentprovokatøren, en beastie som er noe forskjellig fra den rette avføringsduen. Alltid klarer han på en eller annen måte å få samtalen rundt til bombing, skyting, sabotasje, alt og alt som aktivitetsenheten din ikke bør bry seg om i fase én, to og tre. Du vil merke at han blir spesielt opprørsk på telefonen, som mer enn sannsynlig blir avlyttet og tar opp samtalene dine. Han har mystiske "kontakter" som kan skaffe deg håndgranater, eksplosiver, maskingevær, antitankraketter, giftgass, MAC-10 maskinpistoler, stjålne statlige kjøretøyer, Claymore-miner, taktiske kjernefysiske stridshoder, hva som helst du vil, bortsett fra kontanter og kontorrekvisita du virkelig trenger for å drive en juridisk politisk gruppe. Morsom ting med de "kontaktene" hans - de kan skaffe deg praktisk talt alt ulovlig, uten svette, men be dem komme med noen ruller med frimerker eller noen hundrelapper som en donasjon? Ikke på nakken din!**

6. ***Informeren er vanskelig å finne.*** **Han er veldig skeptisk til å fortelle deg hvor han legger hodet om natten. Han er personlig sikkerhetsbevisst til et punkt av paranoia. Dette er fordi han vanligvis har mye å være paranoid over; veldig ofte er du ikke den første gruppen mennesker, politiske eller bare kriminelle, som han har skriket på. å informere er en dårlig vane som er svært vanskelig å bryte når den først er tilegnet; ganske ofte vil ikke "saksbehandleren" eller "kontrollen" hans nede ved politihovedkvarteret eller den føderale bygningen la ham komm**

7. ***En informers forsidehistorie sjekker ofte ikke ut.*** **Så langt det er mulig, kjør bakgrunnssjekker på alle du mistenker. Det er alle mulige måter å gjøre dette på. Vi lever i et komplekst samfunn, og det er veldig vanskelig for noen å skjule sin virkelige livshistorie for noen andre som kan tauene. Dyrk kunsten å spore opp og mudre opp informasjon om mennesker. Det er ikke bare en viktig intelligensfunksjon og avgjørende for sikkerheten din, det er også morsomt og en utfordring, en mental øvelse like god som ethvert brettspill. Jeg vil ikke gå nærmere inn på dette fordi det er et emne for seg selv.,**

Til slutt må jeg gjenta min advarsel om kvinnelige agenter. De fleste hvite rasenasjonalistiske aktivister er fortsatt menn, av ulike grunner har de mest å gjøre med det faktum at hvite menn er mest umiddelbart, personlig påvirket av dette samfunnets grusomme sykdom og tyranni og derfor har vært de første til å våkne opp. Kvinnelig deltakelse i Bevegelsen øker, en utvikling jeg hilser velkommen, men faktum er at vi fortsatt har for få søstre i kampen og de fleste som er med er gift. Denne mangelen på kvalifiserte kvinner er en veldig alvorlig akilleshæl for oss, og fienden vet dette faktum og utnytter det.

Det er veldig vanskelig for en hvit arisk mann med normale instinkter og vårt folks innavlede følelse av ære, tillit og anstendighet å underholde mistanken om at hans sexpartner som har delt den mest intime og personlige delen av livet hans kan være en dødelig fiende. Når dette

Machine Translated by Google

skjer, er det ofte mer følelsesmessig og åndelig knusende for mannen enn en JDL-bombe eller en trakassering av FBI ville være. Det er klart at vi ikke kan jage bort noen attraktive unge kvinner som viser interesse for de unge guttene våre, ellers ville vi miste de unge guttene som fester seg på kort tid. Vær på vakt, vær profesjonell i dine forhold til kvinner - dvs. ikke hengi deg til puteprat om bevegelsesvirksomhet - og det ville ikke skade å sjekke ut vennene dine til folket ditt. Og din også.

Mens jeg er på dette emnet, ønsker jeg å gi videre et viktig råd. Aldri, ALDRI tillat deg selv å komme i en situasjon der du er alene med en ikke-hvit kvinne, en kvinnelig politibetjent eller en kvinnelig reporter. Hvis virksomheten tvinger deg til å forholde deg til kvinner av denne typen, sørg alltid for at du er i en gruppe, på et offentlig sted eller på annen måte ledet.

To ganger etter min erfaring har hvite aktivister blitt lokket inn i kompromitterende stillinger av kvinner som deretter ropte "voldtekt!" I begge tilfeller var disse kvinnene jøder som var veldig hvite, medlemmer av JDL som gikk under dekning for dette spesifikke formålet.
(Kanskje en av dem var gift med en annen jøde ved navn Potifar? Jeg husker det

et av ofrene våre i LA-saken het Joseph.) I ett tilfelle var det arrestasjoner i en brann med svært, veldig dårlig publisitet. De slo gutta våre i NS-uniform under et møte, og forsidebildene viste at de ble tatt med inn i copshop i håndjern mens overskriftene skrek «NAZIS VOLDTA JEWISH GIRL!» Ingen av sakene kom til rettssak fordi i begge tilfeller håndterte våre folk det på den eneste mulige måten. Den lokale lederen av Jewish Defence League ble konfrontert, en pistol produsert for å fange oppmerksomheten hans, (i ett tilfelle dyttet inn i munnen og hammeren spennet), og det ble deretter forklart til den skitne kiken at det var visse regler i spillet med alternativ politikk og at falske voldtektsanklager brøt reglene. I begge tilfeller dukket aldri de kvinnelige klagerne opp i retten, og våre brødre ble løslatt, forhåpentligvis for å utvise mer forsiktighet i fremtiden, nemlig der de holder det.

Det kan kommenteres at den foregående anekdoten ser ut til å bryte med mitt forbud mot ulovlig aktivitet. Ikke så. Mitt påbud til dere alle er å overleve og utføre oppdragene deres.
Akkurat nå er det å bryte loven og gå i fengsel for resten av ditt naturlige liv mot-overlevelse, og dermed unngås. Å gå i fengsel på en bomvoldtektsrap ville ha samme effekt. Det er også motoverlevelse. Mitt budskap i alt dette er enkelt: gjør alt du må gjøre for å vinne. Det er det ultimate "trikset".

Machine Translated by Google

VII
HANDELENS Triks (fortsettelse)

Flere handy-dandy hint for den hvite revolusjonæren:

Den grunnleggende litteraturlinjen. **Du bør ha et tilstrekkelig lager av brosjyrer, brosjyrer og andre korte gjenstander som forklarer organisasjonens program og ideer om rase, økonomi, jødespørsmålet, gjenoppbyggingen av samfunnet og så videre. Organiser denne grunnleggende linjen med kort, lesbar litteratur i små pakker som inneholder seks eller åtte varer, og vær aldri uten noen få i bilen eller hjemme eller på arbeidsplassen, slik at du kan slå mens strykejernet er varmt hvis du føler at du har fikk et godt prospekt. Du bør aldri gi folk store, tykke, tunge bøker å lese før de allerede er «hooked». Deres første kontakt med bevegelsen bør være deg og din ansikt-til-ansikt samtale, etterfulgt av l Brikkene i denne grunnleggende introduksjonspakken skal være korte, lette å lese, grafisk glimrende og med så mange bilder og tegninger som mulig. Med tanke på de synkende leseferdighetene til hele den amerikanske befolkningen, inkludert det hvite samfunnet, bør alt skriftlig materiale gitt til potensielle rekrutter være så enkelt som mulig til å begynne med. Senere, når de er minst halvveis engasjerte og du vet at de er tilstrekkelig kunnskapsrike og intelligente til å lese og forstå, så kan du prøve dem på de store tykke bøkene som Mein Kampf eller What Way Western Man? eller Imperium.**

Jeg har funnet ut at to verk av George Lincoln Rockwell, brosjyren In Hoc Signo Vinces og hans hovedverk Mite Power er utmerkede startere for nybegynnere innen rasebevissthet. De er rett og slett skrevet, skarpe og konkrete, og ikke for lange. En annen ting du trenger å starte nybegynnere på veldig tidlig, er Holocaust-revisjonisme. Din grunnleggende litteraturlinje bør inneholde minst én brosjyre mot Holocaust, for eksempel en rask kommentar om Anne Frank-svindel. Det neste trinnet bør være Harwoods Did Six Million Really Die? Husk at det såkalte Holocaust er jødenes viktigste gjenværende moralske grunnlag for å legitimere deres ødeleggelser av samfunnet og grusomhetene som er begått.

av Israel i Midtøsten. Verden er sjokkert og sint over det jødene gjør, men fortsetter å snuble over utryddelsesløgnen den konstante skrikingen og kvetsjen om de påståtte grusomhetene i Auschwitz, osv. Fjern det fra dem og alt du har er en rottepakke med løgnere, tyver og smågangstere. Verden begynner å bli ganske lei av jøden og håndbagasjen hans, og det ville ta svært lite for å overtale nasjonenes godhet til å tråkke på disse insektene, når Holocaust-jukset først er avskaffet.

Studer "vitne" og propagandadistribusjonsteknikker til grupper som Jehovas vitner og pinsevenner. Mormonene har hele misjonæren til å øve seg på en fin kunst, og deres taktikk ville godt betale tilbake studiet. Vær aldri redd for å lære av andre bevegelser, høyre ving eller venstre ving. Husk at uansett hvilke kommunikasjonsveier eller kommunikasjonskanaler du bruker med ditt lokale hvite fellesskap, vil fienden forsøke å hindre og stenge av. Ha alternative planer tilgjengelig slik at når

Machine Translated by Google

ZOG slår av én form for informasjonsdistribusjon eller agitprop, du kan bytte til en annen kanal uten avbrudd.

Defunksjonalisering. **Hvis du er tilstrekkelig aktiv, vil du til slutt bli identifisert av fienden og målrettet for offer. Fra deres synspunkt er det viktig at du blir gjort til et eksempel for å skremme andre hvite mennesker bort fra ethvert engasjement i rasenasjonalistisk eller annen dissidentpolitikk. I noen land blir nasjonalsosialister eller hvite rasenasjonalister ganske enkelt dratt bort og løftet blikket. I dette landet krever fiendens spillplan litt mer subtilitet. Det mest lumske trekk ved demokrati er at det opprettholder et påskudd om frihet for hvite mens det faktisk nekter dem frihet og selvbestemmelse. Dette holder dem mer eller mindre fornøyde, og fremfor alt holder det dem i arbeid, produserer samfunnets faktiske rikdom og opprettholder systemet i eksistens.**

Fienden kan til slutt låse deg inne også, enten fordi du har vært så dum å bryte loven og gi dem et håndtak på deg, eller ellers ved å lage bevis på at du har begått en forbrytelse og betale en informant, med kontanter eller mildhet , for hans egne forbrytelser å reise seg på et vitnebord og sverge livet bort. Deres første og primære våpen mot hvit politisk dissens er imidlertid defunksjonalisering, svartelisting av kjente hvite rasister i en lokalitet og en avvisning av å la dem tjene til livets opphold og dermed overleve i det såkalte "legitime" samfunnet.

Defunksjonalisering er ikke lenger fullt så effektivt som det var, fordi det i mange områder av USA er mangel på arbeidskraft av peon-typen, og en virkelig målbevisst hvit kan alltid falle tilbake på å snu hamburgere, skyve kost eller nattevakt på Quik-Pik. Dette er ikke mye hjelp hvis du har tjent $12,00 i timen som en dyktig mekaniker eller $16,00 i timen som rørlegger eller hva som helst, og du må falle ned til minstelønn på Burger King. Men burger-dooling er i det minste en jobb. I 1977 ble 1 svartelistet i Raleigh av ADL og boikotten var så total at mellom da og 1981 da jeg forlot byen, jobbet jeg totalt tre dager på papiret, lovlig. Det var heller ikke i mangel av at jeg prøvde. Jeg la inn rundt 200 søknader i løpet av årene 1977 og 1978, og i et par tilfeller ble jeg nesten ansatt inntil min rutinemessige kredittsjekk før ansettelse kom tilbake med "kontakt Goldstein's Fashion Outlets for spesiell ref." (Jøden som drev denne butikkjeden var den lokale ADL-distriktsformannen.) Etter det var det ikke nødvendig å defunksjonalisere meg, for jeg var i avisene hele tiden og i alle fall hadde jeg gitt opp å prø

I dag tror jeg ikke det ville være mulig for ADL å gjøre dette fordi Raleigh har blitt så yuppiefied at mangelen på arbeidskraft har nådd akutte proporsjoner og Raleigh-bedrifter begynner å importere kinesere og sikher for å snu burgerne og bemanne kassaapparatene deres. . Min gjetning er at når jeg blir målrettet igjen og mister min nåværende jobb, vil jeg være i stand til å burger-doodle eller gjøre noe til minstelønn fordi bedrifter er så avgjørende mangel på kompetent (dvs. hvit) hjelp.

Machine Translated by Google

Dette gjelder selvfølgelig ikke på alle områder. Dessuten er jeg singel (nå) og mobil, og jeg har råd til å øke innsatsen og dra dit arbeidet er. For den gifte mannen med en familie, et boliglån og røtter i samfunnet er trusselen om defunksjonalisering dødelig. Det er praktisk talt ingen rettslig regress tilgjengelig. Jeg har ennå ikke hørt om noen hvit nasjonalist noe sted som har bestridt en politisk motivert oppsigelse i retten eller fått noen form for kompensasjon i det hele tatt, ikke bry meg om å bli ansatt på nytt. Defunksjonalisering er faktisk en verre trussel mot oss enn å bli ansett for falske «forbrytelser». Det er mest effektivt, siden en mann som kjemper for økonomisk overlevelse neppe i alle fall kan engasjere seg i uautorisert politisk aktivitet. Det er kostnadseffektivt fra deres synspunkt og utsetter dem ikke for den samme risikoen som det å fabrikere kriminelle anklager kan gjøre; falske "bevis" og falske vitnesbyrd har en ekkel vane med å komme uten lim, noen ganger år etterpå, og disse hendelsene kan være pinlige for yuppier i tr

Det er flere måter systemet formidler sine ønsker til sjefen din i spørsmålet om fortsatt ansettelse. For det første har media en bash på det. Når du først er identifisert, blir navnet ditt, adressen og arbeidsstedet ditt strødd over hele forsiden av lokalavisen, vanligvis sammen med et fotografi av deg som er arrangert eller i noen tilfeller behandlet for å få deg til å se så stygg og tåpelig ut. og uønsket som mulig.
Ofte er dette alene nok til å gjøre susen: du kommer på jobb neste morgen og en rosa slip venter. Media kan også prøve å ringe deg på jobb, komme rundt for å "intervjue" deg på jobb, henge rundt på parkeringsplassen og trakassere dine medarbeidere med dumme spørsmål. ("Visste du at Bill Jones var en nynazist/klansmann/høyreradikal? Visste du at han har en pistol? Visste du at medlemmer av organisasjonen hans ble arrestert av FBI for konspirasjon for å sprenge barneskoler fulle av lite barn?")
Svært få bedrifter kan ta denne typen behandling lenge.

Hvis det ikke gjør det, er det neste trinnet vanligvis et besøk fra ditt vennlige nabolag FBI. Det burde være unødvendig å si at de bare ikke kunne passe inn i de travle timene deres for å stille deg "rutinespørsmålene" hjemme eller i helgen, og de måtte bare komme og se deg på jobb med drilleri. Et favoritttriks er å intervjue deg i nærvær av din overordnede eller sjef, "bare slik at han skal vite at alt er oppe og opp." Spørsmålene deres omhandler da våpen, bomber, dine assosiasjoner til reelle eller påståtte kriminelle elementer, ditt bekjentskap med andre rasenasjonalister som er rettmessig eller urettmessig dømt for voldelige ulovlige handlinger osv. De vil også nevne den riktignok reelle muligheten for at du og din arbeidsplassen kan være offer for våpen eller brannstiftelse fra venstresiden eller JDL. Når de går, har sjefen din en sak om de skrikende memiene, og dagene dine som ansatt der er talte.

Hvis det ikke lykkes, er det alltid ekstra-juridisk press fra ADL eller den voldelige, radikale venstresiden. Det vil bli gjort klart for din arbeidsgiver at så lenge han holder deg på, vil han ikke få visse kontrakter og kunder som tidligere, eller han vil noen ganger bli tilbudt en spesielt stor kunde eller en plommekontrakt hvis han sier opp deg. Han kan plutselig oppleve at han ikke er i stand til å skaffe seg forsyninger av en avgjørende råvare eller gjenstand som virksomheten må ha for å fungere. Hans faste kunder vil plutselig henvende seg andr

Machine Translated by Google

vil plutselig bli gjenstand for omsetningsavgiftsrevisjoner og IRS-undersøkelser. Han vil finne sin kreditt hos leverandører avskåret og kontanter på fathodet kreves for hvert kjøp, et grunnlag som svært få bedrifter i dag kan

operere. Hver dag vil han få beskjeden om at en av hans ansatte definitivt ikke er kosher. Denne typen subtile press er det jødene utmerker seg med, teknikken de har utviklet og forfinet i tusenvis av år, helt siden Joseph tok det egyptiske kornmarkedet og Yehudi fant ut at det var så mye lettere å ta en "kutt" av hedningens arbeid. og lønnsomt enn å jobbe. Penger er et verktøy, men det kan også være et instrument som jøden spiller som en virtuos når han har lyst til. Det er den eneste tingen de er veldig gode på.

Med mindre sjefen din er en mann (eller kvinne) av virkelig eksepsjonell karakter, vil han ikke være i stand til å motstå denne symfonien på shekel lenge. Det er imidlertid fortsatt andre piler i fiendens kogger for å skyte på lønnsslippen din. Når ultra-venstre eller JDL går inn i handlingen, kan ting bli veldig hårete. De kan ta opp arbeidsplassen din, med påfølgende ugunstig medieoppmerksomhet. De kan steine eller kutte dekkene til bedriftens leveringskjøretøyer. De kan knuse vinduene i anlegget eller kontoret. De kan angripe deg utenfor jobben din eller brenne bilen din på parkeringsplassen. De kan brannbombe butikken eller utstillingslokalet ditt midt på natten, eller avfyre skudd fra biler i fart. Alle disse tingene har skjedd med meg eller folk jeg har kjent, og sammen danner de et mønster av trusler og trakassering som er nesten umulig for noer

Et annet sett med problemer du kan ha på arbeidsplassen, vil ikke komme fra utenforstående, men fra bekreftende handlings-niggere og spiker, og i noen tilfeller røde hvis du er i en stor fabrikk eller installasjon. Hvis du jobber i et fagorganisert anlegg, kan de true med å gå i streik hvis du ikke blir sagt opp. (Slik ble jeg oppstartet fra Hillhaven Convalescent Home i Raleigh i august 1977. Det svarte pleie- og kjøkkenpersonalet truet med å gå ut og jeg ble sparket i løpet av en time.) Hvis det er kommunistisk infiltrasjon på butikkgulvet ditt, kan du bli angrepet i mørke hjørner, bilens dekk vil bli kuttet eller bensintanken sukkeret osv. (En rask liten forretningshemmelighet: ha alltid en lås på bensindekselet og om mulig på panseret også. De elsker å kaste

Motvirke defunksjonalisering. **Først og fremst, husk at som alltid vil presset du blir utsatt for på jobben stå i direkte proporsjon med nivået av åpenlyst aktivitet du er engasjert i. Mange som leser dette vil si: "Helvete, alle sammen der Jeg jobber vet hva jeg føler om niggere og jøder, og jeg har aldri hatt slike problemer som du beskriver!" Kanskje ikke, men jeg vedder på at de som kommer med denne påstanden ikke har vært aktive utover et visst nivå heller. Forsøkt eller faktisk**

defunksjonalisering er på en måte et kompliment med bakhånd. De kommer ikke etter deg med mindre du har fått dem til å skrangle.

Machine Translated by Google

Hvis sjefen din er ikke-hvit eller jødisk, har du problemer, og du vil sannsynligvis ikke vare for lenge når du først blir identifisert og målrettet. Hvis han er hvit, prøv å dyrke et godt forhold til ham. Få ham til å like og respektere deg som person. Forklar ham nøye på hans egne politiske og rasemessige synspunkter. Hvis og når tiden virker moden, la ham vite at du i det minste er perifert involvert i en slik og en slik gruppe. Ikke la media overraske ham når de ringer hjem klokken ti om natten og spør ham: "Visste du at arbeidslederen din Jim Johnson er en voldelig rasistisk ekstremist?" Hvis du har forberedt deg tilstrekkelig og advart ham, kan han si noe annet enn "duuuuuh hva?" Hvis du ikke har gitt ham noen advarsel, så når ekskrementen treffer de roterende bladene, kan han føle at du har forrådt ham og latt ham henge til tørk, sårbar og snu seg sakte i vinden. Jeg bør imidlertid nevne at hvis sjefen din viser noen tegn på venstreorienterte eller liberale synspunkter eller bare ren svinaktig dumhet (ikke et uvanlig kjennetegn blant lederklassen vår av Peter Principle), så bør du la ham være. Ikke se etter problemer før det starter.

Når du får sparken, ikke la det ta deg flatfot. Du burde ha visst at det ville komme til slutt, og du burde være forberedt på det. Hvis det i det hele tatt er mulig, prøv å ha en økonomisk reserve å falle tilbake på, en sparekonto gjemt et sted som inneholder minst tre måneders nettolønn, mer om mulig. Jeg vet at det er vanskelig å gjøre i disse tider, og det er nesten umulig å gjøre når du er politisk aktiv og bevegelsen sluker den disponible inntekten din som en bunnløs avgrunn. Prøv å få det gjort under fase én, den første rekrutterings- og forberedelsesfasen.

Hold alltid øye med jobbmuligheter og kilder til ekstra inntekt. Selv om du ikke har tid nå, arkiver dem for fremtidig referanse. En postordrevirksomhet eller konsulentvirksomhet er best, fordi det betyr at du ikke er avhengig av din umiddelbare geografiske lokalitet for inntekten din. Dette gjør det svært vanskelig for fienden å finne og kvele alle inntektskildene dine, selv om de kan sette press på media du annonserer med for ikke å bære annonsene dine, prøv å få deg arrestert for "postsvindel" hvis papirene dine er t 100% kvadratisk bort, trakassere deg med lokale vedtekter osv. En hyttenæring av noe slag er også veldig bra, og lager og selger små pyntegjenstander til turister eller piskes med posten. Har du tilgang til litt jordbruksland, til og med en ganske stor hage, kan du dyrke grønnsaker og frukt for salg på bondemarkeder og loppemarkeder. Du kan bli en bruktvare

forhandler, kjøp og salg av alt og alt på loppemarkeder eller dør til dør. (Ikke slå det, det er slik de fleste jøder startet.)

Unødvendig å si at arbeidsstedene og inntektskildene til hvite rasenasjonalister er en primær gjenstand som fienden søker å finne ut. All informasjon knyttet til den økonomiske statusen til deg og dine hvite kamerater skal behandles med de høyeste sikkerhetstiltak, og alle som virker overdrevent interessert i å finne ut hvor alle jobber, skal betraktes med mistenksomhet.

Machine Translated by Google

White Co-ops. **En av ideene jeg alltid har ønsket å prøve, er å danne hvite økonomiske kooperativer for å hjelpe til med å opprettholde folket vårt, hjelpe familiene deres å klare seg økonomisk i disse vanskelige tider, og fremfor alt for å dempe folket vårt mot de ødeleggende effektene av defunksjonalisering og jødisk økonomisk overgrep. Tanken er at alle i en gruppe slår seg sammen og blir enige om å tilby visse varer og tjenester til de andre medlemmene av gruppen gratis. En eller to sørger for bilreparasjoner og rutinemessig vedlikehold for kun kostnadene for delene. Bønder og gartnere sørger for frukt og grønnsaker. Butikkeiere og forhandlere leverer varer til engrospris. Medlemmene sparker i penger for å kjøpe store bokser med hermetikk, vaskemidler, husholdningsartikler, toalettpapir, hva som helst og det resulterende massekjøpet fordeles likt mellom deltakerne. Medlemmer starter for å kjøpe felles jernvarer, apparater, gressklippere, verktøy osv., som deretter deles. Et felles bibliotek med bøker og annet materiale er opprettet for forskning, utdanning og propagandaformål. Mulighetene er endeløse.**

Etableringen av hvite økonomiske kooperativer bør være et viktig punkt for bevegelsen. Det er allerede noen rudimentære co-ops og lignende virksomheter i drift, for det meste på vestkysten og for det meste drevet av Identity og andre grupper på den religiøse høyresiden. Det er en idé som må adopteres langt bredere enn den er. De neste store skrittene langs denne linjen vil innebære ikke bare å tilby varer og tjenester til vårt eget folk, men jobber til vårt eget folk, og deretter, etter det, å tilby varer og tjenester og til slutt jobber for hvite i samfunnet generelt.

Hvis en hvit samarbeidsbevegelse noen gang kan komme i gang, kan vi undergrave fiendens mest dødelige kvelertak: Nødvendigheten av å selge våre ferdigheter og vår arbeidskraft til Systemet for å overleve! Å undergrave den jernhendte metoden for å kontrollere hvit dissens vil være en seier av jordskjelvende proporsjoner.

FIENDE VOLD

Hvis du på noen måte er politisk aktiv og holder deg til det, vil du til slutt bli fysisk angrepet av fienden. Formålet med disse angrepene er ikke så mye å skade deg som individ, men nok en gang å gjøre et eksempel for deg for å skremme andre hvite og forhindre dem i å støtte deg. I dette er det generelt en vellykket taktikk, er jeg redd, i stor grad på grunn av medias feilrepresentasjoner av disse hendelsene.

Faktisk klarer folket vårt generelt ganske bra mot fysiske angripere. Man bør huske på at mange angrep består av et enkelt slag eller slag med et våpen og er iscenesatt strengt for media for å få den hvite rasistens bilde i avisene som får et slag, uten å gi et tilbake. Angriperne slår deg enten eller slår deg mens kameraene klikker og løper raskt vekk, ellers blir de umiddelbart grepet av beleilig svevende politi før du kan vasse inn i dem og haste av gårde til stasjonshuset hvor de vil betale en bot på 10 dollar og gå tilbake til en stående applaus i synagogen eller den feministiske bevisstgjøringsklassen.

Machine Translated by Google

Imidlertid har vi i en genuin knock-down drag-out-kamp gjort noen reell skade, spesielt når vi har vært i stand til å vinne den feige og foraktelige Jewish Defence League. JDL hebes har dratt til sykehuset med alle slags brukne hoder og brukne bein, og
generelt etter en god punch-up lærer de hvilke av våre aktivitetsenheter de skal la være i fred. Betydelig nok har de ennå ikke plaget oss her nede i North Carolina. Oss sørstatsgutter med det konfødererte flagget støtfangerklistremerker og riflestativer i våre pick-up-biler er en midd for formidable motstandere for yeshiva-guttene med kvisete ansikter fra Brooklyn. De foretrekker åtti år gamle østeuropeere med hvite stokker og høreapparater som passende mål for sin hyllede barsel

Den eneste gangen noen av våre folk noen gang har blitt alvorlig skadet, enten av JDL eller av kommunister, er når vi har vært i undertall av absolutt svimlende odds. I min første store JDL-konfrontasjon, i Lafayette Park, sto åtte nasjonalsosialister
unna godt og femti kikes med køller og knuste et par krokneser ganske bra. Det er i stor grad på grunn av den grusomme demonstrasjonen som den jødiske forsvarsligaens "tropper" har gjort i fysiske konfrontasjoner med vårt folk og med 85

86

diverse arabere og russere at JDL har gått over til bombing, hærverk og brannstiftelse. På denne måten har de faktisk påført arabere og sovjeter og eldre østeuropeere noen svært alvorlig skade, inkludert den foraktelige, opprørende grusomme lemlestelsen og drapet på Tscherim Soobzokov.

Mange fiendtlige angrep vil finne sted i forbindelse med hvite rasenasjonalistiske medieopptredener. I gamle dager iscenesatte de noen ganger angrep ved offentlige demonstrasjoner, og gjorde dem om til "rockefestivaler" der en liten håndfull av vårt folk ble kastet med flygende gjenstander av jøder eller de røde, som var rent-a-mob. Du bør ikke være med på denne typen meningsløs aktivitet, så jeg vil ikke gå inn på det. Noen ganger kan medieopptredener imidlertid anses som nødvendig, og du vil bli angrepet i eller utenfor TV-studioet, pressekonferansen, uansett. Nøkkelelementet her er at din tilstedeværelse på en eller annen måte vil ha blitt kunngjort på forhånd, slik at fienden vet at du vil være på et bestemt sted til et bestemt tidspunkt.

Et annet sted hvor du må være på vakt er rettssaler, når du har å gjøre med en høring eller Mikke Mus-rap og igjen vet de når og hvor du vil være. Et tips: ofte vil mediefolk, selv når de blir bedt om å holde opptredenen din i et talkshow eller intervju hemmelig, med vilje ringe de røde eller JDL og tipse dem om at du kommer, enten for å iscenesette en konfrontasjon for kameraene deres eller annet av rent ideologiske grunner, i håp om at du blir skadet eller drept. Jeg kan ikke understreke for sterkt at mediepersonell er fiender og må behandles som det. Deres ord er ikke verdig tillit, og deres versjon av slike "beklagelige hendelser" fortjener ikke tro.

Machine Translated by Google

Når du går inn i en situasjon av denne typen, ta med deg så mange venner og kamerater du kan, ikke bare som krigere, men som vitner. Hvis du finner ut at du ikke kan få noen til å gå med deg, så er disse menneskene dritt, og du må få et nytt sett med venner og kamerater. Å bevisst utsette deg selv for identifikasjon og gjengjeldelse gjennom dumme offentlige «rally» er én ting: Å la en bror gå inn i et fiendtlig bakhold alene er en annen. Hvis du ikke kan få folket ditt til å risikere et par slag, vil du ikke kunne få dem til å risikere noe større. Kan dem og begynne på nytt. I dette utfører JDL og kommunistene en verdifull funksjon i å hjelpe oss med å luke ut nervøse Nellies og de poltrooniske hobbyistene. (Jeg trenger knapt tilføye at det ikke er nødvendig å knytte stigma til en kamerat eller tilhenger av syttifem som nekter å

gå på slik eskortetjeneste, og du bør heller ikke ta med deg eldre eller kvinnelige kamerater på slike løp.)

Når du tror det er noen risiko for et fiendtlig angrep på en hvilken som helst type funksjon som plikten din krever at du deltar på, pass på bilen din. De elsker å kutte dekk og knuse frontruter. Legg igjen en vakt på bilen din, eller enda bedre, ta to biler i tilfelle en blir påkjørt. Hvis mulig, ta med nok menn til å kaste ut speiderfester, sammen med walkie-talkies for kommunikasjon. Hvis du har en HO eller kontor med en CB-basestasjon, hold kontakten med din egen CB. Når du kan, speid området på forhånd. Legg merke til innganger og utganger til studio eller auditorium, utformingen av bygningen. Gjør deg kjent med hvilke sikkerhetsforholdsregler vertene dine kan gi. Fortell dem på forhånd at det kan være problemer, og at du ikke kommer til å løpe fra det hvis det er; tanken på skader verdt hundre tusen dollar på deres høyteknologiske studioutstyr eller søksmål fra tilskuere som blir skadet, kan konsentrere sinnet deres fantastisk.

Sett deg selv i fiendens sjefsposisjon. Hvordan ville du angripe gruppen din eller en lignende hvis situasjonen ble snudd? Hvor vil du parkere din egen transport?
Hvordan ville du gå inn i bygningen? Hvordan ville du komme deg forbi anleggssikkerheten eller alarmene? Hva slags våpen ville du tatt med og hva slags propagandaeffekt ville du sikte på? Dette er god praksis, brødre, for en dag vil situasjonen bli snudd og vi vil gi dette søppelet en smak av deres egen medisin.

Angrepet. **Det er min erfaring at et faktisk overfall nesten aldri kommer helt uten forvarsel. De kan ringe deg på telefon og trusler mot deg dager i forveien hvis de vet hvor du skal være så langt i forveien. Du vil sannsynligvis kunne se dem frese rundt uansett hvor de er når du kjører opp på parkeringsplassen eller gaten i nærheten. En standard taktikk for de fleste fiendtlige fraksjoner ser ut til å være å møte opp i TV-studioet eller hvor som helst omtrent en halvtime for tidlig. Du kan muligens hindre et angrep når du går inn ved å møte opp en time for tidlig selv, få adgang, og sitte rundt med festen i et venterom eller en kafeteria og skyte brisen. Da trenger du bare å bekymre deg for å komme ut.**

Hvis du skal på talkshow, bør du være våken og forberedt på å forsvare deg selv mens du sitter, tilsynelatende rolig, snakker med verten eller panelet eller hva som helst.

Machine Translated by Google

Noen grupper vil infiltrere studiopublikummet, og deretter storme scenen på et forhåndsarrangert signal. Dine eskorte skal alltid være i vingene, klare til å hoppe fremover og vasse inn.

Når virksomheten er avsluttet, bør du forlate bygningen etter en forhåndsbestemt rute slik at du kan møtes med transporten din så raskt som mulig og forlate området. ***Aldri, aldri heng rundt i umiddelbar nærhet når du har gjort opptak eller tale eller hva du gjør der.***

Når fienden ser deg, vil angrepet vanligvis begynne med mye skrikende, navngjetne og gabling skitne ord, snarere som primitive stammer på New Guinea som gjør rituelle rush med spydene eller en gorilla som slår ham for brystet. (Likhetene er noen ganger mer enn tilfeldige.) Du vil legge merke til at våre rasefiender generelt viser en tydelig mangel på fantasi, og refererer til deg med ett av tre obskøne ord, "f"-ordet, "mf"-en og " s" ord, i en eller annen kombinasjon med ordet "bastard". (Som en etomologisk side, legg merke til kontrasten mellom mangelen på jødenes og de rødes ondsinnede vokabular sammenlignet med vår egen rike nomenklatur for dem. Jeg har regnet et dusin nedsettende uttrykk vi hvite bruker for "kommunistisk", minst to dusin for "Jøde," og over hundre for "nigger." Men jeg går bort.)

Verbal overgrep vil vanligvis bli fulgt av kasting av gjenstander hvis du er i det fri og de har plass til det, inkludert steiner, flasker, murstein, egg, råtten frukt, ballonger fulle av urin, poser med avføring osv. (Den jødiske besettelse av utskillelse og kroppsavfall kommer i full spill her.) Noen ganger er det alt som skal til for å oppnå målene sine. Hvis det er politi tilstede, kan de flytte inn, erklære hendelsen som et "opprør" og snu eller arrestere de hvite mens de lar de røde eller jødene løpe upåvirket. Fienden kan da kreve en "seier" der "folkets raseri stoppet fascistene fra å snakke" eller hva som helst. (De vil gjøre det i alle fall. Røde blir aldri beseiret i sine egne filler, eller hvis de blir overveldende slått, blir ofrene deres "herlige martyrer." Ikke en dårlig propagandateknikk faktisk, og en som vi godt kunne etterligne.)

Hvis du faktisk blir angrepet, ikke mist roen. Du burde ha forberedt deg på hendelsen og organisert reaksjonen din med eskorten din. En del av treningen din, som bør pågå gjennom de tre første organisasjonsfasene, bør være kunsten og vitenskapen med å forsvare deg selv og påføre så mye skade du kan med bare hender. Du bør vite hvordan du parerer slag med våpen slik at våpnene blir avledet og ikke piskeskjærer armen eller ansiktet, hvordan du parerer kniver og knuste flasker osv. Bær aldri, aldri våpen til en mulig konfrontasjon, ellers vil du bli arrestert og systemet vil ha grepet på deg i lang, lang tid. Det ene unntaket fra tid til annen

Machine Translated by Google

dette er Mace eller noe lignende, hvor slike stoffer er lovlige i henhold til statlig lov til å begynne med, og selv da kan det være vanskelig. Når du blir angrepet, vil du alltid være i undertall med et veldig stort forhold. Jeg har faktisk aldri kjent til noe angrep mot noen av våre folk på noe som fjernt ligner like odds. Jeg har vært i alternativ politikk av noe slag nå i nesten tjue år, og jeg kan med sannhet si at jeg aldri, ikke en gang i hele den tiden, har hørt om en jøde eller en kommunist eller til og med hvite drittsekker som tilbyr seg å kjempe mot klan. eller nasjonalsosialistisk gruppe på en-til-en-basis. Dette sier noe om oss og det sier noe om hva slags menne

Hvis de får deg ned, ikke prøv å reise deg med det første fordi det avslører deg; de venter på det og vil slå deg i tarmen, lysken og hodet med støvelen. Hvis du holder deg nede, vil de enten trekke seg tilbake eller mer sannsynlig prøve støvelen likevel. Krøl deg sammen, beskytt hodet og lysken, men hold øynene åpne så godt du kan. Når en av dem kommer for nærme til å sparke deg, ta tak i ankelen hans med begge hender og vri hardt! Dette vil knekke eller forskyve ankelen hans, og enda viktigere, få ham ned slik at du kan trekke ham inntil deg og bruke ham som et skjold. Hvis det er en vegg i nærheten i det hele tatt, rull over til den og hold fast i den heben eller kommien, bruk ham som et skjold mot de andres støvler. Et godt tak er en hånd på halsen hans, en annen i skrittet, og tennene dine har sunket inn i noe kjøttfullt i ansiktet hans for en god ordens skyld. Han kan godt gjøre det samme mot deg, men du er hvit, så du tar smerten og holder tak i ham. Gå deg selv opp, ryggen mot veggen, og sleng ham deretter hardt inn i den fresende fienden enten til høyre eller venstre mens du spret

Nå er det én ting du må bestemme deg for som et spørsmål om fast politikk før du går inn i en mulig konfrontasjonssituasjon. Hvis en fiende angriper deg, angriper deg fysisk i et forsøk på å nekte deg rettighetene dine under USAs grunnlov, så tar han feil til tross for at du sannsynligvis vil ta fallet. Du må absolutt fastslå at dette er noe du ikke vil tolerere, og du må la fienden få vite at det er brutal makt ved å snakke til ham på det eneste språket han forstår. Hvis han er kommunist, så tilber han allerede naken makt som ideologi i alle fall. Hvis han er en jøde, så vet han instinktivt fra tusenvis av år med raseminne når goyen er opphisset. Winston Churchill sa at jøden alltid er enten ved halsen din eller ved føttene dine, og han vet når han skal skifte takt.

90

Hvis du under en fiendeinitiert konfrontasjon får tak i en jøde eller en kommunist, så *skade ham. Såret ham stygt.* Få ham til å blø. Knekk beinene hans. Få ansiktet hans til å se ut som noe man bestiller på en meksikansk restaurant. Studer nøye og tren deg selv i kunsten å lage rot i menneskekroppen. Sprekk trommehinnene hans. Slå ut tennene hans. Klem nesen til en gummiaktig masse. Sett ham på krykker hvis du kan, eller enda bedre, i rullestol. Ikke drep ham hvis du kan hjelpe det. Du vil ikke gi fienden en martyr, du vil gi dem et levende, blødende eksempel på hva som vil skje med mennesker som prøver å tvangsnekte hvite amerikanere deres rettigheter i deres eget land som deres forfedre kjempet og jobbet for.

Machine Translated by Google

Du vil sannsynligvis få en viss grad av problemer over dette, avhengig av omstendighetene, men noe helt avgjørende står på spill her og det er verdt risikoen. Disse venstreorienterte og sionistiske terrorgruppene er en viktig del av fiendens strategi. De er pinnen akkurat som farge-TVene og bobilene og videospillene er gulroten. Deres formål er å undertrykke hvite dissens med makt hvis alt annet mislykkes, og det er grunnen til at staten lar dem eksistere og i noen tilfeller blomstre, og arresterer dem bare når de kommer helt ut av hånden. Å møte og beseire denne typen hooliganisme er en av mange prøvelser og hindringer som det hvite revolusjonære partiet må møte og overvinne. Det er en uunngåelig del av utviklingen av bevegelsen vår. Det er best å møte og bli overstått tidlig før vi må innta de virkelig store fiendtlige formasjonene.

Jeg kommer ikke på denne 1930-tallets "kamp om gatene"-retorikken vi av og til hører fra Hollywood-nazistene og slikt. Gatene tilhører ikke oss eller de røde, de tilhører systemet. Men vi kan ikke fungere hvis vi hele tiden må tulle med disse JDL og venstreorienterte idiotene. Vi må ikke under noen omstendigheter tillate dem å utsette eller avlede vår fremgang. Vi må lære dem utvetydig at hvis de prøver å forstyrre oss, vil de bli såret og at vi i dette tilfellet ikke er redde for å gjøre det som må gjøres til tross for deres Big Brother-beskyttere. Svært få av disse idiotene tror faktisk på marxisme eller Kahane eller hva som helst nok til å gjennomgå visse smerter og skader.

Et siste hint om gjengangrepet: når du går inn i en konfronterende situasjon, bruk alltid en torskestykke eller atletisk beskytter. Våre fiender er veldig utsatt for lave slag.

Å pakke eller ikke pakke? **På et tidspunkt vil du måtte bestemme deg for en politikk, enten personlig eller innenfor aktivitetsenheten din, for når og hvor og under hvilke omstendigheter du og kameratene dine**

vil bære en pistol. Dette er en veldig gråsone, og jeg kan virkelig ikke gi noen kuttet og tørket råd.

På den ene siden har jeg blitt reddet fra voldelige overgrep ved flere anledninger ved tilstedeværelsen av et skytevåpen på min person. Jeg vet ganske godt at en av grunnene til at ingen av våre North Carolina-funksjoner på privat eiendom noen gang ble angrepet, var tilstedeværelsen av våpen og vår kjente vilje til å bruke dem. På den annen side, overdreven visning av våpen gjør ZOG veldig, veldig nervøs og har etter mitt syn en tendens til å få ned unødvendig og for tidlig varme. Jeg husker også en anledning da jeg måtte hindre en av mine menn fra å skyte i hjel en nigger på parkeringsplassen til en nærbutikk, noe som ville ha fått rundt fjorten personer, inkludert meg selv, til å dømme for en slags "konspirasjon". ." På den ene siden er våpen nødvendig for hjemmeforsvar i det vanlige dagliglivet her i disse jødiske statene, gitt tilstedeværelsen av niggere i vårt samfunn og regimets avslag på å kontrollere eller disiplinere dem på noen måte. På den annen side kan politiet slå deg over en mørk natt, sprenge deg, stikke bilpistolen din inn i den døde hånden din, og så hevde: "Jøss, jeg trakk ham for en trafikkforseelse og han trakk en pistol mot meg !"

Machine Translated by Google

Mitt generelle råd vil være: bære en pistol i enhver situasjon der det kan være en reell trussel mot liv og lemmer. Ellers ikke risiker det. Det er en fin linje, og det er rom for debatt og stor fleksibilitet her. Vær imidlertid forsiktig. Når først kulen forlater løpet av en pistol, kan den aldri tas tilbake. Når du først har skutt noen, selv i selvforsvar, er du i en helt ny verden av fare og problemer ufattelig. En pistol er som ild - den kan redde livet ditt, eller det kan ødelegge det. Carlyle skrev at krutt gjør alle menn høye; det gir en villedende følelse av makt. Jeg liker våpen, av samme grunner som jeg kjenner igjen deres farlig forførende avhengighet. Gud skapte mennesket, men oberst Colt gjorde ham lik. Det er en god følelse å vite at .44 i hånden gjør at du kan ta ut den største negeren i Chicago offensiv linje, får folk til å lytte til det du har å si, får folk til å frykte deg. Ikke la det føre deg bort.

Våpen er et verktøy i denne revolusjonen, verken mer eller mindre. Vi vil anskaffe dem når vi trenger å bruke dem og bruke dem slik situasjonen krever det, men jeg ser ingen som helst vits i å laste opp med alle slags våpen og ammunisjon som aldri vil bli avfyrt mot fienden. Det er heller ikke nødvendig å bryte loven og skaffe maskingevær og granater og rakettkastere og alt dette rotet. Jeg har tjenestegjort i militæret, og jeg kan fortelle deg det, med mindre du er skikkelig opplært i bruk av automa

våpen, er et maskingevær farligere for deg enn det er for noen du kan floke sammen med. For hjemmeforsvar er alt du trenger en tolv-gauge hagle; i enhver underjordisk situasjon med ti minutter og en baufil kan du forkorte tønnen, ta av lageret og vips! du har det mest dødelige personlige nærvåpenet som noen gang er oppfunnet.

Hvis jeg selv skulle gå under jorden og spille urban gerilja, ville jeg ikke tullet med disse små maskinpistolene som raper et trettirundt magasin på fem sekunder og sluker ammunisjon som popcorn. Jeg ville skaffet meg en god, langtrekkende snikskytterrifle med sikte; en kompakt, skjult, men likevel tung pistol som en .44 Bulldog, .357 snub eller en .380 automat; noen engangs-småkaliber Saturday Night Specials for ett-skudds attentatarbeid og deretter kaste; og for at mitt foretrukne våpen skulle kile Yehudis lever, ville jeg pakke en avsaget tolv. Med sjeldne unntak ville jeg ikke avfyrt double-ought buckshot; i en avsaget pistol vil den tunge ladningen få våpenet til å sparke som et Missouri-muldyr og kaste mønsteret ditt langt unna. Nummer fire skudd er billetten på banene vi snakker om.

Jeg kan legge til at alle de foregående rådene er lovlig tilgjengelige i forskjellige systempublikasjoner, og alle våpnene jeg har nevnt er også lovlige, så lenge hagla er (når dette skrives) 18 tommer eller mer i løpet og 26 tommer eller mer totalt sett. Jeg har imidlertid ingen intensjon om å bruke pengene mine med det første på noen av disse våpnene, jeg trenger ikke våpen akkurat nå, og heller ikke du. Vi trenger frimerker, trykking, grafikk og layoututstyr, telefoner, skrivebord, transport, litteratur, kontorlokaler, arkivskap, plakater og klistremerker, tabloidaviser og mindre nyhetsbrev, arkivavgifter for politiske kont

Machine Translated by Google

leker akkurat nå, i en hvilken som helst mengde større enn én eller to som er nødvendig for å forsvare hjemmet ditt og bære i bilen.

Koppen som jubler. **Et kort ord om alkohol. Det er her, det er med oss. Det er en del av arven vår fra Xenophons dager til ølhallene i München. Ja, det er et stoff. Nei, det er ikke et rusmiddel i samme forstand som marihuana og kokain er rusmidler. Det er absolutt ingen vits i å prøve å forby bruken av den, eller forby den fullstendig for vårt folk. Det ble prøvd i forbudet, og det mislyktes.**

Alkohol og politikk går imidlertid ikke sammen. Dessuten faller alkoholikere inn i samme kategori som jøder og homofile så langt det gjelder potensielt medlemskap. Unngå fylliker som pesten. Ikke ta dem inn i medlemskap og ikke la dem gå inn i noen partifunksjon. De har en tendens til å korrumpere moderate drikkere og forstyrre

arrangementer. Et fritt og hyggelig sosialt liv mellom Whith-kameratene er avgjørende, og skaper en følelse av fellesskap og en nærhet vi må ha. Hver organisasjon og aktivitetsenhet må finne ut sin egen måte å håndtere og regulere alkohol på i de sosiale aspektene av funksjonen, men alkohol skal aldri være tilstede under et egentlig forretningsmøte eller politisk funksjon. Heller ikke noen politisk diskusjon eller forsøk på rekruttering skal ta. sted i en bar eller i noen form for alkoholholdige omgivelser. Jeg kan legge til at regelen ovenfor ikke gjelder i Europa, hvor puben og ølhagen har en helt annen sosial funksjon enn veikroen eller baren i Amerika. Faktisk er de to nesten totalt forskjellige, akkurat som det europeiske og det amerikanske samfunnet er nesten totalt forskjellige.

HÅNDTERING AV MEDIA

Den beste ideen er å unngå media så lenge du kan. De kommer til å baktale deg, forvrenge dine synspunkter, oppfordre fiendene dine til å angripe deg og gjøre sitt beste for å miskreditere deg, fordi det er deres funksjon i tingenes ordning, men det er ingen grunn til at du skal hjelpe dem å oppnå disse målene. Hovedstrategien bør alltid være å bygge våre egne kommunikasjonsnettverk direkte mellom oss og det hvite samfunnet, og omgå kameraene og avisene deres helt der det er mulig. Vi må presentere budskapet vårt direkte til våre egne folk uten å la dem filtrere det og forvrenge det gjennom redigering, triks og løgner.

Men i praktisk forstand vil det være umulig å unngå media helt.
Noen ganger kan det være nødvendig å gi dem noe å tygge på for å distrahere oppmerksomheten fra noe gruppen gjør som de ikke trenger å lirke i.
Noen ganger kan det være nødvendig for å motvirke fiendens desinformasjon så godt vi kan eller for å spre vår egen desinformasjon. Noen ganger kan vi kjøre en valgkamp eller en streik eller et annet prosjekt der det er nødvendig å bruke alle mulige metoder for å formidle budskapet vårt til den hvite velgeren eller borgeren. Andre ganger må vi kanskje bruke mediene for storskala distribusjon av en idé eller et konsept og deretter bruke den hvite reaksjonen som en måler og en klangbunn. Endelig, og viktigst av alt, kan media bruke vårt vedvarende ikke-samarbeid mot oss. Jeg ble en gang "invitert" til et kandidatforum

Machine Translated by Google

i en av valgkampene mine var det bare TV-stasjonen som feilsøkte invitasjonen min. Hele programmet

ble deretter omgjort til et angrep på "rasismens grusomheter" med alle de andre kandidatene som brente i kor, "Svart hud bra, hvit hud baaaaaad!" Kameraet fokuserte på en tom stol med navnet mitt på.

Under fase én burde fienden, både ZOG og media, overhodet ikke ha noen anelse om at det er noen rasistisk aktivitet i deres område, i hvert fall ikke når det gjelder din WRP, selv om andre kanskje rører i det. I løpet av fase to vil du sannsynligvis begynne å få forespørsler på postboksen eller offentlig adresse for intervjuer. Hvis du har et telefonnummer oppført vil de ringe deg, men husk at de har kontakter i telefonselskapet de bruker til slike formål, og de vil finne ut adressen din på den måten, hvorpå de rocker opp på dørstokken din klokken åtte morgenen når du drar på jobb, følger deg til jobben osv. Det er alltid feil å fortelle media hvor du bor, hvis du kan hindre dem i å finne ut av det. Huset ditt vil bli avbildet på TV og i avisene, naboene og familien din vil han trakassere, og det hele er en bevisst implisitt invitasjon til fiendtlige paramilitære og kjeltringer om å angripe hjemmet ditt.

FORSTÅELSE. Mediefolk er fullstendig blottet for enhver følelse av moral. anstendighet, forlegenhet eller skam. Av alle våre fiender utenom jødene selv, er mediefolk de mest moralsk bankerotte.

Du husker kanskje den beryktede hendelsen der en frigjort damenyhet fra et av de store nettverkene intervjuet en kvinne hvis tre barn nettopp hadde omkommet i en brann, som fortsatt ulmet i bakgrunnen. «Jeg vet hvordan du har det», klirket den elendige TV-tispen. "Jeg hadde en kattunge som døde en gang."

Reportere og TV-personligheter er på den største egotrippen som går i dagens samfunn. Deres makt er i mange tilfeller større enn regjeringens, fordi de blir trodd og regjeringen ikke, og de vet dette. De lever for synet av sitt eget ansikt på det røret og sin egen stemme på lydhøyttalerne; etter å ha vokst opp i brystrørssamfunnet, er de overbevist om at TV er den sanne virkeligheten, og siden de er på TV hver dag, er de mer ekte enn resten av oss. Hele jorden er én stor nyhetssak for dem, og hele resten av menneskeheten er statister og scenerekvisitter for deres "kunst".
De er prestene og hierofantene til den allmektige røret. Bøy deg ned, bønder, før den store guds-TV's salvede!

Avis- og magasinreportere er nesten en like stor gruppe drittsekker. De tror alle at de er Woodward og Bernstein, ellers Ernest Hemingway med en tekstbehandler. Det er noen få gode journalister som jobber for de mindre avisene, men i det øyeblikket de trykker en objektiv artikkel om alt hvitt og rasenasjonalistisk finner de seg på

Machine Translated by Google

nekrolog eller på gaten. Reportere har en veldig skarp sans, nemlig hvilken side av brødet deres som er smurt, og hvis de er usikre på skråningen en artikkel skal ha, gir byredaktøren beskjed om det veldig raskt. Jeg vet – jeg pleide å være reporter selv, en gang i tiden.

Aviser, TV-stasjoner, magasiner og radiostasjoner har ingen følelse av ansvar overfor leserne sine. Deres ansvar er overfor deres eiere, og hvis du ser langt nok tilbake og dypt nok vil du finne at den kontrollerende interessen til alle viktige kommunikasjonsmedier i dette landet enten er jødisk eller en person eller personer som er så totalt og slavisk viet til jødiske interesser at det er ingen vesentlig forskjell. Dette er ikke tilfeldig. De utvalgte har jobbet lenge og hardt for å få til nettopp den tingenes tilstand som i dag råder i media og ingen andre får se inn. Ingen. De har råd til å miste nesten alle andre aspekter av makten sin enn mediekontrollen. Når det går, er de døde og de vet det.

Men selv det glipper fra dem. Problemet med å trekke i tråder bak kulissene er at strengene noen ganger blir så tynne og spinkle at de ryker. Noen av disse «undersøkende reporterne» har blitt så fulle av seg selv at de faktisk tror jobben deres er å undersøke ting! Jeg så nylig et to-timers stykke om organisert kriminalitet utført av et stort, stort navn blant våre mediemegastjerner. Forhåndsreklamen sa at blant annet skulle flommen av israelske tøfler som kom inn i dette landet på flukt fra de arabiske knivene diskuteres. Ikke ord ett på sendingen. Tydeligvis var de utvalgte som drev nettverket i stand til å trekke den delen denne gangen. Men hva med neste gang et av deres journalistiske kjæledyr blir urolig og stikker nesen inn i noe han ikke burde? Eller tiden etter det?

Kritikken av Israel begynner å gli forbi kosher-sensurene i både trykte og elektroniske medier. Negativ kommentar om den jødiske politiske lobbyen i Washington; genuint satiriske tegneserier om sionistisk slakteri; ekte reportasje om situasjonen på Vestbredden og i de sionistiske konsentrasjonsleirene for palestinere; frekke kommentarer om det sionistiske spionnettverket i Amerika; kritisk diskusjon om den sjofele praksisen med å overlate eldre østeuropeere til jødene og sovjetkommunistene for å bli myrdet; alle disse har dukket opp i

media nylig. Det tyder ikke på at media svinger rundt til vårt synspunkt, på noen måte. Det betyr ganske enkelt at egoet deres har blitt så stort at de biter i hendene som mater dem. Litt fornuftig bruk av arabiske penger har heller ikke skadet. Yehudi finner ut at andre kan spille spillet hans også, og han begynner virkelig å bli spent.

Det første du må huske på når du har å gjøre med en hvilken som helst type reporter, trykt eller elektronisk, er at du har å gjøre med en egoist. Den andre tingen du må huske er at han eller hun ikke er vår venn, uansett hvor vennlig de kan komme til deg for å trekke deg ut. Noen av de vennligste journalistene jeg har snakket med, har skrevet ut de verste løgnene og søppel om meg og om festen. Det tredje du må huske e

Machine Translated by Google

det er ikke noe slikt som "off the record" med noen reporter'. Når de forteller deg det, for å oppmuntre deg til å snakke, lyver de for deg. Uten unntak.

Den eneste måten å håndtere enhver reporter av noe slag, hvis du absolutt må snakke med ham eller samarbeide med ham i noen grad, er å opprettholde 100 % kontroll over all informasjon og inntrykk han eller hun mottar. Du kontrollerer ordene de hører, du kontrollerer severdighetene de ser, du kontrollerer menneskene de møter, du kontrollerer miljøet intervjuet finner sted i, du kontrollerer de visuelle bildene de fanger opp på kameraene og i tankene deres. Hvis du er utpekt for et utskriftsintervju, er den beste måten å gjøre det i posten, la papiret sende inn skriftlige spørsmål og at du gir skriftlige svar, og selvfølgelig sørge for at disse svarene er velformulerte og at alle er riktig stavet. Jeg vil faktisk si at i fase to er det den eneste måten WRP bør gi intervjuer på, selv om dette kanskje ikke er helt praktisk.

Forhåndsinnspilte TV-intervjuer bør alltid gjøres på din bakke, ikke deres. Hvis de ikke vil gjøre det på din måte, så gjør de det ikke, slutt på historien. Vi trenger dem egentlig ikke i alle fall, eller snarere hvis vi trenger dem, så er WRP feil strukturert og på vei i feil retning. Hvis du har noen form for åpent kontor eller hovedkvarter, bør ett rom settes av spesielt for TV-intervjuer. Dette bør fortrinnsvis være et kontor- eller biblioteksrom, og bakgrunnen din bør være bokhyller, eventuelt med et fargerikt flagg eller en byste av en imponerende stor mann. Hvis det ikke lykkes, bør intervjuet gjøres utendørs, med deg eller den som blir intervjuet sittende lett, men med riktig holdning, og grønne blader av et slag som bakteppe. La dem aldri intervjue deg stående. La dem aldri intervjue deg med en åpen gate, trafikk i bevegelse eller en tom vegg i bakgrunnen.

Snakk aldri med dem mens du går til en bil eller inn i en bygning; de leger det for å få det til å se ut som du løper fra dem.

Bruk alltid dress og slips for ethvert intervju i det hele tatt. Få en hårklipp og sørg for at pleien din er ulastelig. La dem aldri, aldri la dem intervjue deg i ditt eget hjem. De vil rive noe ekkelt og nedsettende å si om det, gjøre deg eller din kone ut til å være sløver, eller obsessivt pene nevrotikere hvis du rydder opp for dem. Dessuten bør du ikke fortelle dem hvor du bor. Prøv å unngå uopprettede, uplanlagte intervjuer med mindre det skjer noe som krever din umiddelbare kommentar. Velg alltid ordene dine med omhu når du ekstemporiserer: husk, med enhver reporter du snakker for den permanente posten.

Hvis du ikke klarer å sette opp hele intervjuet selv, er det nest beste å gå til avisen eller TV-stasjonen. Møt dem aldri i for eksempel en Burger King. Aldri møte dem i en bar eller med "Joe
sendte meg"-type hemmelighold. De vil bruke det til å få deg til å se latterlig ut. Tillat aldri et TV-kamera eller noen form for reporter til
et enhetsmøte. Vår interne virksomhet er vår virksomhet, ikke deres. Når du blir filmet eller intervjuet, ik

Machine Translated by Google

pikk nese eller klø deg i ryggen eller forråd noen form for eksentrisk eller uvanlig manerisme. De vil ta det opp, på film hvis de kan, og få deg til å være en spastisk looney. Moduler stemmen din under intervjuet, forbli kald og aldri tillat deg selv å bli emosjonell eller at stemmen din blir skingrende. Behandle reporteren med høflighet, men hold avstand og la ham aldri bli uformell eller vennlig. Husk mitt forrige påbud mot å være alene med en kvinnelig reporter; den ene gangen jeg tror noen kunne ha prøvd å sette meg opp for en voldtektsrap, var agnet de brukte en ekstremt attraktiv nyhet som senere viste seg å være like rød som en London-dobbeltdekkerbuss.

For all del, psyk dem ut hvis du kan, men vær forsiktig. De er ikke dumme. En gang på Raleigh-hovedkvarteret, mistet denne gutten som kom rundt for å hjelpe med ting en stor flaske med noen kjemikalier, jod tror jeg det var, på fortauet foran. Deretter plukket han opp papirposen som inneholdt den knuste flasken og bar den rundt tilbake til søpla og dryppet hele veien. Uansett hva dette var, så det ut for hele verden som blod.

Et TV-team skulle komme når som helst, med en spesielt motbydelig kvinnelig intervjuer. Jeg fikk en hetetokt og ba en av gutta gå opp og hente et par økseskaft vi holdt oppe. Da newshen og hennes mannskap ankom, tråkket de over en stor sprutet pytt med rødbrun væske. De stanset og kvinnen, som kjente en historie, fulgte etter

"blodsporet" rundt baksiden, der hun fant det som førte over veggen og inn i gaten. (Jeg hadde fått ungen til å ta den dryppende flasken ned en blokk eller to og kaste den i en søppelcontainer.) Hun så også meg og to andre gutter rense økseskaft av rød væske i en søppeldunk med aviser og Brillo og en bøtte med vann. "Ah, frøken X.," sa jeg. "Kom og jeg lar deg gå foran."

"Hva om han kommer tilbake med politiet?" spurte mannen min, på vei.

«Fan, jævelen fortjente det,» sa jeg og trakk på skuldrene. "Ring meg, men jeg tviler på at han vil gå til loven." Vi gikk inn. Newsfem var alt agog og jeg spunnet henne en historie om negroidal presumpsjon og sørstatsrettferdighet raskt og sikkert, alt veldig offer som om det var den minste av dagligdagse hendelser. Hun var nervøs gjennom hele intervjuet, og jeg la merke til den kvelden at klippet hennes på to minutter var bemerkelsesverdig behersket. Av en eller annen grunn kom hun aldri tilbake for å håne oss patetiske nazi-tapere, som hun en gang kalte oss. Den knuste flasken med jod og den muntre lille spøken min hadde plutselig gitt henne en visjon om en fremtid hun ikke hadde lyst på.

Det er ingenting som vold eller den implisitte trusselen om vold for å dempe arrogansen og latterliggjøringen av våre fiender. Det skader aldri å gi dem sporadiske små påminnelser, spesielt mediefolk, at selv om de kan behandle oss som hunder, har hunder tenner. Hvis enheten din kan påføre fienden blodåre og komme unna med det, sørg for at media vet om det. Du vil finne at de behandler deg med uendelig mye mer respekt.

Machine Translated by Google

VIII.
HVA SKAL DU GJØRE HVIS DU BLIR FANGET

Når alle andre metoder for trakassering og offer som fienden utplasserer mot deg mislykkes, vil de bringe inn sin ultimate avskrekking, systemets tunge juridiske og rettslige maskineri. De vil gjøre alt som trengs for å fjerne deg fra sirkulasjonen og undertrykke trusselen som dine ideer og dine uenige politiske aktiviteter utgjør for etablissementet. Du må akseptere helt fra begynnelsen at du til slutt vil møte et forsøk på å anklage deg for forbrytelser du ikke har begått og falskt å fengsle deg under lovens farge. Hvis du ikke er villig til å akseptere dette, bør du ikke engasjere deg i hvit rasenasjonalistisk aktivitet i det hele tatt. Vær ærlig med deg selv og med kameratene dine. Hvis du ikke tåler varmen, hold deg unna kjøkkenet.

Det er den dårlige nyheten. Den gode nyheten er at det i skrivende stund fortsatt er mulig å slå disse forsøkene. Det krever tilstrekkelige forberedelser, det krever kunnskap om lovens slangevendinger, det krever jernvilje og stålmot, og det krever en stor mengde flaks. Men det lar seg gjøre.

Dette er fordi systemet ennå ikke er klart til å kaste ut regelboken helt og vil ikke være det på lenge. Du spiller mot en tungt stablet kortstokk, men du er i det minste med i spillet. Noen ganger mislykkes til og med den mest massive innsatsen som systemet kan utføre for å ødelegge vårt folk. Det fremste eksemplet på dette er prøvelsen til Greensboro-mennene, som led gjennom den lengste strafferettssaken i historien til delstaten North Carolina, en heksejakt i storjuryen som varte i mer enn ett år, en fullstendig grunnlovsstridig og ulovlig føderal rettssak for «brudd på borgerrettigheter», og et trakasserende privat søksmål fra kommunistene som varte i årevis. Hver og en av disse mennene kom ut mentalt arr og åndelig knust, men noen holdt seg til bevegelsen til tross for alt. Den eneste som noen gang sonet en fengselsstraff som sådan for Greensboro, var en patetisk ung mann som gikk med på å bønnfalle politiet, et levende eksempel på "ikke gjør avtaler"-regelen jeg skal diskutere om litt.

Fremstiller bevisene. **Vi vil anta for diskusjonens skyld i dette kapittelet at du har assimilert et av hovedbudskapene mine og holdt deg rene, at du faktisk ikke har begått noen forbrytelser. Hvis du har, så er du en dummy, og du vil betale prisen som naturen krever fra dummies. Du burde ha visst at myndighetene så på deg som en hauk, bare ventet på at du skulle skli, og du gikk videre og forpliktet dem uansett. Hvis du er heldig vil du overleve opplevelsen, og du kan bli en ressurs for bevegelsen nettopp fordi du har lært visdom på den harde måten. Jeg håper det. Men videre til de fleste av oss som holder seg rett, bruker fantasien og slår fienden så hardt at de har bestemt at det er på tide å skylle oss.**

Det er et ordtak blant føderale påtalemyndigheter: "Enhver andreårs jusstudent kan dømme en skyldig mann, men det krever ekte juridisk geni for å dømme en uskyldig!" Og de har rett. Å sikre en domfellelse for mened og uredelige bevis er vanskelig under de beste

Machine Translated by Google

omstendigheter, og de vil generelt gi sine beste rettsmedisinske team og sine beste FBI- eller BATF-menn til å konstruere vevet av løgner som, håper de, vil sette deg unna. Selv det fungerer ikke noen ganger, som vitne Greensboro. Problemet er at før de kan finne en måte å gjøre helt bort med jurysystemet, slik de har gjort nesten alle andre steder i verden, kan man aldri si hvordan en jury vil reagere. De gjør sitt beste for å luke ut jurymedlemmer med tydelige tegn på intelligens eller uavhengige tanker, men det hele eksploderer fortsatt på utskytningsrampen noen gan

De to viktigste våpnene som har blitt brukt mot den hvite rasistiske bevegelsen så langt er elektronisk overvåking av ulike slag og falske vitnesbyrd fra informanter. Elektroniske bånd kan dubbes, spleises, mikses på nytt og så videre for å få deg til å si ting du aldri har sagt i livet ditt. Videobånd er mye vanskeligere å forfalske, og med mindre du faktisk er engasjert i en slags ulovlig aktivitet, vil de ikke bli brukt. Med mindre du har nok penger til å ansette din egen elektronikkekspert til å gå gjennom påtalemyndighetens bånd og oppdage spleisene, nyopptakene, forskjellene i lydnivå og bakgrunnsstøy som indikerer tukling, så kan du havne i store problemer ved falske avlyttinger og båndopptak. Omtrent den eneste motstriden til dette jeg kan foreslå direkte er å være veldig feilbevisst. Med litt undersøkelser kan du finne ut hvordan du oppdager elektroniske spioneringsenheter, hvordan du kan hindre dem osv. Husk at de kan være hvor som helst. I den forestående rettssaken mot to kristne prester for «oppvigleri», i ett tilf

stue. Dessuten bør du alltid sjekke bilen din for feil med jevne mellomrom.

Informatorer er lettere å forholde seg til fordi de kan kryssforhøres. Siden de lyver (vi antar igjen at du er uskyld), kan de snubles og løgnene deres avsløres. Dette forutsetter også at du har en ekte forsvarsadvokat som faktisk er interessert i å få deg frifunnet for en falsk anklage, noe jeg skal komme inn på et øyeblikk. Mange av informantenes vitnesbyrd hviler på påstander om at A var til stede på en slik date på et slikt og et sted da Bill Jones, tiltalte, konspirerte for å sprenge et kjøpesenter." Hvis du kan bevise det du var et annet sted på den datoen, og på det tidspunktet har du ham. Nå er det veldig vanskelig å huske i løpet av de mellomliggende årene og månedene akkurat hvor du var natten til den første november, 1984 eller når som helst. Du kan kultivere vanen med å føre en forretningsdagbok der du registrerer gjennom korte notasjoner alle dine legitime avtaler, aktiviteter osv. Riktignok kan dette bli beslaglagt og studert av de føderale for å strukturere deres løgners vitnesbyrd rundt din faktiske tidsplan for tidsperioden, men det er bedre enn at du ikke kan huske noe. Generelt vil jeg si at det beste forebyggende for dette er å være en utadvendt, omgjengelig person som tilbringer tiden sin i selskap med andre, stopper for å prate med dagligvarebutikken. og bensinstasjonsvakten slik at de husker at du var 120 mil unna i det øyeblikket du skulle brenne en eller annen negerkirke. Veldig generelle råd, jeg vet, men hver frame-up er forskjellig og det er vanskelig å si spesifikt hvordan du kan beskytt

Machine Translated by Google

De siste årene har ZOG drømt om noen spesielt ekle små triks som vanligvis kan sette deg unna på dobbelt rask tid. Av disse er den mest dødelige litt av juridisk snert som kalles fiberbevis. Påtalemyndigheten paraderer en gjeng eggehoder av professortypen, hvorav de fleste merkelig nok trekker lønn eller legater fra den føderale regjeringen, som vil bombardere en jury med alle slags mikroskoplys, elektroniske dataanalyser, tekstil-esoterikk og så videre for å bevise at fibre eller filamenter funnet på åstedet for en forbrytelse kom fra et teppe eller et plagg i hjemmet ditt. Dette gir den avgjørende koblingen som er avgjørende for enhver frameup, og plasserer deg på et bestemt sted der du faktisk ikke var. Du vil umiddelbart legge merke til to ting om fiberbevis. Den ene er at den er ekstremt lett å smi - eggehodene kan til og med fortelle den tekniske sannheten, fordi de fant fibre fra genseren eller teppet på noe fra åstedet. Grunnen til at de

fant slike fibre var at politiet eller FBI tok beslag i genseren eller teppet for undersøkelse og deretter gned det over alt, på kroppen til offeret hvis noen, i rommet der forbrytelsen fant sted, så videre.

Det andre viktige aspektet ved fiberbevis er at det avlaster regjeringen for så mye slitsom bevisbyrde. Det er en aktors drøm som går i oppfyllelse. Fiberbevis fritar distriktsadvokatens kontor fra bryet med å gi vitner eller konkrete bevis som plasserer deg på åstedet for forbrytelsen. De trenger ikke vise at du var i besittelse av mord- eller angrepsvåpenet, hvis noen. De trenger ikke vise at du var i besittelse av penger eller varer fjernet fra åstedet. De trenger ikke vise noen sammenheng mellom deg og forbrytelsen i det hele tatt enn det er noen mikroskopiske filamenter av tekstil og en seriøst klingende Yuppi eller to med noe fancy papir på veggen for å lure juryen.

Fiberbevis er faktisk den siste spikeren i kista til et rettsprinsipp som vitner om et av de siste bolverkene hvite mennesker hadde mot tyranni. Det prinsippet var uskyldspresumsjon. Nå, som de fleste av dere kanskje har forstått nå, er jeg på ingen måte noen stor fan av USAs grunnlov. Jeg tror det er et edelt formulert dokument med gode intensjoner, men da vet vi alle hva veien til helvete er brolagt med. Jeg tror grunnleggerne laget en hundemiddag av det, for å si sant. For det første er det ganske åpenbart for alle som kjenner deres historie og deres skrifter at de aldri hadde til hensikt at dokumentet deres skulle gjelde niggere og det nye Amerika skulle være strengt kun hvite, men de brydde seg ikke om å si det fordi det aldri gikk opp for dem at enhver av deres etterkommere muligens kunne være så uvitende at de kunne tenke seg den absurde forestillingen om at kongoider på en eller annen måte var "lik" med andre humanoide vesener. De var ellers strålende menn, og de burde ha visst bedre enn å undervurdere dybdene som menneskelig dårska

Uansett så har Grunnloven et par gode trekk i seg, en av disse er etableringen av et rettssystem basert, i teorien, på uskyldspresumsjon, noe som betyr at påtalemyndigheten bærer byrden med å bevise at du er skyldig i en

Machine Translated by Google

kriminalitet i stedet for at du blir tvunget til å bevise at du er uskyldig, generelt et mye vanskeligere forslag. Fiberbevis gjør for antagelsen om uskyld det Korvettenkapitan Schwiegers torpedo gjorde for Lusitania. Den reverserer fullstendig den tilsynelatende rollen som anklager

og anklaget og setter deg i posisjon til å forklare hvordan fibrene fra den gamle kofta som mamma strikket til deg for ti år siden kom inn i blondene.

truser til en svart transvestitt homofil prostituert de fant slått i hjel under en kulvert.

Selvfølgelig vet du hvordan disse fibrene kom dit. Det føderale hemmelige politiet satte dem der for å dempe deres politiske proselytisering, samtidig som de diskrediterte deg, og, ved tilskrivelse, alle hvite rasister, som en pervers raring. Hvordan overbeviser du en jury om det? Spesielt en jury som sannsynligvis er håndplukket av påtalemyndigheten for å inkludere ett eksempel på hver rasefiende vi har pluss en surdeig av hvite forrædere avhengig av statlige lønninger eller kontrakter?
Her må advokaten din, eller du selv, skinne. Du er nødt til å demonstrere usannheten i regjeringens løgner, fiberbevisene, informantens klappe, de behandlede båndene. Lykke til. Her er noen veldig generelle grunnregler:

1. ***Ansett aldri en advokat som ikke tror helhjertet på din uskyld.*** **Hvis han er en utslitt gammel sot som mange kriminelle advokater er, eller enda verre, en rettsoppnevnt advokat, vil han ta en ren "by-the-numbers" tilnærming til saken din. Han vil gjøre det som forventes av ham for å tjene honoraret sitt, og når de kommer med dommen vil han klappe deg på ryggen og si: «Tøff pause, gutt. Hvis du kan skrape opp ti ekstra G-er, blir jeg det appellerer gjerne denne for deg." Så setter han kursen mot håndballbanen eller et iskaldt brygg på Dew Drop Inn nede i gaten, mens niggere i uniform drar deg bort i et helvete.**
Å slå en fabrikkert føderal rap (det er få statlige) krever hardt arbeid, engasjement, utgifter og rettsmedisinske ferdigheter. Med mindre advokaten din er villig til å gi det 110 %, skyt ræva hans og få en annen, eller enda bedre, forsvar deg selv.

2 ***Forsvar deg selv hvis det er mulig.*** **Husk at en av hovedformålene med en lovlig overgrep er å tvinge deg til å bruke penger, likvidere ressurser og sette deg i gjeld i et forsøk på å holde deg utenfor fengselet, og dermed avlede nevnte midler og tid og ressurser fra den politiske aktiviteten regimet ønsker å stoppe. Selv om du lykkes med å slå rappen, har de i så lang tid effektivt hindret det politiske arbeidet til gruppen din, ettersom all innsats kanaliseres inn i din rettssak. Jeg har sett dette skje gang på gang. I tillegg, med mindre du har en veldig politisk pro advokat, kan du ikke stole på at han stiller de riktige spørsmålene til de rette vitnene. Husk at som medlem av baren er han teknisk sett en offiser for domstolen og en del av systemet og uansett hva hans politiske syn er, hvis vi vinner, kommer han til å stå uten jobb.**

Machine Translated by Google

3. *Forsvar deg eiendom.* Ikke gjør deg selv til et skue. Ikke skrik overgrep eller uanstendigheter. Ikke vær respektløs. Ikke bruk uniform eller annen bisarr drakt i retten, bruk dress og slips med en pen

hårklipp. Ikke tulle videre og videre. Ikke bland inn useriøse innvendinger. Få den juryen til å like deg, respekter deg og ønsker å gi deg fordelen av tvilen og sette deg fri. Hvis de er svarte eller jødiske, prøv uansett. Det er ikke en spøk eller et spill, det er ditt liv og din fornuft som står på spill.

4. *Sett de føderale for retten.* Ikke la deres ville antagelser og påstander stå uimotsagt.
Still spørsmålstegn ved bakgrunnen, kvalifikasjonene og motivene til føderale vitner. Få frem det politiske aspektet ved rettssaken. Gjør rettssalen til et forum for hvit nasjonalisme, men mist aldri av syne det sentrale spørsmålet om din egen uskyld.
Uttrykk alle politiske konsepter eller ideer gjennom kjøretøyet til din uskyld. Gjør alt dette bestemt, men respektfullt, kraftfullt, men høflig. Rett halvparten av opptredenen din mot rettsreporteren som lager den permanente rekorden og halvparten mot juryen.
Få dem til å like deg og forakt 'droidene i tredelte drakter som prøver å ødelegge deg. La din uskyld være en konstant tråd som går gjennom hele rettssaken, og la aldri juryen miste den av syne.
Gå aldri glipp av en mulighet til å hevde din uskyld, men aldri tillat deg selv å bli skingrende eller åpenbart bitter.

5. *Bruk logikk og sannsynlighet.* Den mest tight-fashioned fabrikkerte saken vil ha noen hull i den et sted. Finn disse hullene og konsentrer deg om dem, slå gjennom og utvide dem til de er gapende hull i påtalemyndighetens sak.

Loven, under vårt system, er det du kan få en jury til å tro. Husk det gamle ordtaket at hvis du ikke kan blende dem med glans, forvirre dem med tull. Gjør hva du kan for å få dem til å like deg, mislike aktor og introdusere tvil i deres sinn. Du vil sannsynligvis ikke være i stand til å bevise at du er uskyldig på noen avgjørende måte med mindre informanten gjør et sammenbrudd i Perry Mason-stil på standen og tilstår.
Men hvis den juryen går inn i debattrommet og liker deg, misliker aktor og lukter en bestemt rotte i saken hans, så har du en sjanse. Svarte kan stemme for å frikjenne deg fordi de mistillit til systemet på generelle prinsipper. Venstreorienterte hvite kan gjøre det samme. Selvfølgelig varierer den psykologiske innvirkningen på en jury avhengig av forbrytelsen du er anklaget for. Hvis det er en selvforsvarsskyting eller en virkelig spinkel sak om «brudd på borgerrettigheter», har du det bedre enn om de bestemmer seg for å anklage deg for seksuelt overgrep mot barn.

ARRESTEN

Ved å diskutere rettssalsaspektet først ser det ut til at jeg har satt vognen foran hesten, men på et deprimerende tema som dette kan det være best å få det verste tilfellet overstått.
Faktisk, hvis du håndterer deg selv ordentlig under arrestasjonen, kan det hende du ikke engang kommer til retten. De kan finne ut at du er en for tøff og skarp informasjonskapsel til å risikere å ta på deg åpent

Machine Translated by Google

domstol hvor de ville være bundet av bevisregler og sparke deg løs, og fortelle kosher-sjefene sine at varslene var feil eller hva som helst. Husk at det å bli fanget i et oppspinn kan være veldig pinlig både for DA og de involverte agentene, og de vil ikke risikere det med mindre de er sikre på sitt.

Føderale agenter liker vanligvis å arrestere deg rundt klokken åtte om morgenen, om mulig å dra deg vekk fra frokostbordet foran familien din for å øke den psykologiske ydmykelsen og fornærmelsen. Alternativt er det å arrestere deg på arbeidsplassen din for å ydmyke deg foran dine medarbeidere en favorittmetode. Noen ganger vil de for dramatisk effekt få de lokale politiet til å omringe huset med SWAT-team og skarpskyttere med flakjakke, og dermed gjøre deg ut som en ekstremt farlig person. Du kan bli skåret løs tjuefire timer senere på grunn av mangel på bevis, men du kan forestille deg hvilken effekt denne typen melodrama har på naboene dine, utleieren din, sjefen din osv.

Du vil merke at i hele dette kapittelet refererer jeg nesten utelukkende til føderale byråer. Dette er fordi de vanligvis er de som bruker fabrikasjon. Statlig og lokalt politi gjør det noen ganger, men mangler generelt ressursene eller tilbøyeligheten, og har nok ekte kriminalitet å håndtere. Du må huske på at føderale "lovhåndhevelsesbyråer", med unntak av Secret Service som av og til pågriper falsknere, har alle mer eller mindre politiske funksjoner i motsetning til statlige og lokale byråer som håndterer ekte kriminalitet. De fleste andre føderale lovbrudd enn å hugge ved i en nasjonalpark eller slike småting er på en eller annen måte politisk nyttige for å undertrykke dissens. For eksempel blir "postsvindel" ofte brukt til å stenge ned patriotiske grupper eller andre som ikke blir godkjent av regimet som ber om penger eller selger ting via posten. Selv forfalskning kan betraktes som en politisk krenkelse, gitt arten av pengesystemet vårt: de vil ikke ha pr

skrive ut verdiløse stykker papir som konkurrerer med deres verdiløse stykker.

Når du er arrestert, bør du lese rettighetene dine, og generelt vil de gjøre dette. Det tar bare noen få sekunder av tiden deres, lukker et mulig smutthull og gjør ingen forskjell i måten de behandler deg på. De vil tilby å oppnevne en advokat for deg før eventuelle avhør. Du vil ikke trenge denne tjenesten, for etter å ha lest denne lille boken min og absorbert dens leksjoner, kommer du til å SI INGENTING.

Du skal ikke si *noe i det hele tatt.* Ikke når som helst, ikke hvor som helst, ikke under noen omstendigheter. Du vil ikke snakke med dem i bilen som skal til sentrum, annet enn å gi dem navnet ditt og eventuelt advokatens navn. Du vil ikke snakke med dem i avhørsrommene. Du vil ikke snakke med dem i cellene. Hvis du elsker rasen din, hvis du elsker landet ditt, hvis du elsker din frihet og verdsetter livet ditt og din fornuft og din verdighet, VIL DU INGENTING TIL POLITIET.

Machine Translated by Google

"Å, for en Muse of fire skrev den udødelige Shakespeare, og skulle ønske jeg hadde en slik muse for å formidle til deg den vitale nødvendigheten av dette konseptet. Nesten alt annet jeg har sagt her er åpent for argumentasjon eller variasjon eller eksperimenter, bortsett fra dette ene presserende, tvingende, desperat viktige påbudet. Ikke snakk med politiet! Hvis du gjør det, vil du betale for det med år av livet ditt og muligens med selve livsblodet, sølt på dusjgulvet der en eller annen neger dømte har stukket en kvesset tannbørste i tarmen din *Ikke snakk med politiet!*

Hvis du gjør det, kan du uforvarende sende vennene dine, dine kjære, rasebrødrene og -søstrene dine inn i et levende helvete, hvorfra de vil komme ut, om noen gang, som knuste skall av mennesker. Ikke snakk med politiet! Hvis du gjør det, kan du, med de beste intensjoner, ende opp med å bære på resten av dagene dine det verste stigmaet som kan plage en mann eller kvinne av vår rase: informer.

Jeg kan ikke telle hvor mange straffesaker jeg har sett eller lest om hvor hele påtalemyndigheten besto av et par mindre omstendigheter som ble massivt underbygget av den tiltaltes påståtte «tilståelse», en tilståelse som han aldri hadde til hensikt å være, men som startet som en "vennlig liten prat, bare for å få et par ting i perspektiv." Stjerneeksemplet på fjell med problemer som kom fra blabbende munner var Greensboro. Mennene som ble arrestert umiddelbart i nærheten av åstedet for skytingen var lamslått, forvirret, opprørt, forferdet over det hele. Det hele hadde vært en forferdelig ulykke, kunne ikke loven se

at? (Det var ikke en «ulykke», BATF satte det opp, men mennene visste ikke det.) I time etter time babla de inn i båndopptakerne, og kom seg inn dypere og dypere og dypere. Den ene mannen som til slutt ble løslatt, var en gammel profesjonell hånd på denne typen ting, Raeford Caudle, som hadde fornuft nok til å la advokaten sin snakke og holdt munn.

Under rettssakene kan jeg ikke telle hvor mange ganger påtalemyndigheten viftet opp med bånd og utskrifter og sa: "Men i din første seks timer lange forklaring til politiet 4. november 1979 sa du dette, dette og det!" En god del av begge de store Greensboro-rettssakene besto av at forsvaret prøvde å overvinne mengder av motstridende, selvinkriminerende løs prat fra mennene som ble arrestert. De kunne ikke forstå hva som skjedde, de ble kastet ut i en løkke av det plutselige kommunistangrepet med skytevåpen som ATF hadde organisert, og de hadde ikke fått noen formell opplæring av sine såkalte ledere i hva de skulle gjøre? fanget. Jeg unntar meg ikke fra denne ødeleggende tiltalen. Jeg delte ut et par prosedyrehefte og prinsippet om å tie ble diskutert på et par møter, men åpenbart var ikke NSPA-folket bedre forberedt enn Klan på den plutselige katastrofen som overveldet dem. Du kan kanskje forstå nå hvorfor jeg vektlegger stillhet så mye her. Jeg har sett hva som skjer når folk prøver å snakke seg ut av en jam. De får bare flere mennesker involvert og seg selv dypere inn.

Machine Translated by Google

Politiet er ikke dine venner. I en arrestasjonssituasjon er de fienden, og hvis de prøver å opptre vennlig, er dette slik at du vil slappe av og inkriminere deg selv. Husk at med en utdannet etterforsker er det ikke noe som heter småprat. Ethvert svar du kan gi ham på ethvert spørsmål i det hele tatt, enten det er negativt eller positivt, enten det virker relevant for deg eller ikke, gir ham en annen brikke å passe inn i puslespillet av oppspinn og usannhet som systemet bygger for å sette deg borte.

Hvis tortur brukes på deg, for eksempel juling eller søvnmangel eller psykologiske tankespill, bør du være forberedt med en slags historie å gi dem når du endelig ikke orker mer, siden noen mennesker ikke kan det. Systemet her er ikke fullt så stort på fysisk tortur som de er bak jernteppet; Vanligvis er innsatte i negerfengsler ansatt for å straffe eller myke opp hvite mistenkte, slik at Feds ikke trenger å skitne hendene eller få blod over hele Gucci-skoene deres. Systemets spesialitet er psykologisk og mental tortur. De vil Mutt-og-Jeff deg der en politimann er den tunge og en er den anstendige Joe som vil hjelpe deg og tror du får en rå deal. De vil holde ut

utsikter til utgivelse med små linjer som: "Kom igjen, Ed, la oss få ryddet opp i dette og lagt oss så vi alle kan dra hjem, OK?", som antyder at hvis du tilstår at du på en mirakuløs måte får lov til å reise hjem.

De mill snakker til deg rolig, rimelig, og så hopper de plutselig opp og begynner å skrike uanstendigheter og beskyldninger til deg for å sjokkere og desorientere deg. De vil bringe inn den største negeren på deres styrke og true med å la ham slå deg eller sodomisere deg hvis du ikke tilstår; alternativt vil de true med å sette deg inn i en celle over natten med en eller flere nigger homofile. Det har vært tilfeller der dette faktisk ble gjort, og folket vårt har blitt hardt skadet i forsøk på å motstå masseanal voldtekt. Jeg kommer vanligvis ikke med kommentarer som dette, men jeg vil gjøre alle tilstedeværende rettshåndhevere oppmerksomme på at etter revolusjonen har enhver tidligere politimann eller FBI-agent funnet skyldig i å ha hjulpet eller medvirket til noen form for fengselsangrep på hvite kjøpt seg selv. enveisbillett til galgen. Hvis jeg ikke klarer det, tror jeg mine etterfølgere som gjør det, vil være enige i denne politikken. Det er ikke en trussel, folkens. Det er et løfte. Du sendte våre ledere til Nürnberg og skapte derved en presede

Hvis du taper saken, vil du bli sendt i fengsel. Jeg har vært heldig så langt. Jeg har møtt fiendens domstoler på en alvorlig anklage bare én gang, og i så fall fikk min utvisningsordre fra det aktuelle landet forrang og fengselsstraffen min ble suspendert. Jeg har hatt noen flere mindre skrammer, men har aldri gått til et av disse helvetes stedene ZOG opprettholder som det siste, ultimate avskrekkende middelet. Jeg er derfor ikke kvalifisert til å prøve å lære deg hvordan du kan overleve i et slikt inferno. Jeg innrømmer at utsiktene skremmer meg; noen ganger våkner jeg om natten i kaldsvette av mareritt om et amerikansk fengsel. Så langt har jeg ikke latt denne trusselen avskrekke meg fra å gjøre min plikt, og i dette har fengselstrusselen sviktet sine herrer. Jeg håper a

Machine Translated by Google

meg selv og mitt folk, men siden jeg ennå ikke har møtt den testen, kan jeg ikke så godt fortelle andre hvordan de skal møte den.

Jeg har bare en kommentar til hele fengselsscenarioet, og det er at jeg vet at det kan gjøres, det kan overleves, fordi jeg har kjent de som har gjort det. Robert Miles overlevde det, og selv mens jeg skriver møter han enda et begrep for «oppvigleri» med et rolig mot og en verdighet som løfter hans og vår sak til storhet. Leroy Gibson overlevde det, og kom svingende ut av Atlanta. Gerhardt-brødrene overlevde det. Jim Mason overlevde det, Robert Shelton og JB Stoner og Jack Fowler og en rekke andre overlevde det. I tilfellene til disse mennene jeg har nevnt og mange flere, gjorde systemet sitt verste og det mislyktes. Den

prøvde å ødelegge dem og styrket i stedet deres tro og forherdet deres ånd for kampen. Systemet kan bli slått, brødre., Tile, kamerater jeg har navngitt og hver annen hvit mann som har kommet ut av fengselet med sin ære og sin stolthet intakt har slått det. En dag vil vi slå det ned.

Et ord om tilbud: ikke gjør det. Ikke gjør avtaler med politiet. Ikke gjør avtaler med domstolene for å behandle en påstand. Aldri erkjenner straffskyld for noe. Grunnen til dette er enkel: ZOG er en løgner og alt dets tjenere forteller deg kan ikke stole på. Hvis du gjør en avtale, kan det passe ZOGs bysantinske formål å holde sin del av handelen. Så igjen, kanskje det ikke. S Fengslene er fulle av menn som kunne ha sverget på at de hadde en "avtale" med ZOG. ZOG handler ikke, den bruker, den forbruker, og den kaster folk til side. Ikke sett din lit til noen dommer, advokat eller advokat. De er der for ett formål: å undertrykke alle uenige eller uortodokse tanker du måtte ha i hodet ditt, og for å sikre at du forblir en produktiv arbeidsenhet, holde systemets knirkende gamle maskineri i gang og betale regningen som tullinger skal. Hvis du ikke lenger kan berges som arbeidsenhet, må du skrotes.

Et siste ord: tren din familie og kamerater til å være stille også, spesielt overfor media etter arrestasjonen din. En av de mest uutholdelig pinlige episodene i hele Greensboro-fiaskoen var da en gjeng med lure kvinner ble oppdaget av noen journalister som besøkte sine mannlige slektninger i fengselet. Disse damene fortsatte å skravle videre og videre om hvordan rasisme ikke var kristen, og de grusomme Klan- og nazifellerne lokket Lucius på villspor, og vi elsker alle fargede folk, og Jesus vil komme og splitte himmelen og vi kommer alle til å bli det. henrykt og fly opp for å møte Jesus på himmelen 'ceptin fer Man og nazister som skulle til helvete og Lucius lå nede på kne i cellen sin og ba om sjelene til de grusomme rasistene om at de måtte se lyset og omvende seg bla , bla, bla, videre og videre og videre! Dette var virkelig den typen ting de mennene i fengselet trengte for å øke moralen akkurat i det øyeblikket!

En løs kommentar til en reporter eller politimann fra en kone, mann, slektning eller venn kan få den fengslede kameraten ti til tjue hvis det er feil å si. Alle familiemedlemmer bør innpodes helt fra begynnelsen med det primære direktivet: ikke snakk med politiet! Du

Machine Translated by Google

bør ha en fast prosedyre for hva som skal gjøres hvis huset ditt blir ransaket, hvis du blir arrestert, hvis du blir siktet. Du bør kjenne en kausjonsmann eller noen som er villig til å stille kausjon for deg, for å spare hektisk blading gjennom Gule Sider på dagen. Din kone eller mann bør være like konverserende

sant som du er i dine juridiske rettigheter. fie eller hun bør kreve å se warrants og lese dem før de tillater ransaking, og kreve en kvittering for alt som er tatt. Og husk: *ikke snakk med politiet!*

Machine Translated by Google

IX.
BEVEGELSESØKONOMI

Noen ganger spør folk meg når den store hvite revolusjonen kommer til å finne sted. Jeg sier til dem: "Når du og nok folk som deg er villige til å betale regningen for det!" Jeg sikter ikke bare til penger, men i god grad snakker jeg bokstavelig når jeg sier det.
Revolusjon kommer med en helvetes prislapp. Det første du vil lære når du begynner din politiske aktivisme, er den avgjørende viktigheten av penger. Noen må betale. Revolusjon i dag er big business. Dagene da noe kan bli oppnådd av en håndfull konspiratorer som hvisker rundt et rennelys i en øde gotisk ruin ved midnatt er for lengst forbi. Revolusjonen krever organisering, arbeidskraft, politisk analyse av den skarpeste type, hensynsløs disiplin, dyktig propaganda og fremfor alt , massiv finansiering.

Disse pengene faller ikke bare ut av himmelen. Det må han hentet fra en rekke kilder. Noen må betale. Og det enkle faktum er at hovedkilden til all rasenasjonalistisk finansiering alltid har vært, og vil fortsette å være, det hvite arbeidende folket som utgjør det store flertallet av hver organisasjons medlemskap og perifere støtte. Med andre ord må de som har minst råd ta den største delen av byrden. Dette er grovt urettferdig, og verre enn det, det er også ineffektivt og en svært dårlig måte å finansiere saken vår på. Men for å være ærlig, jeg er forbannet hvis jeg kan se noen realistisk vei ut av denne blindgate i nær fremtid. Å fortelle deg hvorfor kommer til å kreve litt forklaring.

For å finne de grunnleggende årsakene til denne bevegelsens evige fattigdom, må vi se nøye på hele naturen til hva vi gjør og hvem vi er. Husker du den store venstreorienterte "revolusjonen" på slutten av 1960-tallet? hippiene, yippiene, Berkeley Free Speech Movement, Weathermen, hele den scenen der alle skulle stille inn, slå på, slippe ut, av grisene, og så videre? Den store venstreorienterte "Power to the People"-revolusjonen som skulle styrte det militærindustrielle komplekset og skape en Age of Aquarius der alle satt rundt på gresset og røykte dop mens de hørte på Jimi Hendrix og syke.

løp rundt naken og utukt med alt som rørte seg? Ledelsen for dette rotet var selvfølgelig jødisk, Rudds og Hoffmans og Rubins, men hva med alle de hvite hippie-dippy-typene som skulle gjøre alt dette tullet?

Et par ting skjedde. For det første var det Kent State og University of Wisconsin-bombingen, og den lille rike værjenta Diana Oughton blåste den bortskjemte alabastræven sin til hamburger i et rekkehus i New York. Diana var nede i kjelleren og laget bomber, og hun må ha rørt feil ledninger sammen, fordi hun jevnet en fremtredende hebe-advokats hus og tok med seg to av Weatherperson-kameratene sine, i tillegg til å bokstavelig talt blåse sokkene av et annet par Weatherbimbi som løp. naboen splitter naken og bokstavelig talt røyking fra eksplosjonen, spør

Machine Translated by Google

om de kunne komme inn og bruke dusjen. Vennene deres, vil du merke, hadde nettopp fordampet seg gjennom sin egen dumhet og politiet var på vei, og likevel var den første reaksjonen til det overlevende paret å få renset bort alt den ekle proletariske skitten. I denne lille anekdoten ser man hele historien om det såkalte Nye Venstre. Grunnen til at de aldri kom noe seriøst var at de ikke var revolusjonære. De var posører, bortskjemte rike barn som lekte Che Guevera. I løpet av den våren og slankere av 1970 var det plutselig ikke et spill lenger, og det gikk endelig opp for de dumme ryktene at du kunne bli drept ved å spille revolusjonerende. Noen få diehards hang på posituren i et par år, men de fleste av dem så lyset veldig raskt. Åpningen av studieåret i september 1970 var merkbart sedat.

Den velstående urbane geriljaen på sekstitallet manglet aldri kausjonspenger, trengte aldri å jobbe for livet sitt, og hadde råd til alle slags bøker, narkotikautstyr og narkotika, forhåndskrympede og fabrikkmisfargede jeans som lot dem etterligne ekte arbeidere, alt materialet de trengte til skiltene og underjordiske aviser osv. Mamma og pappa tok opp fanen og ga dem en god biff-og-potetfôr når de dro hjem til forstaden for å få en pause fra brun ris og ginseng-te ved de revolusjonære bevissthetshevende kommunene eller hva som helst.

Noe av det mest hysterisk morsomme jeg noen gang har lest er historien om hvordan værmennene forsøkte å få hjelp av "grease", som de foraktelig refererte til de hvite blåsnippbarna i Detroit og Chicago. De gikk ut til den lokale burger-doodlen og trakasserte disse ungdommene der de hang ut, delte ut marxistiske traktater og oppfordret dem til å komme til Chicago for deres «Days of Rage». På en oc

casion en gruppe gale værkvinner stormet inn på en videregående skole og løp opp og ned i korridorene og skrek "Jailbreak!" og knuse vinduer. De ble kastet ut på denim-kledde derrierene sine av universitetets fotballtroppen.

De stakkars hvite arbeiderklassens barn hadde kanskje ikke mye bruk for politiet eller myndighetene, men du kom ikke til å ta dem på vei ned til Chicago og bevisst angripe loven og få seg selv knust. Nettopp fordi de kom fra den virkelige verden av brutalt arbeid og fattigdom, visste de bedre. De hadde ingen rike pappaer som kunne komme og redde dem når de ble kastet i boksen; de måtte sitte der i flere måneder i strekk og leve på søl og kjempe mot negervoldtektsmennene. Det er nettopp de barna som de røde så arrogant kalte "fettet" som utgjør kjernen i hver hvit rasenasjonalistisk organisasjon. I motsetning til venstresiden, som er sammensatt av hvite
middelklasseraseforrædere, jøder og ikke-hvite, er vår bevegelse genuint basert i arbeiderklassen. En av de beste beskrivelsene jeg noen gang har hørt av 3. november 1979 i Greensboro var: "Det kommunistiske arbeiderpartiet møtte endelig noen arbeidere."

FORSTÅELSE: Hvit rasenasjonalisme er den genuine dissensen i dette samfunnet, det eneste virkelige kjetteriet som blir forfulgt i et forsøk på å ødelegge det. Vårt folk er dette

Machine Translated by Google

samfunnets syndebukker, kjettere som må brennes på bålet før vi kan forurense andre med våre farlige tanker.

Venstresiden registrerer lærere, advokater, leger, universitetsprofessorer, forfattere, skuespillere, sosialarbeidere, yuppier, ministre og prester, profesjonelle «samfunnsaktivister» som er flinke til å få statlige lønnsslipper og finansiering fra skattekroner. Den konservative høyresiden har en noe lignende sammensetning med en sunn tilførsel av midler fra næringslivet og multinasjonale selskaper, men da er konservative kun interessert i å bevare pengene sine og ikke rasen sin, og faller ikke innenfor denne boken. . De er en del av problemet, ikke en del av løsningen. Vårt folk er imidlertid menn som jobber med hendene og kvinner som føder og oppdrar barn. I rekkene til Klan eller de nasjonalsosialistiske gruppene eller Identitetskirkene finner du elektrikere og rørleggere, bilmekanikere og fjernsynsreparatører, bønder og murere, lastebilsjåfører og kortordnede kokker, sykepleiere og kosmetologer, småbedriftseiere og bygningsarb

sekretærer og servitriser, samt mange eldre kamerater som kan huske en bedre livsstil og ønsker å hjelpe oss tilbake til den.

Ingenting annet enn denne todelingen av medlemskap illustrerer bevegelsens bona fide revolusjonære natur. Dessverre betyr det ikke bare at folket vårt har lite å bidra med i kassen selv, men at de lever livet sitt så langt unna de økonomiske kildehodene, maktspakene som får pengene til å flyte, at de ikke klarer å benytte seg av store kilder. av finansiering slik Venstre kan. Røde kan alltid få penger fra regjeringer, enten vår regjering eller diverse utenlandske.
De har foredlet kunsten å få sine skitne små labber på skattebetalernes dollar til utrolige grader av subtilitet. Venstresiden kan øve seg inn på hvite liberale kirker og religiøse grupper. Medlemmene deres er fortrolige med alle gratis utdelinger, både private og offentlige, som går hvor som helst, og slurper bort i bunnen akkurat som ZOGs større svin. Se godt nok etter og du vil oppdage at så å si alle store venstreorienterte sak de siste tretti årene har blitt finansiert av skattebetalernes penger i større eller mindre grad.

Hva betyr alt dette i pragmatisk forstand? Det betyr at fra første stund vil du være konstant mangel på penger. Du trenger midler til utskriftsutstyr, papir, grafisk utstyr, bensin for politisk transport, kontorlokaler, innspilte telefonmeldinger, politiske kampanjer, reklame, innleveringsgebyrer for kandidater, kausjonspenger for arresterte kamerater, advokatsalærer, telefonregninger, leie på nødvendig fasiliteter, sikkerhetsutstyr, elektronisk utstyr for å lage videoer og kassetter, datamaskiner og tilbehør. Listen brettes ut og videre. Historien om ditt politiske arbeid vil være en lang, desperat, presserende søken etter finansiering, søken etter bare noen få sølle dollar for denne eller den gevinsten vil oppta mesteparten av tiden din, og e-postlisten din vil stønne under det konstante bombardementet av uopphørlig fondsklager. "Hva? Be om mer penger? Jeg ga bare ti dollar forrige må

Machine Translated by Google

forvent at du opptrer med deres rive eller ti dollar intermitterende donasjoner, og du vil bli enda mer overrasket over miraklene du utfører med så lite.

Jeg vil diskutere innsamlingsteknikker om litt, men det er én ting jeg vil advare deg om, og det er at når alt er sagt og gjort er det ingen erstatning for direkte donasjon som et middel til å finansiere WRP. Du må lykkes med å formidle dette til støttespillerne dine, for hvis du ikke gjør det, så kommer de etter en stund til å få ideen om at du ser på dem som bare spener som skal melkes, noe som faktisk er tilfellet med mange av de bedrageriske «patriot for profit»-grupper. Du må alltid la din sup

portører vet at du setter pris på dem og at de ved å bidra gjør sitt for løpet. Et lite tips jeg vil gi deg akkurat nå som vil øke inntekten din med 50% i seg selv. svar alltid på e-posten din. Svar selv om det ikke er vedlagt noen donasjon, men spesielt hvis det er det. Ingenting irriterer og irriterer folk mer enn å sende en donasjon de kan ha brukt til andre formål til en politisk gruppe i den forståelse at den vil gå til felles sak, og aldri få noen form for anerkjennelse.
Erkjenner alltid kontingent også,
selv om kontingent innebærer formalisert medlemskap og etter mitt syn er det noe som ikke burde eksistere.

Før jeg diskuterer faktisk pengeinnsamling vil jeg snakke om to metoder som vi ekle rasistiske typer stadig blir anklaget for å bruke, og en annen som våre venner og støttespillere ofte oppfordrer oss til å bruke for å avlaste dem for irritasjonen ved konstante fondsappeller. .

Den første pengekilden som vi alle skal trekke på ifølge fiendtlige medier og propagandister er den mytologiske skapningen, den høyreorienterte fete katten. Det er visstnok en kabal av mangemillionærer som ikke har noe bedre å gjøre med all moolaen deres enn å ødsle den i bøtter på alle høyreorienterte og rasistiske saker som kommer. Media og baktalere antyder alltid at det er noe virkelig skummelt som foregår her, en slags skjult agenda, og enhver rasenasjonalistisk og høyreorientert organisasjon er en del av en verdensomspennende pågående konspirasjon. Spesielt jødene blir veldig paranoide om disse mystiske høyreorienterte fete kattene og deres konspirasjoner. (Forståelig nok, siden jødene av alle mennesker kjenner kraften til hemmelig konspirasjon som en kraft i ver

Jeg har vært i den hvite rasemotstanden i en eller annen form i nitten år, siden jeg ble kastet inn på en integrert videregående skole to uker før min femtende bursdag. I løpet av hele den tiden har jeg bare én gang fått noe ekte, klart glimt av disse såkalte "feite cats". Det har vært noen få moderat velstående mennesker fra den øvre middelklassen som har drevet med rasenasjonalistisk politikk som en slags hobbyhytte. Jeg opplever at de fleste av disse menneskene ikke holder ut mer enn et år eller så før hobbyen. blir for dyrt og for farlig for deres smak. Det er en liten håndfull edle og bemerkelsesverdige unntak. Så godt som alle rasistiske ledere har et par rolige støttespillere som han generelt kan stole på for et par hundre dollar i en nødssituasjon; hvis han er klok, roper han bare på disse menneskene når chipsen virkelig er nede for at han

Machine Translated by Google

å snakke. Men ikke mer enn et par hundre. Jeg mottok tusen-dollar donasjoner ved tre anledninger, som jeg

116

husker, under hele min fem år lange periode med NSPA, og disse var alle fra en mann som hadde vært heldig nok til å få en god mellomtidskontrakt i virksomheten hans.

Bare *én gang* kan jeg ha kommet nær de store pengene. Høsten 1980 ble jeg kontaktet av mellommenn som ga meg en rekke forhold som involverte NSPAs strategiske og taktiske natur og ba om visse spesifikke endringer i måten vi gikk frem på. I bytte for å bringe partiet i tråd med disse betingelsene, som jeg kan legge til var ingenting en ekte hvit rasepatriot ikke kunne leve med, ble jeg tilbudt en økonomisk pakke som ville ha stilt oss på lik linje med både republikanerne og Demokratiske maskiner i delstaten North Carolina. Tilbudet ble trukket tilbake da hendelsene i desember 1980 ble kjent og da andre begivenheter fant sted mellom nyttår og første dag i april da jeg sa opp.

Jeg ønsker ikke å gå inn på detaljer, fordi det er mitt dypeste håp at de samme menneskene en dag kan være tilgjengelige. Men jeg må påpeke at denne foreløpige kontakten ble tatt fordi NSPA viste resultater. Velstående mennesker ble velstående fordi de er smarte med pengene sine og vet en god investering når de ser den. Det er opp til oss å bevise at vi er en god investering i fremtiden. Når vi kan demonstrere modenhet, effektivitet, dedikasjon, kvalitetspersonell, og fremfor alt begynne å vise resultater, vil de store pengene finne oss. Rike mennesker kan av og til være villige til å bruke litt på den nåværende bevegelsen som en hobby, men ikke mye. De er villige til å subsidiere styrke, men nekter å støtte opp svakhet, og med rette. Faktum er at de fleste nåværende rasenasjonalistiske grupper ikke fortjener stor finansiering og ville ikke vite hva de skulle gjøre med den hvis

I tillegg siterer jeg min egen erfaring for å understreke en viktig ting for dere alle å huske. Uten å gå inn på en lang oppsummering av fortiden, er jeg overbevist om at ødeleggelsen av NSPA mellom desember 1980 og april 1981 var en del av et bevisst orkestrert komplott som involverte minst to offentlige etater. Dette ble praktisk talt innrømmet for meg av den amerikanske advokaten i New Orleans i juni samme år da jeg var der nede og unngikk et nytt attentatforsøk. Big Brother vet godt at penger er nøkkelen til vår potensielle suksess, og når en gruppe begynner å vise tegn på å være tilstrekkelig finansiert eller er i ferd med å komme inn i store penger, vil undergravings- og kvasi-lovlig fabrikasjonsmaskin gå på høygir. Når du kommer i gang og støtten begynner å rulle inn og green starter

117

faller ut av konvoluttene i posten, vær veldig, veldig forsiktig. ZOG vil legge merke til og ZOG vil angripe. Sørg for at han ikke har noe å synke de råtnende hoggtennene i.

Machine Translated by Google

Den andre innsamlingen som media med jevne mellomrom anklager oss for å være dyktige på, er ekspropriasjon eller væpnet ran. Riktig politisk ekspropriasjon er et legitimt revolusjonært verktøy, og ulike kommunistgrupper bruker det rutinemessig rundt om i verden. Jeg bør gjøre det klart at med ekspropriasjon mener jeg ikke tyveri, som i vår forstand betyr å stjele fra Hvite arbeidere, rane Mom and Pop-butikker, holde opp franchisebutikker eller burgerkradser der grepet er latterlig og hvite ansatte er truet, innbrudd Hvite hjem, denne typen ting. Å stjele fra hvite arbeiderklassefamilier og enkeltpersoner er ikke bare skammelig, det er dumt. Vårt folk har veldig lite å stjele lenger; de lever fra lønnsslipp til lønnsslipp og er belånt opp til skaftet.
Ekspropriasjon, i hvit forstand, betyr å beslaglegge en del av rikdommen som har blitt stjålet fra hvite mennesker og returnere den til vår rase gjennom motstandens medium.
Banker, forsikringsselskaper, lånehaier, ethvert statlig organ, jøder, veddeløpsbaner og pornobutikker, supermarkedskjeder, alle som river folket vårt av og blir tykke og oppblåst på disse uanstendige fortjenestene, disse burde være målet for hvit revolusjonær ekspropriasjon.

Den velvillige fredløse som er de undertryktes forkjemper og som hevner de fattige og svake mot de velstående og sterke, er en vanlig folkehelt blant ariske mennesker, selv om det i vesentlig grad ikke vises noen lignende karakter i den semittiske verden.
Engelskmennene har Robin Hood, prototypen på den ridderlige fredløs; amerikanerne har Jesse James og hans Colt Dragoons; tyskerne har Schinderhannes fra Rhinen, hvis favorittmål var en hyggelig feit jødisk skatteoppkrever; italienerne har sin banditti, og irene sin landeveismann Willie Brennan. Både sunn fornuft og vår egen rike rasehistorie og kultur lærer oss at det ikke er noe moralsk galt i å ta tilbake en liten del av vår egen stjålne rikdom fra tyvene som tilegnet oss den i utgangspunktet.
Men er det lurt å gjøre det på dette tidspunktet? Er det praktisk? Er det sannsynlig å fremme vår sak?

Jeg vil ikke bry meg med å gjenta mine vanlige påbud om å forbli lovlige; hvis du ikke har fått meldingen nå, kommer du ikke til å få den. Men jeg føler jeg må understreke her at lovlighet er en taktikk, ikke en slags moralsk absolutt. Det er sant at Washington-regimet har loven på sin side, men det har alltid tyranner. Deres monopol på loven er det som skiller tyranner fra vanlige tyver og mordere. Jeg fraråder ekspropria

under de tre første fasene av den hvite revolusjonære kampen på rent praktiske grunner. Det er ingen vits i å rane $50 000 fra en bank hvis det ikke kommer noe godt til saken fra pengene fordi du og hele gruppen din er i fengsel. Husk at hvis det er ti av dere og to som begår en forbrytelse, enhver forbrytelse, vil paret gå ned for selve lovbruddet og de åtte andre for "konspirasjon", et legalistisk tull som kan bety hva enn ZOG vil at det skal bety, akkurat som det like meningsløse «bruddet på borgerrettigheter». I tillegg, hvis en hvit rasistgruppe blir tatt for å utføre et ran, forsterker det fiendens propagandastereotypi om at vi er kriminelle.
Vi trenger seriøs revolusjonær politikk, ikke en Monty Python-selvmordsgruppe som går tom og fjerner seg selv.

Machine Translated by Google

Den siste innsamlingsmetoden som ofte har blitt foreslått, er ideen om hvite rasistiske bedrifter eller gründerprosjekter designet for å samle inn penger til saken og avlaste folket på e-postlisten for de konstante tiggefond-appellene. Dette har faktisk blitt forsøkt til en viss grad, snarere i tråd med den hvite økonomiske co-op-ideen jeg diskuterte tidligere. Det har hatt en middels suksess i å dempe folket vårt mot virkningene av jødisk økonomisk krigføring og defunksjonalisering, men når det gjelder faktisk å skaffe store mengder penger til rent politisk bruk, har resultatene vært desidert blandede. Jeg utelukker ikke en form for sammenslutning eller brorskap av hvite forretningsmenn som allerede er på plass med levedyktige bedrifter, men jeg er ikke glad for konseptet som en langsiktig kilde til typen massiv finansiering enhver

Problemet er at hele den økonomiske strukturen i det vestlige samfunnet er skråstilt mot den enkelte gründer og småforretningsmann, uansett hvor mye de konservative monetaristene kan hymne Mom and Pop-butikken. Jeg fant ut dette på den harde måten da jeg prøvde å etablere min egen virksomhet i Irland, som riktignok er Europas Mississippi, men de samme forholdene råder andre steder. Med mindre den potensielle Rockefeller har flaks med en enorm mengde kapital for innledende etableringskostnader, kommer han til å starte i hop til banken. Det forutsetter at han i det hele tatt kan få lån, noe som blir vanskeligere og vanskeligere fra det jeg leser i forretningsseksjonene i de fleste aviser. Problemet - er at med mindre du virkelig er på ballen og identifiserer et behov som de store guttene i feltet ditt ikke dekker, kan alt du gjør gjøres bedre og det du selger kan kjøpes billigere på K-Mart, Sears

Selv om du havner på en tidligere oversett vinkel, kan du satse på at når du har demonstrert lønnsomheten til produktet eller tjenesten, vil de store multinasjonale selskapene finne en måte å eliminere deg på, enten kjøpe deg ut for en latterlig brøkdel av ideen din. er verdt eller brutalt kjøre deg ut av virksomheten hvis du nekter å spille ball. Det skjer hver dag. En ting Yehudi vet hvordan han skal gjøre, er å ta med den sikele Personlig tror jeg vi ville vært idioter å prøve å konkurrere med jødene på deres eget kompetanseområde. Dette er krig, og Hannibals første krigføringsregel var aldri å kjempe mot fienden på grunn av eget valg.

Når den politiske virksomheten er etablert, vil du oppdage at mer og mer av din tid, personell, penger og innsats går til å holde virksomheten flytende mens du prøver å konkurrere med eldre, bedre etablerte antrekk. Tilsvarende mindre av nevnte tid, innsats osv. går inn i det politiske arbeidet virksomheten tilsynelatende var satt opp for å finansiere. Du husker kanskje det lille skiltet man ser på forskjellige kontorer: "Når du er oppe i rompa i alligatorer, er det vanskelig å huske at ditt opprinnelige mål var å drenere sumpen." Og når yidene finner ut hvem som står bak Papa A's Kosher Barbecue eller Eichmann & Sons kvalitetslampeskjermer, vil de fortsette å gjøre den voodooen jøden gjør så bra. Du vil finne deg selv uten kunder, trakassert på skatte- og juridiske fronter, og i kapittel 11 konkurs

Machine Translated by Google

Tror du at det ikke kan skje deg? Systemet fikk PTL-TV-imperiet på flere millioner dollar etter hvert, og PTL var ikke engang politisk, hebene ble bare nervøse for konkurransen på skjermen.

Du må huske på at en av de viktigste strategiene som fienden har brukt mot oss i generasjoner, er spesifikt rettet mot å eliminere en viss type individ i det hvite fellesskapet, som kan være løst utpekt som yeoman eller selveier. Den tyske baueren, den russiske kulaken, den irske «sterke bonden» ville vært gode analogier. Dette er hvite menn, vanligvis i middelalderen, som er gift og faktisk fungerer som overhode for deres kjernefysiske familieenheter, mens kona og moren er hjertet. De eier sin egen kilde til næring, sitt eget land og verktøy eller i den moderne ekvivalensen sine egne butikker og varelager. Inkludert i denne kategorien bør også være uavhengige håndverkere som igjen eier sine egne verktøy og selger ferdighetene sine til sine andre hvite i samfunnet. Dette er en forbannelse for ZOG, som ønsker at vi alle skal selge vår arbeidskraft og våre ferdigheter til systemet for lønn og dermed bli avhengig av status quo for vår overlevelse.

Hvite yeoman-typer er farlige for ZOG av andre grunner. De eier ofte sine egne våpen, er kjent med bruken og har hatt

militær trening, i mange tilfeller tjenestegjørende i reservene eller militsen. De har en tendens til å være politisk deltakende, og det er et klart nei-nei for oss honkies: politikk er for advokater og andre favoritt-yuppier, og vi må ikke få ideer over stasjonen vår. En uavhengig inntektskilde fører til urovekkende uavhengige tanker og handlinger. Det er ingen tilfeldighet at William Tell var en mannlig bonde i de høye sveitsiske fjellene, og at da han kom til byen, var det der han nektet å hilse på jøden Gesslers lue på stangen på torget. Som en konsekvens måtte Tell skyte eplet av sønnens hode ved å bruke armbrøsten han var et så dødskudd med fra sitt frie ariske liv i fjellfasthetene. Etterpå brukte han den samme armbrøsten for å skyte noen ting av Gessler og hans østerrikske leiesoldater. (Ja, selv i middelalderen var det hvite som solgte sverdvåpene sine til Juda for gull.)

Under de nåværende forholdene og i det eksisterende økonomiske klimaet, vil ethvert forsøk på å starte en liten bedrift i beste fall være et veldig vanskelig foretak. For all del, eksperimenter med det. Kanskje vi bare ikke har funnet den riktige formelen ennå. Bare husk alltid at ditt opprinnelige mål er å drenere sumpen, dvs. at virksomheten skal støtte rasenasjonalistisk politisk aktivitet og ikke omvendt. Vi er ikke forretningsmenn, og vi er ikke i dette for å tjene til livets opphold, marginalt eller komfortabelt. Vi er i denne tingen for å forandre verden og sørge for at ti tusen år fra nå er det fortsatt noen William Tells rundt som vil nekte å hilse på Gesslers lue og vil være like en hånd med en plutoniumdødsstråle som han var med en armbrøst .

For å komme tilbake til vårt opprinnelige emne etter all denne historiske og filosofiske digresjonen, er det faktum at du ikke alltid kan slå opp den lille håndfull trofaste støttespilleren din.

Machine Translated by Google

for driftsmidler. Moral og personlige hensyn til side, faktum er at de ikke har råd. Det finnes en rekke teknikker du kan bruke for å utvide sirkelen av støtten din. Hvis du er i stand til å publisere et lite nyhetsbrev av et eller annet slag, må du for all del kreve en abonnementssats for personer som ikke er i stand til å være aktive og andre inaktive. De fleste av dem er hobbyister som vil lese nyhetsbrevet ditt og deretter kaste det inn i skapet sammen med et par tonn annet slikt materiale som de har samlet siden 1971. Tolerer aldri deadbeats på e-postlisten din. Kutt ut de som ikke svarer regelmessig og ikke la listen din bli rotete opp med folk du ikke har hørt fra på tre år, ikke-betalende fanger, åpenbare galninger som skriver bisarre brev til deg om tilgivelse-kritten-de -ikke-la-oss ha-noe-skarpt-her variasjon. Nyhetsbrevet og e-postlisten

verktøy og som alle andre verktøy bør vedlikeholdes regelmessig og holdes i god stand.

Imidlertid er et tegn på helse og handlekraft i enhver organisasjon at hoveddelen av finansieringen kommer fra lokale kilder. Dette er viktig for mauren av flere grunner. For det første er det på ingen måte umulig at ZOG til slutt kan komme rundt til en slags offisiell postsensur, og klassifisere "rasistisk litteratur" sammen med pornografi som ulovlig å sende via post. For det andre er din primære funksjon ment å være organisering i ditt eget område, ikke å knipe fem og ti dollar-donasjoner fra folk som ellers kan hjelpe WRP eller aktivitetsenheten i sine egne områder. Det er spesielt ukult å posjere donasjoner fra en annen enhet i ditt eget parti, og kan føre til unødvendig spenning og aggro.

Til slutt, uten å ha tenkt at det skal skje på denne måten, kan publisering av et nyhetsbrev eller en avis eller et tidsskrift føre til andre ting som å selge bøker og hefter via posten, for så å selge Regalier fra det tredje riket og andre leker, og så plutselig er du en bokhandler i stedet for en revolusjonær. La meg gjøre det klart at det er en rekke gode forlag og bokhandlere i Bevegelsen som yter en uvurderlig tjeneste for oss alle, og jeg mener absolutt ikke å antyde noen kritikk av dem. Men denne boken er ikke rettet mot forlaget eller bokselgeren, den er ment å instruere og oppmuntre aktivister. Hvis du fra begynnelsen bestemmer deg for at ditt bidrag til rasekampen vår skal være levering av agitasjons- og pedagogisk materiale, jobbtrykk, et kvalitetsmagasin eller nyhetsbrev, så er det greit. Men ikke fall inn i bøker og postordrehandel av latskap, som en "trygg" måte å hjelpe i kampen uten risiko. (Eller det tror du kanskje. Våre forleggere og bokhandlere blir også angrepet og utbrent, som vitne til brannen til Institute for Historical Review.)

Hver mann og kvinne i enheten din bør være en tjuefire timers pengeinnsamling for organisasjonen. Det er skrevet manualer for frivillige tjenestegrupper som United Way om hvordan man samler inn penger, og du må få tak i noen av disse heftene og prøve å tilpasse ideene deres til dine behov. Prøv alle de gamle standardene som verftssalg, innsamling av ølbokser for resirkulering av aluminium, skrap av kobber og messing for salg til private verft. Selg hjemmedyrket frukt og grønnsaker ved veikanter eller dør til dør. Hold innsamlingsgrill og middager hvor maten er bidratt og me

Machine Translated by Google

platedeksellading. drive et litteraturrom eller et annet anlegg der hvit rasenasjonalistisk litteratur selges til en rimelig pris; Jeg kan legge til at du kan sette sammen en omfattende liste over bøker og publikasjoner lagt ut av System

forlag som er ideologisk linientreu og som kan selges på ethvert loppemarked eller bokmesse. Disse vil inkludere bøker om norrøn mytologi, europeisk kultur og historie, eldre bøker om amerikansk historie som ikke har blitt tuklet med av jødene og de liberale-venstre-re-forfatterne av vår arv; eldre barnebøker som ikke har vært fylt med nigger og kinesiske barn som ser Spot løpe og så videre; våpenmagasiner, memorabilia fra det tredje riket som postkort og andre småting; visse science fiction-verk; brukte kassetter og LP-er av arisk musikk, etc.

Hvis du kan finne en måte å få statlig finansiering på i en eller annen form, gjør det for all del. Samle hver brosjyre, publikasjon og bok du kan finne om offentlige fordeler og gratissaker. Venstrepressen er en gruve med informasjon om ting som gjelder våre økonomiske problemer, så studer det. Du må kjenne fienden og vite hva han kan lære oss. Se etter lister over offentlige auksjoner hvor du ofte kan kjøpe alt fra en skrivemaskin til en to og et halvt tonns lastebil, massevis av kopipapir til overflødige feltjakker. Hvis det er en freebie som går til en absurd minoritet som søker, så legg inn din egen søknad
som talsmann for byens ortodokse baskiske samfunn. (Nei tuller - jeg fikk en gang jobb på en bekreftende handling-kvote ved å oppgi meg selv som en "polygam mormon"!) Jeg har også hørt om hvite som skaffet matkuponger og bekreftende særbehandling-jobber ved åpenlyst å påstå at de er svarte eller indisk, og under deres egne regler, Feds måtte ta deres ord for det!

Det er noen rasepatrioter som mener at det å "svampe" av regjeringen er skammelig og hvite burde være for stolte til å gjøre det. Slik jeg ser på det, er det pengene dine, så hvorfor skulle du ikke få noe av dem tilbake? Ellers vil de bare gi det til niggere.

Noen få ord om pengeinnsamling via posten: se potensielt postsvindel. Dette er en favorittenhet ZOG liker å bruke. Hvis noen bestiller en bok eller noe fra postordretjenesten din, ta pengene deres og send dem det de har bestilt, med returpost hvis mulig. En kjent patriot for profitt prøvde å selge "Victory Bonds" for å bli tilbakebetalt med renter innen ett år etter at partiet hans tok makten. Han ble nesten på boks for føderal postsvindel og en statlig buncoavgift også; i siste øyeblikk ble anklagene henlagt på mystisk vis, noe jeg personlig tror skyldtes at ADL-beskytterne hans grep inn på hans vegne fordi
han gjorde en god jobb for dem der han var. Forsøk aldri å selge noe immaterielt via post. Pastor Ike kan slippe unna med det; vi

Machine Translated by Google

kan ikke. Se også skattesituasjonen din. Samle inn og betal all gjeldende omsetningsavgift i tide. Hold rett med skattemyndighetene, for guds skyld.

Vær åpen om penger med de betrodde personene i enheten din. Hold bøker og la alle som bryr seg om å inspisere dem, så lenge du vet at den enkeltes interesse er lojal. I alle fall, for å være helt ærlig, vil du ikke ha så mye å skjule på en god stund.
De fleste av donasjonene dine vil være små, og du vil umiddelbart bruke det som kommer inn på nødvendige varer og tjenester. Se din egen livsstil. Selv om du tjener en god del penger, vil de trekke sine egne konklusjoner hvis folk ser deg kjøre en Cadillac og etterleve det.
Ingenting kan så splitte og hemme en hvit raseorganisasjon enn tvil om måten penger brukes på. Som en potensiell leder av vårt løp i de forferdelige tidene som kommer, er noe av det første du må bevise for ditt eget folk at du kan stole på. Hvis kameratene dine vet at de kan stole på deg med et par dollar, vil de få vite at de kan stole på deg med livet sitt. Ikke forråd den tilliten.

Sørg for at hver øre du mottar til politiske formål, brukes, på en eller annen måte, på noe politisk eller rasemessig.

Pengeproblemet vil aldri forsvinne. Etter hvert som grunnlaget for vår støtte vokser og bidragene på fem, ti og tjue dollar øker, vil utgiftene også øke tilsvarende. Helt frem til selve seiersdag kommer vi fortsatt til å gi hatten, til vårt eget folk, til forretningskarteller, til utenlandske regjeringer, til alle som vil stumpe opp litt grønt. Aksepter det, bli vant til det, og lær å omgå situasjonen. Hvis våre hvite revolusjonære er et tankmannskap og vår tro og dedikasjon er en tank, så er penger den dyrebare bensinen eller dieselen som holder tanken i gang. Du bør aldri skamme deg over å be om den livgivende essensen. Pengeinnsamling er en del av jobben din, og du bør aldri være tilbakeholden med det. Det har jeg aldri vært – spør mine støttespillere!

Machine Translated by Google

X.
VALG

Det første du må innse om valg er at de alle er uredelige. De er falske på en av to måter: enten telles ikke stemmene ærlig og riktig, eller så utøver ikke embetet som den enkelte oppnår valg reell makt i den forstand at den folkevalgte kan sette i gang faktisk endring. Samfunnet vårt styres ikke av folkevalgte, men av byråkrater og usynlige kabaler hvis eksistens bare er vagt mistenkt av allmennheten. I noen tilfeller gjelder begge typer falskhet et valg eller et valgverv. Uansett, hvis kontoret er et av de få som utøver noen ekte makt, kan du være sikker på at resultatene alltid er forhåndsbestemt. Valg er uredelige i den større forstand at det nesten aldri tilbys noe reelt valg til velgerne. Det er Tweedledum demokraten og Tweedledee republikaneren i ni tilfeller av ti. Jeg ser noen tegn på at en liten grad av bona fide-differensiering begynner å snike seg inn i det forbenede amerikanske politiske systemet, men dette består bare i å samkjøre spesialinteressegrupper med det ene eller det andre av de to store partiene.
Stort sett prøver de voksende ikke-hvite og seksuelt perverterte elementene å adjungere demokratene, og de gamle linjens store pengeinteresser så vel som de mektige religiøse utpresserne på TV har med suksess co-optert det republikanske partiet. Det er ikke plass for den hvite arbeidende mannen i noen av disse spesialinteress

Til slutt, i alle fall er det verken den lovgivende eller den utøvende makten som utøver den endelige styringsmakten i Amerika, men rettsvesenet.

I den grad faktisk styring finner sted, er det denne lille klikken av flere tusen utnevnte funksjonærer, trukket uten unntak fra den pengesterke eliten eller de privilegerte ikke-hvite hjelperasene, som styrer i vårt samfunn. Det er dette faktum som gjør å delta i valg til en til slutt meningsløs øvelse for hvite rasenasjonalister. Selv om vi vant et valg, ville ADL eller en eller annen liberal gruppe ganske enkelt løpe huffende og pustende til nærmeste føderale dommer like fort som de små bandybena deres ville bære dem. En forføyning vil bli gitt 124

for å forhindre at vår mann tiltrer og noen kvasi-juridisk fiksjon funnet eller oppfunnet for å annullere valgresultatet.

Så burde vi i det hele tatt bry oss? Svaret er ja, definitivt. Vårt endelige mål med å forfølge folkevalgte verv bør være nettopp det jeg nettopp har nevnt, det å vinne og tvinge fienden til å bryte sine egne regler for å hindre oss fra å komme i nærheten av maktens tøyler. Husk at enorme områder med dette landet utenfor de store byene er fortsatt hovedsakelig hvitt, og det er på ingen måte utenfor muligheten for at vi til slutt kan kjempe og vinne valg, forutsatt at stemmene ble talt opp ærlig. Ved å tvinge fienden til valgfusk eller perversjon av loven for å beseire oss, beseirer vi ham faktisk, hvis du kan se meningen min.

Machine Translated by Google

En av våre primære oppgaver må være å ødelegge den lille gjenværende troen som hvite amerikanere har i systemet. En av deres få gjenværende illusjoner er at hvis noe virkelig blir for uutholdelig, så kan de på en eller annen måte bare stemme det bort. Hvite amerikanere klamrer seg fortsatt til sin dyrebare stemmeurn som en livredder til tross for stadig akkumulering av bevis på at valget er rigget. Hvis vi kan ødelegge den naive, barnslige troen på kraften til deres sølle, lille stemme, da vil de være modne for oss.

FORSTÅELSE: Hvit revolusjon vil bli vunnet når vi mestrer ferdighetene med å bekjempe systemet med en stemmeseddel i den ene hånden og en rifle i den andre.

Valg tjener andre uvurderlige formål. De gir et legitimt forum hvor vi kan lufte programmet og synspunktene våre. De resulterer i at hvite kandidater får muligheter til å snakke som ellers ville blitt nektet dem, og til å nå publikum gjennom mediedekning som det ville ta hundretusenvis av dollar å nå ellers. Valg genererer også en type negativ, men likevel nyttig publisitet ved at tilstedeværelsen av en hvit kandidat på en stemmeseddel vil sende de lokale liberale og hebes til et skrikende raseri og få dem til å fordømme oss hysterisk og forbanne enhver hvit som tør å stemme på oss , og viser oss dermed i lettelse og gir det hvite samfunnet et godt perspektiv.
Husk at vi vil bli kjent ikke bare av hva vi sier, men av hvem våre fiender er og hva de sier om oss. En stor del av vellykket revolusjonær agitasjon består i å provosere fienden til overreaksjon.

Valg er også en spore til pengeinnsamling og rekruttering. Liker det eller ikke, de fleste hvite amerikanere har vært betinget fra fødselen til å tenke på politikk i form av valg, og med de begrensede ressursene vi har til rådighet vil det ta lang tid før vi kan få dem til å tenke i form av Gleichschaltung eller politisk livets helhet. De vil svare på en valgkamp bedre enn de fleste typer «misjonsarbeid» fordi den uttrykker hvit nasjonalisme i deres begrensede politiske referanseramme.

Når du kjemper en valgkamp, må du først ha en levedyktig kandidat. Han eller hun bør være intelligent, velformulert og blottet for åpenbar fysisk deformitet ettersom moderne politikk nesten utelukkende består av image. Kandidaten skal ikke ha skjeletter i skapet sitt, siden du kan satse bippien din på at nyhetsmediene kommer til å grave, og grave dypt. Faktisk vil det å ha en kandidat uten tidligere historie med uærlighet, kriminalitet eller perversjon gi oss et forsprang på de fleste systemkandidater helt fra begynnelsen. Det er også en god idé hvis kandidaten er en som enten er immun eller bare marginalt sårbar overfor defunksjonalisering og økonomisk gjengjeldelse, selv om dette noen ganger ikke er praktisk.

Det er alltid best å danne en "Henry Higgins for State Senate"-komité, en spesifikk frontgruppe med det formål å kjøre denne ene kandidatens kampanje. Dette er fordi de fleste stater har valglover som pålegger politiske aksjonskomiteer å sende inn rapporter om valgutgifter og bidrag, en av de absurde regelverkene som systemkandidater ignorerer etter eget ønske, men som kan brukes til å snuble opp de uforsiktige og ikke-godkjente.

Machine Translated by Google

kandidatur. Dann komiteen din, få papirene fra ditt statlige eller lokale valgstyre, fyll ut alt i tre eksemplarer, og oppløs deretter komiteen din etter valget for å etterlate et minimum papirspor.

Du vil vanligvis finne at under et visst beløp, si $25, er du ikke pålagt å oppgi navn og adresse til bidragsytere. Sørg for at alle donasjonene dine er under denne grensen. Gi ikke under noen omstendigheter til myndighetene noen liste over navn og adresser til støttespillere, andre enn de du allerede vet har blitt identifisert eller de som du har diskutert dette med på forhånd, og godtar å la navnene deres brukes. En hel rapport med kun fem og ti dollar-bidrag oppført kommer til å se mistenkelig ut, så det er like greit å ha noen allerede kjente navn oppført. Husk at disse rapportene er et offentlig register, og hvis du lister opp økonomiske bidragsytere, målretter du disse menneskene for å bli utsatt for offer. Alle kan få en kopi av

rapporten din - media, JDL, hvem som helst. Dette er selvsagt brudd på loven. Du må imidlertid bestemme deg for hva som er mest grusomt: brudd på en systemlov designet for å hemme og undertrykke meningsfull politisk dissens, eller overlate navnet til en venn og kamerat til folk som kan få ham sparken, lemleste ham med en bombe eller myrde ham . Valget er enkelt og moralsk. Jeg trenger ikke å fortelle deg hvilket alternativ du

Motsier jeg meg selv her i lovlighetsspørsmålet? Kanskje, litt. Men på samme måte som ren overlevelse kan motvirke lovlighetsdiktet, er det også en høyere lov enn menneskets som av og til må tas i betraktning. Jeg har sagt at det primære formålet med lovlighet er som en taktikk for å sikre overlevelse. Imidlertid betyr det overlevelse med en hensikt, overlevelse som et moralsk hvitt arisk menneske. Enhver rotte eller kakerlakk kan bare fortsette å eksistere. Vår oppgave er vanskeligere. Vi må fortsette å eksistere og fungere som åndelige og moralske utsendinger til resten av vår rase. Det betyr at det er tider hvor vi må ta det etiske høydepunktet uansett hva det koster. Et av de dypt forankrede prinsippene vi må leve etter er at man rett og slett ikke forråder en kamerat til ZOG. Aldri. Ikke under noen omstendigheter.

For å komme tilbake til valg, bør all trykking og utgifter som er foretatt til støtte for kandidaten gjøres av den offisielle komiteen for hans eller hennes valg. Kampanjelitteraturen og programmet bør gjenspeile WRPs policy i alle ting. Av denne grunn er det viktig å velge kontorene som dine kandidater stiller med omhu. Kontoret bør være slik at WRPs program faktisk kan tilpasses behov og lokale forhold rundt kontoret og dets funksjon.

Nøkkelen til å velge et kontor å drive for, er faktisk kontorets tilpasningsevne til det hvite revolusjonære programmet. Med sjeldne unntak er små lokale kontorer, for eksempel dogcatcher i Frostbite, Vermont eller Inspector of Public Sanitary Facilities i Hog Wallow, Arkansas meningsløse å prøve. Det samme er de fleste lokale bystyre- og fylkesmannsplasser. Disse organene er ikke virkelig politiske, de er administrative, de beskjeftiger seg med kloakk og gatelys og samfunnets logistikk

Machine Translated by Google

planlegging og tjenester. Det er svært vanskelig å introdusere saker av vidtrekkende og nasjonal betydning i en diskusjon om obligasjonslån for et nytt bussgarasje eller vannbehandlingsanlegg. I større byer som Chicago eller Boston har byrådet faktisk makt, rikdom og innflytelse, og disse setene er verdt å prøve. Du vil alltid kjempe mot etablerte kommunale maskiner og noen ganger kan dette

bli veldig skitten. Husk hva som ble sagt i kapittel 1 om systemtyver som ser at inntektene og makten deres er truet. I store byer kan bakromsguttene spille tøft, så vær forberedt.

Et godt kontor er imidlertid det lokale utdanningsstyret i nesten alle byer, uansett størrelse. Hvis du har en kandidat som selv er forelder til barn, er dette en utmerket mulighet og bør utforskes. Kvinnelige kandidater er spesielt gode for utdanningsstyreløp, og hvis de blir valgt kan de ha en direkte innflytelse på oppførselen til ansatte og administratorer på skolene, lærebøkene som brukes, graden av venstreorientert og liberal og seksuelt pervertert indoktrinering, etc.

Jeg personlig vil anbefale å unngå statlige lovgivere, med mindre du har en veldig god grasrotgruppe i et bestemt distrikt og du kan prøve det som en slags metningsøvelse, og treffer nabolagene og byene i distriktet om og om igjen og ved hjelp av media for å blitz operasjonsområdet. Men statlige lovgivere er for det meste kjedelige snakkende butikker, som driver kloakk og veier og gatelys akkurat som byråd bortsett fra i større skala, kaster bort tid i søvnige komiteer og gir svinetønnepenger og jobber til guttene.

Kontorene å gå for er statsdekkende hvor navnet til din hvite rasekandidat vil stå på stemmeseddelen i hele staten, og dermed øke avstemningen proporsjonalt. Selv om du bare får (eller bare får) 2% av stemmene, ser de 30 000 stemmene du samler opp i et statsdekkende kappløp mye bedre ut for propagandaformål enn de 300 du ville vist i et kommunevalg. Føderale kontorer kommer vanligvis til å være ute av ligaens regning, men igjen hvis du kan se en åpning der og du har arbeidskraft og penger til å ta på seg oppgaven, for all del gå for det. Den som intet våger intet vinner.

Machine Translated by Google

XI.
POLITIKKEN FOR SEKSUELL PERVERSJON

Det har vært vanlig i de fleste høyreorienterte og rasenasjonalistiske organisasjoner å henvise saker som homofili, feminisme og andre seksuelle perversjoner til en svært lav plass på prioriteringsskalaen, jeg har kommet til den konklusjonen opp gjennom årene at dette er en feil. . Jeg føler nå at ethvert hvitt revolusjonært parti trenger å oppgradere kampen mot perversjon betydelig. For det første begynner det nå å se ut til at organisert, militant perversjon er en mye mer fremtredende del av fiendens strategiske scenario enn på mange år tidligere. I tillegg er det nå området der fienden uten tvil er mest sårbar, takket være de fire små bokstavene som er Guds største gave til vår sak siden Fuhrer Adolf Hitler selv – AIDS! Enten du ser på AIDS som et tegn på direkte guddommelig inngripen eller bare en tilfeldig ulykke eller ikke, gjenstår faktum at det har galvanisert hvit mening over hele verden på en måte som ingenting annet har gjort. Av alle fiendens angrep mot vår religiøse overbevisning, vår medfødte anstendighet og ordenssans, har det verste alltid vært militant og frekk offentlig tull. Fortumlede og bedøvede hvite som vaklet fra jobb til pupperør til seng og tilbake til jobb, hadde blitt programmert til å akseptere nesten hva som helst, men åpent tull var litt mye selv for dem.

Tvilen var alltid der. *Alt annet* systemet ga hvite mennesker, svelget de. De svelget integrering så lenge de kunne løpe fra det; de svelget fiaskoen i Vietnam; de svelget Watergate og medialynsjingen av en amerikansk president; de svelget hordene av brune immigranter som Carter oversvømmet oss med; de svelget bussing; de svelget inflasjon og mangel på kunstig drivstoff og massiv korrupsjon som marmorerer samfunnet vårt som fettkuler en biff. Men faggotry var bare litt for mye. Uansett hvor ofte det ble banket inn i White Americas hode at homoseksualitet egentlig ikke var en perversjon, men en «alternativ livsstil», ble det på en eller annen måte aldri helt riktig.

Så, som et lyn, fra klar himmel, som Guds handling det kan være, kom AIDS! Plutselig kokte White America over, brøt lenker og bånd. Endelig, ved å bruke AIDS som en unnskyldning, kunne hvite mennesker virkelig si hva de følte om faggots! Og fra å si og åpent innrømme hva de egentlig føler om skeive, er det bare et kort skritt til å si hva de føler om de andre store AIDS-bærerne, de svarte. Allerede begynner det å koke over i det området også. Ytringsfrihet kan være vanedannende, og når hvite blir vant til det, kan de kaste.AIDS-krykken og rope fra hustakene deres virkelige syn på faggots, niggere, narkomane, alt søppelet vi har blitt tvunget til å velte oss i. Og hvem vet? Når de hvite blir virkelig vant til å si sin mening, kan kanskje Yehudi selv komme inn for en omtale eller to.

I tillegg gjør AIDS faktisk arbeidet vårt for oss langt bedre enn noen voldelig revolusjon kunne. Det er for mye å håpe at AIDS vil drepe alle fiendene våre uten at vi trenger å løfte en finger, men så igjen...? Akkurat nå er det noe som hundre og

Machine Translated by Google

tjue millioner cartiere bare i Afrika sør for Sahara, som alle til slutt vil dø med mindre legevitenskapen kommer opp med en kur. For en rikelig innhøsting av kaffirs! Mer enn hele den sørafrikanske hæren kunne utslette på tjue år. I Amerika er det store flertallet av AIDS-antistoffpositive ikke-hvite eller jødiske. I Jøde-feggene i New York betaler dyrt nå for alle de skitne helgene nede på Haiti. De trodde de gjorde et kupp, og overtok smaken av mørkt kjøtt billigere og sikkert sikrere enn de kunne i spanske Harlem. Men de brakte den til Amerika, den spredte seg til San Francisco, og nå plutselig i 1987 er den mektige homoseksuelle lobbyen på flukt. En tiår gammel offensiv mot White-familien i Amerika har blitt stoppet kaldt. Dødskald.

Det er nå en voksende mengde bevis for at de hysteriske, gale fagotene prøver å ta oss med seg. De får bevisst arbeid på restauranter slik at de kan spytte i maten; de donerer bevisst sitt tilsølte blod til blodbanker i håp om at det vil unnslippe Røde Kors screeningprosedyrer og bli transfusert til heterofile; de er bevisst involvert i heteroseksuelle samleie for å spre sykdommen; de voldtar til og med kvinner noen ganger. Dette har gjort underverker for deres popularitetsvurdering i White America, aldri veldig høy til å begynne med. Med den hastigheten ting går, forutsier jeg fritt at det kommer til å bli lynsjinger på en gang i fremtiden. Selv om en kur til slutt blir funnet - og ikke vellykket

kur har ennå blitt funnet for virus inkludert forkjølelse! -AIDS-epidemien vil etter hvert drive homoseksualitet så langt tilbake i skapet at den ikke tør titte ut på et århundre til.

Mine brødre, AIDS-epidemien er et av våre viktigste propagandavåpen. La oss bruke den til festen! Understrek at det bare er én måte å unngå AIDS på, og det er å unngå visse typer atferd og å unngå menneskene som engasjerer seg i den oppførselen. Og selvfølgelig, den typen "livsstil" som overfører AIDS er den nøyaktige typen oppførsel som fiendene våre engasjerer seg i. AIDS kunne vært skreddersydd for oss! Det er selvfølgelig mulig at en vaksinevinner blir funnet ikke en måned etter at denne boken er publisert, i så fall er denne delen allerede foreldet. Men på en eller annen måte tviler jeg på det. Det har gått noen tusen år siden Herren slo ned Sodoma og Gomorra, men det ser ut til at hans tålmodighet endelig er oppbrukt.

Det kommer til å være noen hvite som dør av AIDS, enten ved utilsiktet overføring under blodoverføringer eller transplantasjoner, eller fordi en fagot eller narkoman med vilje har gitt det til en intetanende person. Men så har vi alltid visst at vi må ta noen skader, og en hvit heteroseksuell som får AIDS enten ved et uhell eller gjennom fiendens handling er like mye en helt og martyr som om han eller hun ble skutt ned av føderale tropper. Jeg skulle bare ønske at deres død kunne være like raskt.

Jeg tror jeg nå må ta opp et emne som jeg har diskutert i mitt eget sinn.
Bør jeg nevne det i det hele tatt? Å ignorere problemet vil ikke få det til å forsvinne, selvfølgelig, men

Machine Translated by Google

da må jeg forholde meg til sannsynligheten for at fienden til slutt vil lese denne boken, og jeg tror det er visse interne bevegelsesproblemer som ikke trenger å luftes noe sted at fienden kan få tak i dem.

Du vil se at jeg har vanskelig for å komme til poenget. Dette er sannsynligvis fordi jeg gruer meg til å komme til poenget, som er dette: det er noen ellers helt oppriktige rasenasjonalister som også er homofile, og som gjennom en eller annen bisarr perversjon av tanke og kropp som jeg ikke kan begynne å forstå, tydeligvis kan se ingenting i det hele tatt er uforenlig mellom deres oppriktige politiske og sosiale overbevisninger og deres avskyelige personlige praksiser. For å si: "Bortsett fra det faktum at jeg er homofil, er jeg en dedikert hvit revolusjonær!" er som å si "annet enn det, fru Lincoln, hvordan likte du stykket?"

Og likevel tro det eller ei, det ser ut til å være en del meningsforskjeller her i bevegelsen, spesielt i Europa. Når jeg dro

til England under min regjeringshåndhevede perambulasjon for noen år tilbake, ble jeg sjokkert og forferdet over toleransenivået som jeg fant i den nasjonale fronten for homofili. Av en eller annen grunn ser britene ut til å være enda mer utsatt for denne lasten enn andre nasjoner, men det unnskylder ikke å vende det blinde øyet. (Jeg bør også påpeke at British National Party, den største britiske nasjonalistgruppen for tiden, inntar en sterk og strengt korrekt holdning mot perversjon, og at "Tommy Atkins" menige britiske nasjonalist er sterkt antipoofter.)

Dette fenomenet er tilstrekkelig vanlig til at praktisk talt alle nasjonalister av enhver stripe, med lang erfaring i bevegelsen, kan fortelle minst én personlig anekdote om den rasistiske homoseksuelle. Det er helt utenfor meg hvorfor disse menneskene ikke kan forstå at det de gjør setter dem utenfor det siviliserte samfunnets og menneskelig anstendighet. De blir faktisk overrasket og opprørt når de får vite at de ikke kan melde seg inn i det aktuelle partiet eller gruppen og fremfører alle slags absurde og skumle I-argumenter, der hovedsaken er at "seksuelle preferanser" er en slags helt privat affære. Dette er fullstendig svineri. For d For det andre påvirker "seksuell preferanse" i dette tilfellet hele hoveddirektivet som styrer vår bevegelse, overlevelsen til den hvite rasen. Det kan ikke bli født hvite babyer hvis de nødvendige forberedelsene ikke finner sted. Det er faktisk nettopp derfor fienden oppfordrer til homoseksualitet blant hvite til å begynne med.

La meg forklare hele denne homo-greien så godt jeg kan. En homofil er en mann eller en kvinne som bevisst forlater den naturlige måten å leve sitt liv på. En homofil eller lesbisk sier at han eller hun vet bedre enn Skaperen hva kroppen hans skal brukes til. Homofili er et forsøk på å reversere avgjørelsen som Gud tok da vedkommende ble skapt. Den homoseksuelle er altså en blasfemer i egentlig forstand. Jeg er ingen teolog, men jeg tror heller at nedbrytningen av menneskekroppen, som

Machine Translated by Google

er visstnok støpt i Guds bilde, er den eneste ekte blasfemi. En homofil setter ikke bare frekt sin egen underlegne dømmekraft mot Skaperens, men han forringer og fornedrer dermed Skaperens eget bilde. Omtrent det eneste som i det hele tatt kan sies om faggotry er at det er marginalt mindre ondskapsfullt enn frivillig blanding. I det minste føtter produserer ingen halvrase babyer.

Jeg bør forklare her at jeg personlig ikke er seksuell snert. Jeg bryr meg ikke om hva du gjør i sengen så lenge du gjør det sammen med en partner

samme rase og det motsatte kjønn. Innenfor disse parameterne er sex faktisk en privat affære og ingen andres sak. Men utenfor disse grensene blir det et spørsmål om fellesskap og offentlig moral. Denne ideen om at all sex er en strengt privatsak er hestemøkk; alt som involverer videreføring av arten er en sak for offentlig politikk.

Det skal heller ikke oppstå noen tilstand der en homofil som har infiltrert WRP ved å late som om han er normal, og som deretter blir oppdaget på en eller annen måte, får lov til å forbli så lenge han "holder det stille" og ikke tvangsbringer tilbøyeligheter til hans ledere og hans medarbeidere. Å beholde en fager i gruppen er som å ha en tikkende bombe i kjelleren hjemme. En dag vil hele situasjonen eksplodere i ansiktet til partiet ditt. Inversjon har en lumsk måte å komme ut på, og Murphys lov tilsier at den vil komme ut på akkurat det verst tenkelige tidspunktet. Ja, noen ganger vil media eller regjeringen i lang tid vite at det er en homofil aktiv i en slik og en slik gruppe, og enten utpresse individet til å informere eller holde tilbake informasjonen til klimakset av en valgkamp eller noe annet avgjørende tid da den kan brukes mot den hvite organisasjonen med ødeleggende effekt.

"Men så og så gjør så mye godt for saken!" kan være en innvending fremmet.
Ingen mengde godt som en homo gjør for WRP kan muligens rettferdiggjøre den vanvittige, dødelige risikoen for eksponering for publikum. Det er helt essensielt at det hvite revolusjonære partiet personifiserer i sitt lederskap og sitt personell idealene som revolusjonen kjempes for. Å bli avslørt som hyklere og tolerere av perversjon ville ødelegge all troverdighet i øynene til det hvite samfunnet. Kan alle fagter umiddelbart etter oppdagelse!

Feminisme er en seksuell perversjon, ikke bare fordi den generelt innebærer lesbianisme, men fordi den bokstavelig talt perverterer det naturlige forholdet mellom menn og kvinner. Den lærer at menn og kvinner er en slags naturlige fiender og må eksistere i en konstant tilstand av konkurranse med hverandre, en evig krig av en-upmanship. Jeg kan ikke forestille meg noe mer skadelig mot institusjonen av familien og opprettholdelsen av den hvite rasen. Menn og kvinner er verken underlegne eller overlegne hverandre. De er to halvdeler av en helhet og ingen er komplett uten den andre. Du husker kanskje den berømte hendelsen i Paris rundt århundreskiftet, da en kjent leder for kvinners stemmerett var invitert til å tale nasjonalforsamlingen om temaet stemmegivning for kvinner. "Sikkert

Machine Translated by Google

du må innrømme, monsieurer," argumenterte suffragetten på et tidspunkt i talen hennes, "at annet enn bare biologi,

Det er faktisk liten forskjell mellom menn og kvinner?» Da reiste hele det franske representantskapet seg som én mann og ropte: «Vive la difference!» Dette er faktisk nøkkelen til hele saken. Den biologiske forskjellen er der. Det er totalt uoverkommelig. Man kan ikke lovfeste "likestilling" mellom menn og kvinner mer enn man kan vedta en lov som krever at solen skal stå opp i vest. Det er bare ikke slik, og ingen mengde kongressfiat kan gjøre det slik.

Jeg leste om bisarre vitenskapelige eksperimenter utført av ultra-venstre, ultraliberale «stiftelser» og laboratorier (skattefinansiert, selvfølgelig), med sikte på å finne måter for menn å få babyer på; måter for faktiske prøverørskreasjoner av menneskeliv uten noen seksuell handling i det hele tatt mellom mann og kvinne; nye kunstige inseminering steknikker utviklet for å impregnere lesbiske uten å tvinge dem til å tilsmusse kroppen med mannlig kontakt; genetisk dilemma rundt med X- og Y-kromosomene slik at nevnte lesbos kan sikre jentebarn bare fra pipetten; teknikker for å injisere mannlige barn ved fødselen med kvinnelige hormoner og kirurgisk endre kjertlene deres for å sikre at de vokser opp hermafroditiske og dermed ikke utgjør noen trussel for kvinner fra deres "mannlige aggresjon" og "falliske ekstroversjon." Jeg leste noe av den mer ekstreme feministiske litteraturen som krever at kvinner skal gis rett til å drepe, til å praktisere barnedrap og «abort med tilbakevirkende kraft» hvis barna deres forstyrrer deres «personlige utvikling»; å drepe enhver mann som fornærmer dem og komme unna med det på en bønn om "kjønnsforsvar"; å fjerne all rettslig beskyttelse overhodet fra enhver mann anklaget for voldtekt og la ham bli fengslet utelukkende etter

Jeg leste om kvinnelige tropper som skal brukes i kamp. Jeg ser bull dykes og små slips av jenter som verktøy rundt i politibiler, iført menns uniformer og utgir seg for å være politi; noen av de dumme bimbiene kan knapt bære vekten av utstyrsbeltet, pistolen og nattstokken. Jeg leste om mistenkte som ble skutt ned uten grunn fordi den kvinnelige politimannen bare ikke var fysisk stor nok til å avvise respekt eller håndtere en aggressiv fyllik med makt, så hun måtte trekke pistolen og myrde en arbeidsmann. Enhver vanlig mannlig politimann ville rett og slett ha kastet ham bak i soldatbilen og tatt ham ned til tanken for å edru, men ZOG bestemte at han måtte dø i navnet til idiotiske sosiale eksperimenter. Jeg leste om kvinnelige politifolk som får panikk under voldelige situasjoner og som feilaktig skyter seg selv eller partneren deres.

På stedet hvor jeg for tiden er ansatt (inntil en av bekreftende handlingskommissærer får tak i et eksemplar av denne boken), går de få mennene på gulvet i konstant redsel for seksuell trakassering

Machine Translated by Google

belastning fra en av deres kvinnelige medarbeidere. Jeg har sett dette brukt ved flere anledninger for å dempe kritikk av kvinnelig inkompetanse og dumhet i deres tildelte arbeid. (Jeg bør også påpeke at mange av disse kvinnene er negerister, og at blant de hvite kvinnene er det noen få kompetente unntak.) Overalt i amerikansk handel og industri begynner skrekkhistoriene å dukke opp nå, beretninger om utpressing, intriger, falske anklager; bedriftens trommeskinnsdomstoler for "sexisme" eller påstått seksuell trakassering som ødelegger menns karrierer etter år med hardt arbeid; "aggressive bekreftende handlingsprogrammer" som utgjør sovjetisk utrenskning av hvite menn for å gjøre plass for Yuppie Barbie-dukker; homoseksuelle og/eller lesbiske kabaler i toppledelsen med sin egen skjulte agenda; kvinnelige ledere som seksuelt trakasserer og ydmyker sine mannlige underordnede. I noen selskaper ser Big Sister definitivt på; det er nesten som å leve under trolldomspanikken i Salem når enhver hysterisk jente kunne peke en finger og få noen hengt.

Jeg leste om forsøk på å organisere kvinner som en blokkavstemning som ligner på negrenes og spicerne, som politikere må forhandle om med Bull Dyke-lederne i NOW og andre slike organer. Til tross for at de ble rungende beseiret på ERA, planlegger militante feminister en ny gjenoppliving av de mest skumle forsøkene på å tukle med Grunnloven. "Ekteskapelig voldtekt"-lover blir presset kraftig for å gi koner makten til liv eller død over sine ektemenn, et våpen for konstant utpressing og trusler som, hvis de håndheves, sannsynligvis vil ødelegge ekteskapet som institusjon.
(Som det uten tvil er ment å gjøre.) Det pågående massemordet av abort fortsetter ukontrollert, et tema jeg ikke har til hensikt å ta opp fordi det er utenfor makten til mitt svake vokabular å omfatte en slik blasfemi mot hele universet. AR jeg kan si er at hvis det er et helvete, vil menneskene som er ansvarlige for dette slakteriet brenne i smerte i utallige evigheter, og de vil fortjene hvert sekund av det.

Halvparten av alle hvite ekteskap ender i skilsmisse. 25 % av alle unge hvite menn og kvinner i ekteskapsalderen bor alene. En hel generasjon hvite barn vokser opp som "låsebarn", dumpet i en barnehage eller en skole hver morgen før mamma og pappa eller aleneforelderen i husholdningen drar på jobb, kommer hjem til et tomt hus og brystrøret, noen ganger med en TV-middag i ovnen. Mer enn noen niggerpistol eller kniv, mer enn noen nål med heroin eller cola, mer enn noen perversjon av tanke som praktiseres av

jødene i tankene våre, ødelegger denne såkalte "frigjøringen" av kvinner oss.

Dette er ren galskapssykdom, DET MÅ STOPPES! DETTE ONDE SYSTEMET MÅ IKKE ØDELES!

Vi må slutte å prøve å bekjempe denne tingen med ord og begynne å bekjempe den med handlinger. Kan du forestille deg hvordan dette landet, hvordan denne verden kommer til å bli om femti år hvis disse menneskene ikke blir stoppet?

Machine Translated by Google

Da jeg var barn hadde jeg en fordel som var så verdifull, så viktig, så viktig i utviklingen min at jeg ikke kan forestille meg hvordan det ville vært uten det: Moren min var alltid hjemme. Når jeg trengte noe, når jeg var sulten eller hadde falt ned og skadet meg selv eller når jeg hadde et spørsmål, var hun der. Hvor mange hvite amerikanske barn har i dag denne dyrebare fødselsretten, en heltidsmor? Hvor mange flere hvite barn ser nå mødrene sine bare kort på slutten av en hard arbeidsdag? Hvor mange vokser opp forsømte, dårlig matet, sultet av hengivenhet i en masseflokk med barn på en barnehage der personalet setter opp små skuespill som viser guttedukkene kysse andre guttedukker og jentedukkene kysse andre jentedukker, og hvor barna er delt inn i "lekegrupper" med burr-head picaninnies som de utnevnte lederne?

Jeg er helt overbevist om at den økonomiske inkompetansen som har tvunget et stort antall kvinner inn på arbeidsmarkedet er en del av en overordnet skjult agenda fra våre herskeres side for å undergrave familien og gjøre hvite mennesker til bare enheter av produktivt arbeid for å holde noen sjelløse Den jødiske maskinen går. Det er den vanlige klagen at en familie i dag ikke kan overleve uten at både mann og kone jobber. Dette er hestehockey. Forutsatt at mannen har en jobb som betaler middels rimelig over minstelønn, er det fullt mulig for kona å bli hjemme og oppdra barna. Det som ikke er mulig er å opprettholde den materialistiske amerikanske livsstilen på ektemannens lønn alene.

Til å begynne med, hvem trenger den fordømte TV-en? Kast den på skraphaugen og la barna leke ute eller lese bøker! Hvem sier at du trenger en ny bil hvert år? Lær rudimentær bilmekanikk og hold den gamle i gang. Gjør en langsiktig investering i et godt bånd og stereoanlegg, og sett barna dine på musikk i stedet for søppel tegneserier og billige, overprisede plastleker. Enda bedre, lær å spille instrumenter selv og lær barna dine. Min egen erfaring er at barn har det mer moro med enkle leker som blokker eller erektorsett som kan tilfredsstille deres samtidige naturlige trang til både å skape og å ødelegge.

Hvem trenger bobiler, båter, videoer, alt det snerten forbruker-dritt? Hvem trenger Yuppie-middager med nachos og quiche som koster $25 per måltid? Gi familien din enkel hjemmelaget mat ved å bruke det grunnleggende om kjøtt, poteter og grønnsaker. Hvem trenger et strandhjem som du kan bruke fem eller seks helger om sommeren? Lær å praktisere økonomi. Isoler hjemmet ditt, luftkondisjoner det ett rom om gangen og kun når varmen blir uutholdelig, bruk en vedovn om vinteren. Du kan klare deg med pappas inntekt alene hvis du prøver, og barna dine vil ikke vokse opp til å bli sure, introspektive nevrotikere eller tankeløse bryst-rør-zombier.

Å bygge et hjem og oppdra en familie er den viktigste funksjonen som finnes i vårt eller et hvilket som helst annet samfunn. Det er også noe som bare en kvinne kan gjøre. Jeg kan sitte her og tappe ut femti bøker som denne, tulle og rase om samfunnets ondskap og hva som må gjøres, men selv om hvert ord jeg skriver her blir tatt til hjertet og vi har revolusjonen i morgen, hele primærvalget Hensikten med det hele er å skape et fornuftig, trygt og stabilt miljø for kvinnen som er den sentrale personen i vår verden, moren

Machine Translated by Google

og husmor. Uansett hvilke strålende høyder av detaljert retorikk jeg oppnår, uansett hvor mange hvite jeg forhåpentligvis vil inspirere til å reise seg fra bakparten og ta grep, uansett hvilken suksess jeg måtte møte, kan jeg fortsatt ikke få en baby og få et nytt hvitt liv in Det er et mirakel bare våre søstre kan utføre, de samme søstrene hvis sinn og hjerter blir ødelagt av feministiske løgner og hvis kropper blir stjålet fra oss av diker og gjørmemenn fordi vi hvite menn er for jævla ryggradsløse og for blodige late til å løfte en finger for å stoppe den.

Mister kvinnene våre, brødrene mine, og vi mister alt. Alt vårt engasjement, alt vårt mot på kampfeltet, all vår planlegging og vårt harde arbeid vil være for ingenting hvis vi mister hjertet og sjelen til våre damer. Og hvis vi lar dem gå uten kamp, vil historien og den åpenbare skjebnen ha dømt oss og funnet oss uverdige, og vi vil fortjene utryddelse.

Machine Translated by Google

XII.
TIL DE SOM SKAL KOMME ETTER

Dette siste kapittelet er rettet mot et øyeblikk i livet ditt og dine politiske karrierer som uunngåelig vil komme. Jeg refererer til øyeblikket når du nesten er klar til å kaste deg og avslutte. Det er et øyeblikk som skjer med oss alle på et eller annet tidspunkt.
Yuppier kaller det "utbrenthet." Jeg pleide å kalle det «den attende månedskrisen» fordi jeg la merke til at den vanligvis rammet folk først omtrent halvannet år etter at de ble involvert.

La meg artikulere for deg følelsene du vil ha, fortvilelsen du vil gjennomgå. Jeg vet hvordan fordi jeg har gjennomgått det selv ved mer enn én anledning og enda mer fordi jeg har hørt det så ofte fra andre kamerater. Hvorfor har det ikke vært noen synlig fremgang? Gjør vi noe galt? Vi må endre dette, endre det, endre det andre. Vi må endre partinavnet vårt, endre vår holdning til noe annet, endre vårt symbol, endre taktikken vår. Hvorfor, hvorfor, å hvorfor vil de ikke høre på oss? Hvorfor vil de ikke våkne? Hvorfor kan vi ikke få noen form for rettferdig shake eller objektiv behandling fra media? Vi må tone ned, bli «respektable» så vi ikke stadig blir baktalt og misbrukt i pressen og på TV.

Hvorfor vil ikke de hvite våkne og lytte til oss? Hvorfor vil de ikke hjelpe? Kan de ikke se at vi gjør dette for dem? Å, de er bare så jævla, helt dumme! Hvorfor kan de ikke forstå? Hvorfor vil de ikke forstå? De er grådige og late og egoistiske og hjerneløse nitwits, det er derfor! Vel, til helvete med dem! De er ikke verdt å ha! Ingenting av dette er verdt å gjøre fordi hvite mennesker er ubrukelige, verdiløse tøffere! La dem dø!
La jødene få alt og se om de kan kontrollere negerne og krydderne! Jeg dropper ut! Jeg skal bevege meg langt ut i skogen et sted og vente på at ballongen skal gå opp!

Eller ord om det, jeg har hørt det hele flere ganger enn jeg bryr meg om å huske, på flere måter enn jeg kan telle, i dusinvis av forskjellige varianter. Noen ganger slutter de involverte og kommer aldri tilbake. Noen ganger dropper de ut for en stund og kommer tilbake når deres psykiske batterier er ladet opp igjen. Noen ganger faller de rett og slett i stykker. Jeg har sett frustrasjonen og fortvilelsen og raseriet som denne kampen skaper

ødelegge folk innenfra, drive dem til alkoholisme, selvmord, bisarr selvdestruktiv oppførsel. Noen få har til og med bevisst og bevisst hoppet av til fienden, "funnet Jesus" og gått på talkshow-kretsen og fortalt alt om hvordan jeg var en forferdelig rasist, men nå er Jesu kjærlighet i meg og jeg er gift med en nydelig meksikaner kvinne og vi adopterer et barn fra den tredje verden og bla, bla, bla. For dette kaster jødene foraktfullt en håndfull grønt papir for forræderens føtter, og til slutt går det interracial ekteskapet i stykker og forræderen går på narkotika eller sprit og blir for ekkelt selv for media å røre ved.

Eller, som Jim Harris, våkner avhopperen en morgen og innser hva han har gjort.
(Harris er ikke denne mannens virkelige navn, siden familien hans fortsatt er fem i North Carolina og jeg ikke

Machine Translated by Google

ønsker å påføre dem mer smerte enn de allerede har vært gjennom.) Historien hans er imidlertid tragisk. Harris tok utbrenthet utover det bleke: han endte med å ha en neger. En dag ser det ut til at han har våknet, og plutselig slo det enorme sviket hans ham som vekten av et fjell. Han reiste seg fra de luktende armene til sin mørke Sheba, tok på seg et hakekors-armbånd som han fremdeles hadde fra gamle dager, la en kort, men likevel pittig lapp bak seg hvor han fortalte den bobleleppede dulcinea hans akkurat hva han syntes om henne, og så lastet han opp geværet hans og gikk ned til en lokal niggerkirke-piknik for litt skyteøvelse. Da SWAT-teamet til slutt drepte ham, hadde han tatt med seg noen Ubangis; han gikk ned med våpenet sitt. I likhet med Thane fra Cawdor i Macbeth, ble ingenting i livet hans slik at han forlot det.

La meg gjøre det klart at jeg ikke godkjenner valget James Harris tok, og jeg skulle virkelig ønske at han hadde tatt et annet, om ikke annet fordi den slags var elendig publisitet for partiet. Men jeg tror jeg kan forstå hvorfor han valgte som han gjorde. Han hadde en gang forsøkt den største av alle tjenester til menneskeheten, en plikt så sublim at han, som alle oss andre, ønsket det ettersom en narkoman begjærer stoffet sitt. Og likevel kom det en dårlig lapp, og i stedet for å forvitre den, kastet han inn håndkleet. Mer enn det, han hadde bevisst tråkket på sitt tidligere kall, og besmittet kroppen hans med et dyrs. Hvordan kunne han noen gang komme tilbake til oss etter det? Det var ingen måte. Hans død i en flamme av fiendtlig skuddveksling var hans måte å si til oss og til ettertiden: "Jeg omvender meg virkelig. Ta mitt liv i bot og vet at jeg døde med hjertet o

En dag vil vi ha en slags nasjonal kirkegård eller minnesmerke for våre brødre og søstre som har dødd i saken. Når den dagen kommer, tror jeg at hvis jeg har noe å si om det, kan jeg se hvordan jeg kan la Jims navn få plass i inskripsjonen og restene hans en hvile

plass i den hellige bakken. Herlighet er en merkelig vare, og den dukker opp på rare steder.

Denne saken er et ekstremt eksempel på hva hvit raseutbrenthet kan gjøre, men det er en førsteklasses bummer i alle fall. Hver av dere kommer til å måtte innse det, og hver av dere er nødt til å innfinne seg med det og beseire det – eller ikke – så godt dere kan. Jeg vil avslutte denne boken med et siste råd, så kort jeg kan si det.

Vi gjør det vi ikke gjør fordi vi har noe umiddelbar håp om seier, vi gjør det ikke for å produsere håndgripelige, umiddelbart synlige resultater, fordi dette er umulig. Vi må akseptere helt fra begynnelsen av at vi vil jobbe og rette og kjempe i årevis i nesten total isolasjon, i mørket, svært sjelden å se noe av det store bildet og enda sjeldnere observere noen fremgang. Fienden er bare for stor og sterk og vi er for små og svake.

Vi må aldri tillate oss selv håpets luksus. Vi er de døde. Det er våre barn som skal leve, og deres barn etter dem, i den strålende, trygge, gledelige hvite ariske

Machine Translated by Google

fremtiden vil vi skape for dem. Vi vil delta i den fremtiden, kroppene våre som støv og sandkorn, sjelene våre (så jeg tror) i kroppene til våre etterkommere som vil belønne oss i deres lykkelige, produktive og kreative liv for mørket og lidelsen som vi nå gjennomgår i disse avtagende årene av dette blodige og fæle århundre.

Vi gjør det vi gjør bare av én grunn: fordi det er kamp. Vi gjør det fordi vår Skaper befaler oss gjennom våre tanker, vår sjel, våre genetiske instinkter, å følge hans vei og arbeide hans vilje. Vi kjemper mot mørkets krefter fordi det er bagen vår, baby.
Å kjempe mot det onde er det vi hvite mennesker gjør på denne jorden. Jeg mener, liksom, det er vår greie. Grave det?

***"Denne skjebnen blir ikke trett, den kan heller ikke brytes, og dens styrkekappe faller ned over de som er i tjeneste."* skrev forfatteren av Imperium. Når ditt kriseøyeblikk kommer, søk i deg selv. Hvis du er villig til å gjøre den nødvendige innsatsen av vilje, vil du finne styrken du trenger for å fortsette.**

Lykke til, mine brødre og søstre. Og god jakt.

EPILOG

"Du vil vite, jeg er sikker på, at styrke og våpen alene ikke alltid seier i kamp. Når en hær er sterkere i sjelen, kan deres fiender ikke motstå dem." -
Xenofon

Fire hundre år før Kristus planla en persisk prins ved navn Kyros å styrte sin bror Artaxerxes og dermed bli den store kongen av hele Persia. For dette trengte han en hær, men lokalbefolkningen var veldig lei seg, og derfor henvendte han seg til de greske byene Lilleasia og de nordlige slettene i Thrakia og Makedonia, kjent for å avle opp de høye, blonde soldatene kalt hoplittene, buemesterne og spyd og sverd. Med bare noen få av disse disiplinerte, formidable greske krigerne i bronserustning, var Cyrus sikker på at han kunne beseire brorens ragbag asiatiske stammemenn.

Kyros beholdt en frafallen spartansk kommandør ved navn Clearchus for å rekruttere en leiesoldathær for å styrte den persiske monarken. Clearchus omtales i datidens krøniker som en streng disiplinær "av dystre trekk og hard stemme." Han må faktisk ha vært en ganske røff karakter for å bli tom for Sparta, siden spartanerne ikke akkurat var sødme og lette selv. Men Clearchus hadde den uunnværlige egenskapen, et rykte for seier, og greske krigere skyndte seg for å bli med ham. Jeg ser for meg at de var det vanlige utvalget av menn som har tjent i hver eneste hær av vår mektige rase - fribyttere, unge menn som søker merkelige severdigheter og ny kunnskap, ne'er-do-brønner på jakt etter en rask penge, andre sønner som søker lykken sin, bønder som leter etter land, ektemenn som søker den relative freden og freden i krigen, drivere som ikke har noe bedre å gjøre, voldelige menn som elsket kamp for sin egen skyld, menn som av en eller annen grunn søker å utslette fortiden sin, profesjonelle soldater som kjempet fordi det var det. de gjorde i livet. Deres type vant oss hele verden, ved å bruke spyd og sverd og flintlåsmuskett og Navy Colt. Vi har gjengjeldt dem ved å kaste den verden og

Machine Translated by Google

I de gamle beretningene kalles de vanligvis De ti tusen eventyrerne.

De tok på seg spydene og marsjerte ut av den greske byen Sardis i mai 401 f.Kr. Etter en lang og komplisert kampanje kom de til slutt opp mot Artaxerxes og den viktigste persiske hæren i september, nær en landsby like utenfor Babylon kalt Cunaxa. Grekerne angrep voldsomt og knuste den persiske verten i biter, men i siste øyeblikk inntraff katastrofen. Den persiske prinsen Cyrus gjorde et tåpelig personlig angrep mot den kongelige palassvakten i et forsøk på å drepe broren hans personlig, og for sine problemer endte han opp med å bli hacket i stykker. Da han døde, kastet de persiske allierte av den invaderende opprørsstyrken våpnene sine og løp. De ti tusen møtte nå en revitalisert persisk hær helt alene, minst 100 000 asiatiske spydskytter, anhuker, bueskyttere, sverdmenn, stridsvogner, kavaleri og krigselefanter.

Det var her Clearchus gjorde en fatal feil. Han trodde på et tilbud om våpenhvile fra Artaxerxes, og red frem med sine hovedgeneraler og kapteiner for å forhandle frem et kompromissoppgjør. Med virkelig semittisk forræderi grep perserne dem og myrdet dem mens de red inn ubevæpnet.

De ti tusen var nå i en veldig dårlig måte. De var 1500 miles fra den nærmeste greske byen, Trapezus ved Euxinehavet. De hadde ingen mat, veldig småvann, bagasjetoget deres hadde blitt ødelagt av perserne, de hadde ingen guider eller erfarne offiserer igjen, de var utslitte etter å kjempe en lang kamp, og de var i ferd med å bli overkjørt av 100 000 wogs. De møttes på en høyde nær Cunaxa og valgte som sin nye general en ung athensk adelsmann ved navn Xenophon. Xenophon var ikke en profesjonell soldat, men en lærd og en poet, en elev av Sokrates, og han hadde vervet seg til ekspedisjonen som menig for å skrive en bok om den.

Likevel hadde grekerne gjort det riktige valget, fordi Xenophon tok kommandoen som om han var født til den. Perserne angrep, men Xenophon gikk til motangrep og fanget den store kongens eget bagasjetog og alle hans forsyninger, en velkommen utvikling for de sultne grekerne. Han fintet et angrep mot Babylon selv og klarte å forvirre perserne så mye at de ti tusen var i stand til å bryte kontakten og rømme. Artaxerxes fulgte klokt ikke etter, men sendte sin satrap Tissaphernes på jakt.

Den episke retretten som fulgte er en av de største historiene om utholdenhet, mot, strålende generalskap og arisk mot som pryder

annalene til vår mektige rase. Ved Trapezus var det skip som ville returnere dem til Hellas, men i mellom lå 1500 mil med ørken, ufremkommelige elver, golde fjell, fiendtlige stammemenn, persiske hærer og dårlig vær. Likevel marsjerte de ti tusen. De kjempet et halvt dusin slag og beseiret til slutt Tissaphernes avgjørende. De skar seg ut av utallige bakholdsangrep. De beleiret byer og krevde mat og

Machine Translated by Google

hyllest fra dem. Xenophon overvant mytteri, konspirasjoner, attentatforsøk, sykdom, sult og fiendtlige angrep. Ved hvert fjellovergang og hver landsby etterlot han døde kamerater, men de gjenværende leiesoldatene marsjerte videre.

Til slutt, i januar 400 f.Kr., klatret grekerne trette opp et fjell. Den eldgamle kronikken fortsetter. Og da varebilen nådde toppen, oppsto et stort rop. Da Xenophon og de bakre hørte det, trodde de en fiende angrep i fronten og galopperte fremover med kavaleriet deres. Da de nærmet seg, hørte Xenophon hva ropet var: 'Havet! Seglet' " De hadde laget det. Fem dager senere gikk de inn i den greske byen og spredte seg derfra til sine hjem.

Mine brødre, mine søstre, tenk det! Etter alle de trette marsjer, alle de dødsfallene, alt det forræderiet, all den frykten og angsten, forestill deg hvordan det må ha vært å høre det ropet!

"Havet! Havet!"

De var hjemme. De klarte det. Vi skal klare det også, mine kjære brødre og søstre. Jeg lover det. Jeg sverger. Kanskje ikke du og jeg som individer, nei. Det kan jeg ikke love. Men en dag, et eller annet sted, vil det ropet komme fra hvite struper uttørket av tørst og tørt av håp.

"Havet! Havet!"

Vi hører det kanskje ikke. Men jeg tror barna våre vil, og hvis ikke de, så absolutt barnebarna våre. For innerst inne er spydene våre like skarpe og motet vårt like stort som de ti tusen. Vi forlot vår Cunaxa i 1945. Det vil ta oss lengre tid enn det gjorde Xenophon og hans menn, for å være sikker - men en dag skal vi også bestige det siste fjellet og se havet.

Da han kom hjem, skrev Xenophon sin bok om sine opplevelser, tingene han hadde sett, kampene han hadde kjempet, menneskene han hadde møtt. Han ga denne boken tittelen Anabasis. De fleste greske lærde i dag oversetter dette som «The March Up Country».

Machine Translated by Google